

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200934

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.

Accession No.

Author

Title

This book should be returned to or before the date
last marked below

_____

ಎರಡು ನುಡಿ

ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಸಮ್ಯಕ್ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯು. ೨ನೆಯ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯ ಪುಷ್ಪವಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ ಅಕ್ಷಯ್ಯತೃತೀಯೆಗೇ-ಎಂದರೆ ೧೯೩೩ ರ ಏಪ್ರಿಲ್ ೨೯ರೊಂದು ವಾರದ್ದು. ಸುಮಾರಿಗೆ-ಮಾಲೆಯ ತೃತೀಯ ವರ್ಷಾರಂಭವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಕಾರಣಗಳ ಮೂಲಕ ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಯರಾದ ವಾಚಕರು ಮನ್ನಿಸುವರೆಂದು ಕೋರಿದ್ದೇವೆ. ಬರುವ ಅಕ್ಷಯ್ಯತೃತೀಯೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ೩ನೆಯ ವರ್ಷದ ಆರೂ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುವಂತೆ ಶಕ್ತಿವಿೂರಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾದೀತೆಂಬ ಭರವಸೆಯೂ ಸಮಗಿದೆ. ಅದು ಸಫಲವಾದಾಗಲೆ ಸಮ್ಯಕ್ ವಾಚಕವೃಂದದ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದಂತಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ತಿಳಿಯದೆ ಇಲ್ಲ.

ಮೂರನೆಯ ವರ್ಷದ ಪ್ರಥಮ ಪುಷ್ಪವು—ಧಾರವಾಡದ ಶ್ರೀ. ಹಣಮಂತ ಪೀತಾಂಬರ ಜೋಶಿ ಬಿ. ಎ. ಅವರದೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ಕಾದಂಬರಿಯು. ಈ ಬಗೆಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ಸಮೃದ್ಧಿ ವಿರಲಸಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಾಚಕರಿದನ್ನು ಎದುರು ನೋಡಬೇಕು. ಪ್ರೊ. ಗೋಕಾಕರ ಕವನಸಂಗ್ರಹ, ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಶ್ರೀ. ಕೃಷ್ಣ ಕುಮಾರರ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ ಇವು ೩ ನೆಯ ವರ್ಷದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾಗಿವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೆತ್ತುವುದು ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗದು. ಅದು ಈ ಲಾವಣಿ ಸಂಗ್ರಹದ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದು. 'ಅಶ್ಲೀಲ'ವೆಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದಾದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ವಾಚಕರು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಮಗೂ ಆ ಸಂದೇಹವು ಬಾರದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ

ಮೇಲೆಯೇ ಅವುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸುವದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದೆವು. ನಾವು ಪ್ರಕಟಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಹಲವರು ಅಸಮಾಧಾನವುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಒಲ್ಲೆವು. ಭರತೇಶವೈಭವವು ಮೊದಲು ಪ್ರಕಾಶಿತವಾದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿನ ಉತ್ತಮ ಶೃಂಗಾರದ ಭಾಗಗಳು ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಗ್ರಾಹಕರ ಅತ್ಯಾಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳ ಪರಿಶಿಷ್ಟವೊಂದನ್ನು ಜಡಿಯಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕವಿಯ ಸಮಗ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ವಾಚಕರ ಆತುರತೆಗೆ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಅಡ್ಡ ಬಂದರೆ ವಾಚಕರದನ್ನು ಸಹಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಕಾರಣವಲ್ಲದೆ, ಸಂಸ್ಕೃತವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಮಾಜದ ಸಾಹಿತ್ಯಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನೇನೂ ಅರಿಯದೆ, ಪ್ರಕೃತಿಮಾತೆಯಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿಪಡೆದು ಒಡಸುಡಿಯುವ ಲಾವಣಿಕಾರರ ಕೆಲವೊಂದು ಕೃತಿಭಾಗವನ್ನು 'ನಮ್ಮ' ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆಂದೆಣಿಸಿ, ತೆಗೆದಿಡುವದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೂ ಎನಿಸಿತು. ಅವರ ಕಾವ್ಯವೈಖರಿಯಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ಬಗೆಯ (Frankness) ಸ್ಪಷ್ಟೋಕ್ತಿಯಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿದೇವಿಗೆ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅವಳು ನಿರಾಭರಣ ನಗ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಶಾಲಿನಿಯು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವು ತಾನೆ ತಾನಾಗಿ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಆ ಲಾವಣ್ಯದ ಉಪಾಸಕರು ಲಾವಣಿಕಾರರು. ಅವರಾ ಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಂಡು, ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ ಆಡುವರು-ಹಾಡುವರು. ಸವನಾಗರಿಕರಾದ ನಾವು 'ಶಿಷ್ಯಾಚಾರ'ವನ್ನು ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಸ್ಥೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಆಹಾರವಿಹಾರಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ದವುಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಆಚಾರಗಳ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಯು ನಮ್ಮ ವಿಚಾರಪ್ರಾಂತದ ಮೇಲೂ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡದೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರದ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಮೋಸದ ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸಭ್ಯತೆಯ ತೆರೆಯ ಹಿಂದೆ ಎಂತಹ ಅಶ್ಲೀಲತೆಯು

III

ಹುಡುಗಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮ ಸಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಶೃಂಗಾರವು ಜೀವನದ ಒಂದು ಅಂಗ ಮಾತ್ರ ಲಾವಣಿಕಾರರಿಗೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಎಂತಲೆ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ನೈತಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಅವರು ಅಷ್ಟೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು, ಲಾವಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆಧುನಿಕರಾದ ನಾವು ಶೃಂಗಾರಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಹಳ್ಳಿಗರು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ಸಹಜಸಂಬಂಧವನ್ನು ಓದುಗರು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿನ ಉತ್ತಮಶೃಂಗಾರದ ವರ್ಣನೆಗಳಿಗೆ ಅವರು ಮೂಗುಮುರಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದವರ, ಮತ್ತು ಬಹಳ ಕಲಿತು ಜಾನಪದ ಪದಪ್ರಯೋಗಗಳ ಅರ್ಥವಾಗದವರ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಕತಿಸಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥಕೋಶವೊಂದನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ଉତ୍ତ. ୨୨-୧-୨୨

ಧಾರವಾಡ

ಪ್ರಕಾಶಕರು,

ಪರಿಚಯ

ಲಾವಣಿಕಾರರಲ್ಲಿ “ ಹರದಾಸ ” ಮತ್ತು “ ನಾಗೇಸಿ ” ಎಂದು ಎರಡು ವರ್ಗಗಳುಂಟು. “ ತುರಾಯಿ ” ಮತ್ತು “ ಕಲ್ಲಿ ” ಎಂತಲೂ ಇವಕ್ಕೇ ಎನ್ನುವುದುಂಟು. ಇವೆರಡೂ ವರ್ಗದ ಲಾವಣಿ ಕಾರರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಇದಿರುಬದಿರಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹರದಾಸರದು ಗಂಡಿನ ಪಕ್ಷ, ನಾಗೇಸಿಯವರದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಪಕ್ಷ. ಅವರವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಹಾಡುವುದುಂಟು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಬಿಳಿಸುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷದ ವಿಡಂಬನೆಯು ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಲಾವಣಿಗಳ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಭಂಗ ಒರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆದು ಈ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಯ ಒಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸರಿ.

ನಮ್ಮ ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಏಳು ಮಂದಿ ಲಾವಣಿಕಾರರ ಮಿಗಿಲಾದ ಹನ್ನೆರಡು ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ನಾಡಿಗರ ಇದಿರಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಎರಡು ಚಿಕ್ಕ ಉಪಲಾವಣಿಗಳುಂಟು. ಅವುಗಳನ್ನು ಇಡೀ ಸಂಗ್ರಹದ ಮೊದಲಿಗೊಂದು, ಕೊನೆಗೊಂದು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಹಾಡುಗಾರರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲಾವಣಿಯನ್ನು ಹಾಡುವಾಗ ಮೊದಲಿಗೊಂದು ಉಪೋದ್ಘಾತ ಸ್ವರೂಪದ ಚಿಕ್ಕ ಹಾಡನ್ನೂ ಕೊನೆಗೊಂದು ಉಪಸಂಹಾರ ಸ್ವರೂಪದ ಹಾಡನ್ನೂ ಹಾಡುವ ವಾಡಿಕೆಯುಂಟು. ಮೊದಲಿಗೆ ಸೂಚನಾ ಪಲ್ಲವಿಯಂತೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ “ ಸಖಿ ” ಎಂದೂ, ಕೊನೆಯದಕ್ಕೆ “ಖ್ಯಾಲಿ” ಎಂದೂ ಅವರು ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲಾವಣಿಗೂ ಕೊನೆ ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡೆರಡು ಖ್ಯಾಲಿ-ಸಖಿಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಎಲ್ಲ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಸಖೀ ಹಾಡನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟುಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಖ್ಯಾಲಿಯನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಲಾವಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲಿನವು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಜನರು ಹಳೇ ಲಾವಣಿ ಗಳೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಇವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೆ ಒಹುಶಃ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾದವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಶ್ರೀ. ಕುಬಣ್ಣನವರು ಮಾತ್ರ ಈ ಎಳ್ಳರಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ. ಗೋಪಾಳ-ದುರದಂಡಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ. “ನಾನಾಸಾಯ್ಬ” ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ. “ನ್ಯಾಮಣ್ಣ” ಇವರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಮಗ್ರ ಹೆಚ್ಚುಗೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ. ಖಾಜಾ ಭಾಯಿ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ. ಸಿದ್ಧ-ಶಿವಲಿಂಗ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ. ಸಂಗೊ-ರಾಯಪ್ಪ ಇವರಿಷ್ಟು ಜನರು ಮಾತ್ರ ದಿವಂಗತರಾಗಿ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಾದವು.

ಇದೀಗ ನಾವು ಹಳೇ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹೊಸ ಲಾವಣಿಗಳಿಗೆ ಕೈ ಹಚ್ಚದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವುಂಟು. ಅದೇ ನೆಂದರೆ ಮಹಾಯುದ್ಧದಿಂದೀಚೆಗಿನ ಕಾಲದ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊರಜಂಜಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಳಜೊಳ್ಳುತನವು ಬೆಳೆದು ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿದ್ದ ಸವಿಗಾರಿಕೆಯೆಲ್ಲ ಲೋಪವಾಗಿ ರಸವಂತಿಕೆಯು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ರಸವಿಲ್ಲದಾಗ ಅವರ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿಲಿಯ ರಸವು ಬರಬೇಕು ? ಈಚೆಗಿನ ಹಾಡುಗಳೆಂದರೆ ನೀರಸವಾದ ಲೆಕ್ಕರನ್ನು ಧ್ವಸಿ ಕೂಡಿಸಿ ತಾಳದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ. ಕೆಲವರು ನೀತಿಯ ನಿಬಂಧಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಸಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದಿಸಿ ನೀತಿಸಾರ ಲಾವಣಿಯೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕೈವಲ್ಯ ಜ್ಞಾನಸಂಧುಗಳ ಪುಟಗಳನ್ನೇ ತಾಳ ಮೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ತಂದು ತತ್ಪ್ರಸಾರ ಲಾವಣಿಯೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಈಗಿನ ಕಥಾಸಾರ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನಂತೂ ಕೇಳಲಾಸಲ್ಲ. ಕಥೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಹೊಸ ಕಥೆಯೆಂದೆನಿಸಿ ಎನಾದರೂ ತುಸು ಹರುಷವಾದರೆ ಆಗಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ಹೊಸ ಲಾವಣಿಕಾರರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯದ ವಿಲಾಸವಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಸಂಗೀತ ಮಯ ಲೆಕ್ಕರ.

ಆಲ್ಲದೆ ಹಳೇ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ಈಗಿನ ಹಳ್ಳಿಗರು ಕೇಳಲೂ

ಬಹುಮಟ್ಟವೆಂದು ಹಾಡುಗಾರರೇ ಸ್ವತಃ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸರಿಯೇ. ಜನರಲ್ಲಿ ರಸವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯು ಲೋಪಿಸಿರುವಾಗ ಅವರೊಳಗಿಂದಲೇ ಹೊರಬೀಳುವ ಹಾಡುಗಾರರಲ್ಲಾದರೂ ರಸೋನ್ನೇಷವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು ?

ಮನುಷ್ಯನು ನಿರಕ್ಷರನಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯು ಉದಯಿಸಿದರೆ ಕಲಿತವರನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾಚಿಸುವ ಕೃತಿಗಳು ಆತನಿಂದ ಹೊರಪಡುವವೆಂಬ ಮಾತು ನನಶಿಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಹಳೇ ಲಾವಣಿಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಕವಿಕೋಟಿಗೆ ಸೇರಲೇಕನುವವರು ಪ್ರತಿಭೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಇವು ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾಪರಿಹಿತರೂ ಕೂಡ ರಸೋನ್ನೇಷಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿರುವಾಗ ತಾವೇಕೆ ಆ ಸಲಿಗೆ ಮುಟ್ಟಬಾರದೆಂಬ ಆಸೆಭರವನೆಗಳು ಹೊಸಬರಲ್ಲಿ ಹೊರಚಿಮ್ಮುವುದಕ್ಕೂ ಇವು ಸಹಾಯಕಾರಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಅಂಗವಿದ್ಯಾವ್ಯಾಸಂಗಿಗಳಿಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಸಾಹಿತ್ಯಪರಿಚಿತರಿಗೂ ಹಳಗನ್ನಡದ ಹುರುಳನ್ನರಿತವರಿಗೂ ಹೇಗಾದರೂ ಉಚ್ಚಕಾವ್ಯಗಳ ದರ್ಶನವು ಆಗೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಬರೀ ಹೊಸಗನ್ನಡದವರಿಗೆ ಕಾವ್ಯವೆಂದರೆ ಧ್ವನಿ ತೆಗೆದು ಹೇಳುವುದೊಂದೇನೋ ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿ ಗೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಥವರಿಗೆ ತುಸು ತುಸು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾವು ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇದೇ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಕೈಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಶೃಂಗಾರ ಲಾವಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಗ್ರಾಮ್ಯರೀತಿಯ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಅಸೌಜನ್ಯವೆಂದು ತೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕವಿಕಲ್ಪನೆಯ ಅಗಾಧ ಮೈಖರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದಿಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಖಾಜಾಘಾಯಿಯವರ ಶೃಂಗಾರ ಲಾವಣಿಗಳ ಮೊದಲನ ಚಾಕ ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಅಗಾಧ ವರ್ಣನಾಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಹೊಗಳದಿರ ಲಿಕ್ಕಾದೀತೇ ? ಶ್ರೀ ಸಂಗೂ ಅವರ ಗೋಕುಲಾಷ್ಟಮಿಯ ಲಾವಣಿ ಯನ್ನೋದಿ ಯಾರು ಬೆರಗಾಗಲಿಕ್ಕಲ್ಲ ?

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕೌತುಕವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಶ್ರೀ ಕುಬ್ಜಾಸವರ ಕಥೆಗಾರಿಕೆಯು ಹೊಗಳುವಂಥಾದ್ದು. ವತ್ಸಲಾ ಹರಣದ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಎಸ್ತರಿಸಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಎಸ್ತ ರಿಸಿ, ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಮುಖ್ಯರಸಕ್ಕೆ ಭಂಗ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಅವರ ಔಚಿತ್ಯಗುಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನಿರ್ದರ್ಶನ ವಾಗಿದೆ.

ಸಿದ್ಧಾಂತವಲಿಂಗ ಅವರ ಭೀಷ್ಮಪರ್ವದ ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಭಾವಗಂಗೆಯ ಗಂಭೀರಗತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೊಗಳಿ ದರೂ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಅಲ್ಲವೇ ? ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೂ ನಾವು ಏಕತಾಸತೆಯಲ್ಲಿ ಓಲಾಡುವೆವು.

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಳ-ದುರದುಂಡಿಯವರೂ ಬಹಳ ಪ್ರಖ್ಯಾತರು. ಆದರೆ ಅವರ ಹಾಡುಗಳು ಸಮಗ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರ ಸಮಾಜವಿಷಯ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಟೀಕೆಯನ್ನು 'ಅಷ್ಟೂರ ಮಾತಿದು' ಎಂಬ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ದಿಗ್ದರ್ಶನದ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಾಣುವೆವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ನಾನಾ ಅಸರೂ ನ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರೂ ಇದಿರು ಬದಿರು ತೋಡಿಗೆ ತೋಡಿ ಹಾಡಿದ ಹಾಡುಗಳು ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರದವು. "ಬಸರಿದ್ದೇನೆ" ಎಂಬ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಅವರು ಮುಂದೆ ನಡೆಯ ಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಇಂದೇ ಅಭಿಲಕ್ಷಿಸಿ ನಗೆಗೇಡಾಗುವುದನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವಂತೆಯೇ, ನ್ಯಾಮಣ್ಣ ಅವರು "ನಾಗರಪಂಚಮಿ" ಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಧದಿಂದ ಆಶಾಪರ್ಯವಸಾಯಿಯಾಗು ವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊನೆಗೆ ದಿವಂಗತರಾದ ಶ್ರೀ ಖಾಜಾಭಾಯಿಯವರ “ಕರೀ ಹುಡಿಗಿ” ಹಾಡಿನ ಬಗೆಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣಿನ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯ ವಾದದ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಳ್ಳೇ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದುದಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೇನು ? ಅವಣೀಕವಿಗಳು ಶೃಂಗಾರಪದಗಳನ್ನೇ ಅತಿ ಶಯವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರ ಜೀವನವು ಕೇವಲ ದೇಹಾತ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯ ಕೊಳೆಯಲ್ಲೇ ಹೊರಳಾಡಿ ಹಾಳಾಗಲಾರದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು “ಪ್ರಾರ್ಥನೆ” ಮತ್ತು “ನಿನ್ನ ಹೊರತು ದೇವರೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂಬ ಕಿರಿಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವೆವು. ಅವಣೀಕವಿಗಳ ಜೀವನವು ವಿವಿಧ ರಸಗಳಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರಹೊಂದುತ್ತ ಕೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ಶಾಂತಿರಸದ ಸಿರಿನಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರದೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ಕಡೆಗೆ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ವೇದಾಂತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೋದಿ ಬೈರಾಗಿಯಾದವರಿಗಿಂತ ವಿವಿಧ ರಸ ಪೋಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಅವಣೀಕವಿಗಳ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಜೀವನವು ಬಹಳೇ ಪ್ರಶಾಂತರಮಣೀಯವಾಗಿರುತ್ತಿರುವುದುಂಟು. ಅದಕ್ಕೇರತಲೇ ನಾವು ಈ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ “ಜೀವನಸಂಗೀತ”ವೆಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ವಿವಿಧ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಸಂಗೀತ; ವಿವಿಧ ರಸಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಜೀವನ. ಅಂತೇ ಇದು ಜೀವನ ಸಂಗೀತ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಭಗವಂತನು ಇಂಥ ಜೀವನ ಸಂಗೀತದ ಆದಿಗುರುವು. ಅವನ ಛೇದಿಯ ಪ್ರಥಮಭಾಗವು ಶೃಂಗಾರಮಯ; ಕೊನೆಯದು ವೀರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ. ಅಂತೇ ಆ ಮುರಲೀಧರನು ಜೀವನಸಂಗೀತದ ಆದಿ ಪ್ರವರ್ತಕನು. ಆ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೇ ಸಮ್ಮ ಅವಣೀಕಾರರ ಸರ-ನಾರಿಯರು. ಜೀವನದ ಪೂರ್ವರಂಗದ ರಥಿ-ಸಾರಥಿಯರವರು. ಇವರ ಒಂಕಾರ ಬೀಜವೇ ಶೃಂಗಾರರಸವು. ಆದುದರಿಂದ ಶೃಂಗಾರವೆಂದ ಕೂಡಲೆ ಹಾರಿ ನಿಲ್ಲುವ ಮಡಿವಂತಿಕೆಯೂ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದೊಡನೆ

ಎಸರೊಸರುವ ಜೊಲ್ಲೆ ತನವೂ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆಂದೇ ನಾವು ಒತ್ತಿ ಆಡಿಬಿಡುವೆವು.

ಈ ಲಾವಣೀಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟವರೆಂದರೆ ಆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟವರೇ ಸರಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ “ಜೀವನ ಸಂಗೀತ”ವು ನಾಡಿನ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ರೀ. ಕುಬಣ್ಣನವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಶ್ರೀ. ವೀರ ಭದ್ರಪ್ಪನವರೇ ಸ್ವತಃ ಚಡಚಣಕ್ಕೆ ಒಂದಾಗ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಕೆಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಒರೆದು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿರುವರು. ಹಲಸಂಗಿಯ ದಿವಗಂತ ಖಾಜಾಭಾಯಿಯವರ ಹಾಗೂ ಅವರ ವಸ್ತಾದರಾದ ದಿ|| ಸಂಗೂ-ರಾಯಪ್ಪ ಅವರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ರಾ|| ಓಲೆಕಾರ ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ಎಂಬವರು ಹೇಳಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿಯ ದಿ|| ಸಿದ್ಧೂ-ಶಿವಲಿಂಗ ಅವರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಮೂಲಕವಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತೇನೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಕುಬಣ್ಣನವರ ಮುಮ್ಮಕ್ಕುಳೊಬ್ಬರು ಒಳ್ಳೇ ಸಾಹಸದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುತ್ತಯ್ಯನವರ ಹಾಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬರೆದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನಾಡಿನ ರಸಿಕರು ಯಾರಾದರೂ ಆ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರೆ ನಾಡಿಗೆ ಬಹಳೇ ಭೂಷಣವಾಗುವದೆಂದು ನಿವೇದಿಸುವೆವು.

ಹಲಸಂಗಿ
೧೧-೭-೩೩

}

ಸಂಗ್ರಾಹಕರು

ಜೀವನ ಸಂಗೀತ

“ಶ್ರೀ ಸಾಸಿಧಪ ಪಧನಿಸ
ಸರಿಗಮ ನಾರಿ ಸಿಸ ಗತ್ತಾ॥”

—ಲಾವಣಿ

ಕವಿ

ಜಗದೊಳ್ ಸನ್ನಿಹಮಾದ ನಾಳ್ಪುಡಿಗಳಂ

ಛಂದಕ್ಕೆ ಬರ್ಪಂತು ನೆ—

ಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತಾಡುವ ಬಲ್ಮಿ, ಚಿತ್ತದೊಳ್

ಒರಲ್ದರ್ಥಮಂ ಕೂಡೆ ನಾ—

ಲಗೆಯಿಂ ರಂಜಿಸುವೊಂದು ಬಿನ್ನಣಂ

ಅದಿನ್ನಾವಂಗೆ ಪುಣ್ಯೈಕ ಭಾ—

ಗಿಗೆ ಸ್ಮಿಸಿಂ ದೊರೆಕೊಳ್ಳು ಮಾತನೆ ವಲಂ

ಶ್ರಂಗಾರ ರತ್ನಾಕರಂ ||

— ಕವಿಕಾಮ

ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ ಬೆರಸಿ ।
ವೂಜಿ ಮಾಡುವೆ ಸಾಹಿತ ತರಸಿ ।
ತೀರ್ಥ ಸ್ನೇತಾಳದಿಂದ ಪಾದ ತೋಳಸಿ ।
ಅಜಿರ ಕಸ್ತೂರಿ ಅಂಗಕ ಧರಿಸಿ ।
ಜಾಜಿ ಪುಷ್ಪ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಏರಸಿ ॥

ಹರುಷದಿಂದ ಲೋಚನ ಸುಡಸಿ ।
ವಾದ್ಯ ವಾಲಗ ಸಂಬಾಳ ಬಾರಸಿ ।
ಕಾಯಿಕಪ್ಪುರ ನೈವೇದ್ಯ ತೋರಸಿ ।
ಶಿರಬಾಗಿ ನಿಂತ ನಾ ಕೈ ಜೋಡಸಿ ।
ಎನ್ನ ಮ್ಯಾಗ ಆಗಿರಿ ಖುಷಿ ॥

ಮಂಗಳಾರತಿ ಬೆಳಗುವೆ ಹರುಷಿ ।
ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮ ನಾಮವ ಸ್ಮರಿಸಿ ।
ಬಾಜಿ ಬಜಂತರಿ ಕಾಳಿ ಹಿಡಿಸಿ ।
ರುದ್ರವೀಣಾ ತಂಬೂರಿ ಮಿಡಿಸಿ ।
ಮದಲಿ ಗತ್ತ ಗಾಯನ ನುಡಿಸಿ ॥

ಭುವನದೊಳಗ ಬಂದೆನು ಜನಿಸಿ ।
ಹರಿಯ ದಾಸ ಸೇವಕ ಅನಿಸಿ ।
ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಮ್ಯಾಲ ನನ್ನ ಆಶಿ ।
ನಿಜಾ ತೋರಿಸೊ ಗುರು ಪರಿಹರಿಸಿ ।
ಖಾಜಾ ವರವ ಬೇಡಿದಾ ಒಲಸೀ ॥
ಗುರುವೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕ ಬೆರಸಿ ।
ವೂಜಿ ಮಾಡುವೆ ಸಾಹಿತ ತರಿಸಿ ॥

ಅಸಲ ಜಾತ ಹೆಣ್ಣು

೧ ನೆಯ ಚೌಕ—

ಹೆಣ್ಣು ಸಲ ಜಾತ ಪದ್ವಿ೨ನಿ
 ಸುರತ ಚಂದ್ರು೨ನಿ
 ಹೊಂಬೆ ನಾಗೀಣಿ | ನೋಡ ತಿರುಗಿ |
 ಮರಿಗುದರಿ ಕುಣಿಸಿದಂಗ ನಾಜೂಕ ನಿನ್ನ ನಡಿಗಿ |
 ಹೊಳಿಸೀರ ಥೆರಿಯ ಹೊಡಿದಂಗ ಒದುತ್ತೆ ನಿಲಗಿ |
 ತ್ರಿ೨ಲೋಕ ತಿರುಗಿ ಒಂದೆ ಹಾಡಿ
 ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಜೋಡಿ
 ರಂಬ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ | ನಾಚ್ಯಾಳ ಕಡಿಗಿ ||
 ಗರಗರಾ ತಿರನತೇ ಕಣ್ಣಾ
 ಕೆಂಪ ಮೈ ಒಣ್ಣಾ
 ಬೇತಲ ಸಣ್ಣಾ | ಕತ್ತಿ ಧಾರಿ |
 ನಿನ್ನ ಕಂಡ ಪಕ್ಷಿಗಳು ನಿಗತು ಹೌವ್ವಹಾರಿ |
 ನಿನ್ನ ನಡಿಗಿ ನೋಡಿ ನವಲ ಕುಣಿವುದ ಮರೆತಿತರಿ |
 ನಿನ್ನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಅಯ್ಯ ಲುಬ್ಬ
 ಕೋಗಿಲ ನಾಚಿ ಕದ್ದ
 ವನಾ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದ | ಹೋಯ್ತು ಹಾರಿ ||
 ನಿನ್ನ ಕಂಡು ಬಂತ ಭವಳೇಕಿ
 ಕಡದಂಗಾಯ್ತು ಚಿಕ್ಕಿ
 ಪಾರಿವಾಳದ್ದಕ್ಕಿ ! ಕೇಳ್ಯಾವ ಒದರಿ |
 ಆದಿನಿಷ್ಟು ಸರ್ಧಾಂಗಿ ಅಲ್ಲ ಇಕಿಯ ಸರಿ |
 ಇಕೀ ನಡಾ ನೋಡಿ ಸಿಂಹ ನಾಚಿ ತಿರವಿತ ಮಾರಿ |
 ಏಸು ತಪ್ಪಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ ತ೨ರಣಿ
 ಬತ್ತಿಸ ಲಕ್ಷ್ಮಿ೨ನಿ
 ಮಾತ ಕೇಳಿ ಗಿಣಿ | ನಾಚಿ ಬೆದರಿ ||

ನಿನ್ನ ಮೂಗ ನೋಡಿ ಚವಣಕ್ಕೆ ।
 ನಾಚಿ ಬೇವಧಾಕಿ । ಇಲ್ಲ ಇಂಥಕ್ಕೆ ।
 ಎಷ್ಟು ಇಕೀ ಝೋಕಾ ॥
 ಹಾಲಕ್ಕೆ ನೋಡಿ ಆಯಿತ ಗಪ್ಪ ।
 ಏನು ಇಕೀ ರೂಪ । ಹಜ್ಜೆದ್ದಂಗ ದೀಪ ।
 ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಾ ॥
 ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿ ಗೊಂಪಿ ಹಾಂಗೆ ಮಾಡಿ ।
 ರಂಪಿ ನಿನ್ನ ತಾಡಿ । ಗರುಡಪಕ್ಕೆ ನೋಡಿ ।
 ನಾಚಿ ತನ್ನ ಬೇವಕ ॥
 ಭಲ್ಲಲಾ ಪಕ್ಕೆ ಹೋದು ಬೆರತ
 ಹಾರಿತ ನನ ಸುರತ
 ಬಾರ ನೀ ಅರತ । ನಮ್ಮ ಮನಗಿ ।
 ನಾ ಬಿಟ್ಟಿನಿ ಅನ್ನನೀರ ನಿನ್ನ ಕಾಲಾಗ ಸೊರಗಿ ।
 ಹೊಳಿಸೀರ ಥೆರಿಯ ಹೊಡದ್ದಾಂಗ ಒದುತ ನಿಲಗಿ ।
 ತ್ರೀಲೋಕ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಹಾಡಿ
 ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಜೋಡಿ
 ರಂಪಿ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ । ನಾಚ್ಯಾಳ ಕಡೀಗಿ ॥

೨ ನೆಯ ಚಾಳ—

ಮಪಾಚತುರ ಕಾಣಸ್ತರಿ ಚದುರ
 ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿ ಖಬರ
 ಬಂದು ನನ್ನ ಇದರ । ಕೇಳುದ್ಯಾಕ ।
 ನಾ ಪಾತರದಾಕಿ ಅಲ್ಲ ಹಾದರ ಮಾಡುದಕ ।
 ನನ್ನ ಒಗತನ ಹರಸೀರಿ ನಿಮ್ಮ ಸಲಗಿ ಸಾಕ ।
 ಬಣ ಬಡವಾರ ಮಾತ ನಿಮಗ ಸಲುವಿ
 ನಾ ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ಚಲುವಿ
 ರಂಪಿ ನನ್ನ ನಿಲುವಿ । ನಾಚ್ಯಾಳ್ಯಾಕ ॥

ಸುಟ್ಟ ಹಂಚಿನಂಗ ಹೆಂಗಸ

ಮುಟ್ಟಿದರ ನಾಸ

ಆಗುದು ಖಾಸ | ಸಾವು ತನಕ |

ಯಾತಕ ಬಾರದ್ದಾಂಗ ಮಾಡೆನಂತಿರಿ ಮನಕ |

ನಾ ಮಾರಿ ಎತ್ತಿ ಹ್ಯಾಂಗ ತೋರಿಸಲೆವ್ವ ಜನಕ |

ನನ್ನ ಅಬರು ಹೋದೀತ ಕೈವೂರಿ

ಬಿಡಿರಿ ನನ್ನ ದಾರಿ

ಬಿಂಕಿ ಹಚ್ಚಿರಿ | ಹಾದರ ಮಾಡುದಕ ||

ಗಂಡಜಾತಿ ಬೈಲ ಭಂಗಾರ

ಸಿಮಗ ಏನು ಘೋರ

ಕೇಳುವವರಾರ್ಯ | ತಾಳಿರಿ ಬೆಳಕ |

ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡಿದರ ಸಿಮಗ ಏನು ಧೋಕ |

ಈ ಹೆಣ್ಣು ಜನ್ಮ ಶಿವ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಾನ ಯಾಕ |

ಪತಿವ್ರತಾ ಹೋದೀತು ನಂದು ಕರಗಿ

ಗಂಡನ ಸುರಗಿ

ಬರಲಾರದಂಗ ತಿರಗಿ | ಜೋರ ಒಳಕ ||

ನಾ ಆದೇನು ಒಗತನಗೇಡಿ |

ಜನದಾಗ ಖೋಡಿ | ಹಾದರ ಮಾಡಿ |

ಹರಲಿ ತಲಿ ಮ್ಯಾಲ ||

ಅಹಲ್ಲಾಂದು ಕೇಳಿಲ್ಲೇನು ಕತಿ |

ಏನು ಆಯ್ತು ಗತಿ | ಗೌತಮಾಕಿ ಪತಿ |

ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟರಾಗಿ ಬಿದ್ದಳ ಕಲ್ಲಾ ||

ಸೀತಾಗ ರಾವಣ ಒಯ್ದ ಇರ್ಷ |

ರಾಮ ಆಕಿ ಪುರುಷ | ಗೆದ್ದು ತಂದ ಅರಸ |

ಹೊಡದು ಅವನ ಶಿರಸ |

ಸೀತಾಗ ಹೊಡೆ ಅಂತ ಹುಕುಮ ಕೊಟ್ಟ ಖುಲ್ಲಾ ||

ಲಕ್ಷ್ಮಣಗ ಹುಕುಮ ರಾಮ ಕೊಟ್ಟ
 ಸೀತಾನ ತಗೊಂಡ ಹೊಂಟ
 ಆರಾಧನದಾಗ ಬಿಟ್ಟು । ಬಂದ ತಿರುಗಿ ।
 ಸೀತಾಗ ವನವಾಸ ಸುಖಾ ಇಲ್ಲ ಘಳಿಗೆ ।
 ಹೊಳೆ ನೀರ ಧೀಯ ಹೊಡದ್ದಾಂಗ ಒದುತ್ತೆ ನಿಲಿಗೆ ।
 ತ್ರಿಲೋಕ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಹಾಡಿ
 ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಜೋಡಿ
 ರಂಬೆ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ । ನಾಚ್ಯಾಳ ಕಡಿಗಿ ॥

೩ ನೆಯ ಚಾಕ—

ಗಂಡ ಜಾತಿ ಯಾತರದ ಹೆಚ್ಚು
 ಮಳ್ಳ ಆದ ಮುಂಚ
 ಭಿಲ್ಲನೆಗಿ ಹುಚ್ಚು । ಆದ ನೋಡಿ ।
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಜಗದ್ಗುರು ಸಾಂಬ ತೀಯಗೇಡಿ ।
 ಹಂಗಸ ಮಾಯಿ, ಗಂಡಸ ಹುಚ್ಚು ಬೋಡಿ ।
 ಇಬ್ಬರದು ಮಹತ್ವ ಆದ ಸವನ
 ಸಂಪಗ್ಯಾನ ನೆವನ
 ಹಾದರಕ ಕವನ । ಸಾಂಬ ಮಾಡಿ ।
 ನಿನ್ನ ಮಾತ ಅನುವದಿಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು
 ರತ್ನದ ಹಳ್ಳ
 ಆದ ನಾ ಮಳ್ಳು । ನಿನಗ ನೋಡಿ ।
 ಈ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡ ಶಿವ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಾನ ಜೋಡಿ ।
 ಇರವಿ ಎಂಬತ್ತ ಕೋಟಿ ಜೀವರಾಸಿ ಮೊದಲಮಾಡಿ ।
 ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಗುರುರಾಯ
 ತತ್ವದ ಕಾಯ ।
 ಮನ್ಮಥಕ ಮಾಯ । ಪ್ರೀತಿ ಕೂಡಿ ॥
 ತಗದ್ದೇಳ ಬಾಳಡ ಒಣ ಕುಸಲ
 ಜಾತಿಲಿದ್ದ ಮುಸಲ

శాస్త్రద శికల । హేళ ర్భూడి ।
 ఎష్టంత దృష్టాంత హేళలి ఖోడి ।
 పాండవరిగి ద్రౌపది పతివ్రతా అనస్యాడి ।
 ఐదు మంది పురుషరను చిట్ట
 ద్రౌపది మాడి కపట
 కణానలి ఇట్ట । మనస మాడి ॥
 ఎల్లాద నిన్న సుట్ట హంజ ।
 హేళితిది ముంజ । పతివ్రతా ఆంజ ।
 యావకి హాళ గరతి ॥
 కలి ఒరువాగ పరిత కల్లా ।
 గుడ్డద మ్యాల । కుండిలే యల్ల ।
 మేయతిత్త కత్తి ॥
 లుపరాటి కలియ కాల ।
 లుళియల్ల శిల । గరతిగిల్ల మోల ।
 హాదరగిత్తి ఆగి కుండిదాళ గరతి ॥
 కలి ఇద్దాంగ మాడొన రితి
 తినసబేడ గొత్తి
 చిట్ట చిడ భితి । తోళదు మనసెగి ।
 శివ జోడి నోడి గంబ హాక్కాన ఇబ్బరిగి ।
 హొళిసెర ధీరియ హొడిద్దాంగ ఒదుత నిలగి ।
 త్రిలోక తిరుగి బంద హాడి
 ఇల్ల నిన్న జోడి
 రంబ నిన్న నోడి । నాచ్యాళ కడిగి ॥
 ౪ నేయ చౌళ—
 కేళి మాయ ఒంత మన కరగి
 కేళతాళ తిరగి
 ఇబ్బరదు వారిగి । ఒందే జుత్తా ।

ನಮನಿಮದು ಪಣಾ ಇಂದ ಕೂಡಿ ಬಂತು ವರತಾ ।
 ನಮ್ಮ ಮನಗಿ ಬಂದ್ರ ಬೋಬಾಟ ಆಗುದು ತುರ್ತು ।
 ನಿಮ್ಮ ಮನಗಿ ಬರತ ನಡಿ ಚದರ
 ಹಿಡಿದ ನಿಮ್ಮ ಪದರ
 ಹುಣ್ಣಿವಿ ಚಂದರ । ನಿಮ್ಮ ಸುರತ ॥
 ಝಾಡಿ ಜಮಖಾನಿ ಜಾಜೂಮ ಹಾಸಿ
 ಕುಂತಿದಾರ ಬೇಸಿ
 ಯಾತರದ ಆಶಿ ನಿಮ್ಮ ಹೊರತ ।
 ದ್ರವ್ಯದ ಕೊಡಾ ಇಂದ ಸಿಕ್ಕಾಂಗ ದೌಲತ್ತಾ ।
 ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಶಿವ ಇಳದ್ವಾಂಗ ಈ ಹೊತ್ತಾ ।
 ಬತ್ತೀಸ ಕಾಮನಾಟಕ್ಕಚ್ಚಿ
 ಮಸ್ತಥ ಹೆಚ್ಚಿ
 ಮಾಯಕ ಮೆಚ್ಚಿ । ನಿಮಗೆ ಬೆರತ ॥
 ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ಕಾಮಿನಿ ಅಸ್ತೂರಿ
 ಉಲ್ಲಾಸ ಮಾಡಿ ಸೂರಿ
 ಕಲ್ಲಿಯವರ ಮೋರಿ । ಹಾಳ ಪತಿವ್ರತಾ ।
 ತುರಾಯ್ದವರ ಹುಡುಗನ ಕೂಡಿದಾಳ ಮರತ ।
 ಒಣ ಇರ್ಷದಿಂದ ವಾದ್ವಾಕಿ ಆಯ್ತು ವ್ಯರ್ಥ ।
 ಪತಿವ್ರತಾ ಹೋಯ್ತು ಮಣ್ಣೂಡಿ
 ಆಗಿ ಕುಂತಿ ಖೋಡಿ
 ನಿನಗ ಎನು ಧಾಡಿ । ಮಾನ ಹೋಯ್ತು ॥
 ಆಕಿ ಗಂಡಗ ಹತ್ತಿತ ಸುದ್ದಿ ।
 ಕಳೆದೆ ರಂಡಿ ಬುದ್ದಿ । ಹಾಕಿದಾನ ಗುದ್ದಿ ।
 ಹೋಗ ಹಳಿನಾಯಿ ॥
 ಸೆರಗ ಹರಿದ ಹೇಳ್ಯಾನ ಎಲ್ಲರಿಗಿ ।
 ತವರ ಮನೀಗಿ । ಬೀಬಿ ಇಂಗಳಗಿ ।

ಅಲ್ಲಿ ಇಕೆ ತಾಯಿ ||
 ಗಂಡನಿಂದೆ ಇತ್ತ ನನಗ ಮಾನ |
 ಹೊಯ್ದು ಮುತ್ತೈತನ | ಆಗಿ ಕುತ್ತ ಊನ |
 ಆದ ಕಿಸಬಾಯಿ ||
 ಕರನಾಟಕ ಹಲಸಂಗಿ ಊರ
 ಮೆರಿಯತಾವ ತೂರ
 ಮಲಿಕ ಮೈತರ | ಹಚ್ಚಿ ವರಿಗಿ |
 ಬಾಜಾನ ಕವೀಸವಿ ಸಕ್ಕರಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿ |
 ಖಂಡೂನ ಸೂರ ಕೇಳಿ ಕಲ್ಲಮನಸ ಕರಗಿ |
 ಹೊಳಿ ನೀರ ಥೀರಿ ಹೊಡೆದಂಗ ಬದುತೆ ನಿಲಗಿ ||
 ತ್ರಿಲೋಕ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಹಾಡಿ
 ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಜೋಡಿ
 ರಂಬಿ ನಿನ್ನ ನೋಡಿ | ನಾಚ್ಯಾಳ ಕಡಿಗಿ ||

ಸಂಪಿಗೆ ತೆನಿಯಂಥ ಹುಡುಗ

೧ ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಸಂಪಿಗೆ ತೆನಿಯಂಥ ಹುಡುಗ
 ಸಂತ್ಯಾಗ್ವಾಯ್ದು ಹೋಗತ್ತಾನೆ
 ಹಂತಿಲ್ಲೋಗಿ ಕೇಳತೀನ ಹೆಸರ್ |
 ನನ್ನ ಕಾಂತನ ರೂಪ ಹೊಂಟಂಗ ಹುಣ್ಣಿ ಚಂದರ್ |
 ಇವನ ಚಿಂತಿಯೊಳಗ ಜೀವಕಿಲ್ಲ ಸ್ಥಿರಾರ |
 ಕನಸಿನಾಗ ಕಂಡಂಗಾಯ್ತು
 ಮನಸಿನಂದು ಹೋಗವೊಲ್ಲ
 ಹಲಸಂಗಿ ಉರಾಗಿಲ್ಲ ಇವನ್ನಂತವರ ||
 ಇಂದ್ರಲೋಕದ ಪುರುಷಾ ಇವ
 ಅರಸನ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ಹುಟ್ಟಾನೇನ
 ಸರಸ ಕಾಮನಾಟಕವನ ದುರುಳ |
 ಇವನ ತೋಳ ತೊಡಿ ಖ್ಯಾದಿಗಿಹೊಡಿ ಸರ್ವಳ್ |
 ನನ್ನ ಜೋಡಿ ಹಾನ ನೋಡಿ ಆದೆ ಮರ್ವಳ್ |
 ಇವನ ರೂಪ ಅಪರೂಪ
 ಹಚ್ಚಿದಾಂಗ ಚಂದ್ರದೀಪ
 ಏನು ತಿಳಪ ಹೊಟ್ಟಾಗಿನ ಕರ್ವಳ್
 ಕುಂತ್ರ ನಿಂತ್ರ ಇವನ ಧ್ಯಾನ
 ಜೀವಕಿಲ್ಲ ಸಮಾಧಾನ
 ಸಿದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿಗಿ ಹಗಲಿರ್ವಳ್
 ಇವನ ಹಸ್ತ ಏನ ಸಿಸ್ತ ಮಾವಿನ ತರ್ವಳ್ |
 ಮ್ಯಾಲ ಕುಂದಲದ ಹರಳ ಉಂಗರೊಪ್ಪೊ ಬೆರ್ವಳ್ |
 ಮೃಗನ ಸೋತ, ನನ್ನ ಗೂಡ
 ಮಾತ ಒಂದೂ ಆಡವೊಲ್ಲ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಸರ್ವಳ್ ||

ಇವ ಹುರಪಿನವ ನಲ್ಲ ಇವನಧುರಪ ಎನ್ನೇಳಲಿ—
 ನಾಗಸರ್ಪ ಭೋರಾಡಿದಾಂಗ ನೋಡಿ ನಾ ಬೆರತ .
 ಇವನ ಚಿಂತಿಯೊಳಗ ಮನಿಮಾರ ಮರತ ||
 ಹಲ್ಲ ಗಲ್ಲ ಎನ ತಿಳಪ
 ಕುಂಕುಮ ಕನ್ನಡಿಯಂತ ಹೊಳಪ
 ಸೂರ್ಯನಂಗ ಅವಾಪ್ತ ಇವನ ಸುರತ .
 ಜೀವ ತಾಳಲಾರ್ದೆ ಕೂತೀನವ್ವ ಬ್ಯಾಸತ್ತ ||
 ಚಕ್ಕರಗಣ್ಣ ಕೊಕ್ಕರಮೀಸಿ
 ನಕ್ಕರ ಚಂದ ನನ್ನ ಮುಂದ
 ತೊಟ್ಟ ಅಂಗಿ ಹೊತ್ತ ಶಾಲಿ ಜರತಾರ .
 ಇವ ಹತ್ತು ಮಂದ್ಯಾಗ ಮುಕ್ತಿನಂಥ ಸರದಾರ .
 ಇವನ ಚಿಂತಿಯೊಳಗ ಜೀವಕಿಲ್ಲ ಸ್ಥಿರಾರ .
 ಕನಸಿನಾಗ ಕಂಡಂಗಾಯ್ತು
 ಮನಸಿನಂದು ಹೋಗವೊಲ್ಲ
 ಹಲಸಂಗಿ ಉರಾಗಿಲ್ಲ ಇವನಂಥವರ ||

೨ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಕೇಳ ಬಾಲಿ ಹೊಯಮಲ್ಲಿ
 ಮನಸ ಯಾಕ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲಿ
 ಸಾಕ ಮಾಡ ಯಾಕ ಹೇಳ್ತಿ ಬಡಿವಾರ .
 ಪ್ರತಿವುರುಷರ ಮ್ಯಾಲ ಯಾಕ ನಿನ್ನ ನಜರ
 ಮನಿಗಂಡನ ಬಿಟ್ಟು ತಿರುಗೂ ರಂಡಿ ಮುಡದಾರ .
 ಕಂಡವರಿಗೊಗಂವಲ್ಲ ನಾನ್ನ
 ನಿನಗಿಲ್ಲ ಅಭಿಮಾನ
 ಯಾಕ ನಿಂತಿ ಹೇಳ ನನ್ನ ಇದರ ||
 ಪಾರ್ವತಿ ಸರಸ್ವತಿ
 ಭಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಅವರ ಮ್ಯಾಲಿ

ಬ್ರಹ್ಮ ಕಳಕೊಂಡಾನ ತನ್ನ ಮಂತರಾ ।
 ಪಂಚಮುಖ ಆದ ತೊಟ್ಟು ಹಂಕಾರ ।
 ಒಂದು ತಲೆ ಕೊಯ್ದು ಬಿಟ್ಟಿದಾನ ಶಂಕರಾ !
 ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿ ಮಾಡಿ
 ರೂಪ ಯಾರೂ ಕೇಳದಿಲ್ಲ
 ಶಾಪ ಹತ್ತಿ ಆದ ಅಂವಾ ಧಿಕ್ಕಾರ ॥
 ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಗ ಮಾಡಿ
 ಸೂಳೀಮಗಾ ಯಾವ ಈಗ
 ದ್ರವ್ಯ ಗಳಿಸಿ ಆಗಿದಾನ ಸಾವಕಾರ ।
 ಆಗ್ನಿ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಲಂಕಾ ಇತ್ತು ಬಂಗಾರ ।
 ಪುಂಡ ರಾಮರ ದಂಡ ಕೆಂಡ ಬಡಿದು ಸುಟ್ಟಾರ ।
 ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಾಲಾಗ ಭಾಳ ಮಂದಿ
 ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕಿ ಸತ್ತಿದಾರ
 ಯುದ್ಧ ಕಂಡು ಬಂದಾರ ದೇವದೈತ್ಯರ ॥
 ಈ ಮತಿಮಂದ ಸತಿಯ ಸ್ನೇಹ-
 ಎಂದಿಗಾದರೂ ಮಾಡಬಾರದು-
 ಮುಕ್ತಿದಾರಿ ಕೆಡಸುದು ತನ್ನ ಯುಕ್ತೀಲಿ ।
 ಇಷ್ಟು ಖೊಟ್ಟಿಗುಣ ಆದ ಇದರ ಹಂತೀಲಿ ॥
 ಕಾಮವಿಷಯಕಾಗಿ ಇಂದ್ರ
 ಗೌತಮಋಷೀ ಮನಿಗೊಣಿ
 ಕೋಳಿ ಆಗಿ ಕೂಗಿದಾನ ಕಪಟೀಲಿ ।
 ಅವರ ಶಾಪ ಹತ್ತಿ ಖಲಿ ಹತ್ತಿ ಕಪ್ಪೀಲಿ ॥
 ಇಷ್ಟು ನನಗ ತಿಳಿಲಿಕಾಗಿ
 ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿನಗ ಬರೂದಿಲ್ಲ
 ಗಟ್ಟಿ ಹೇಳತೇನ ಕೇಳ ಸುಂದರಾ ।
 ಸಂಗವೊಲ್ಲ ದುಷ್ಟ ಚಾಲ ಖೊಟ್ಟಿ ಹೆಂಗಸರ ।

ಇವನ ಚಿಂತಿಯೊಳಗ ಜೀವಾಕಿಲ್ಲ ಸ್ಥಿರಾರ |
 ಕನಸಿನಾಗ ಕಂಡಾಂಗಾಯ್ತು
 ಮನಸೀನಂದು ಹೋಗವೊಲ್ಲ
 ಹಲಸಂಗಿ ಉರಾಗಿಲ್ಲ ಇವನಂಥವರ ||

ಇನೆಯ ಚಾಕ:-

ಯಾಕೊ ನಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮ್ಯಾಲ
 ನನ್ನ ಖ್ಯಾಲ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲ
 ಎಂಥ ಬುದ್ಧಿ ಖೊಟ್ಟಿ ನಿಂದು ಕಡಿತನಕ |
 ನೀನು ಸುಳ್ಳಂದ್ರ ಕೇಳೊ ಪುರಾಣಪುಸ್ತಕ |
 ಇಂದ್ರನ ಭೆಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಜುನ ಹೋದ ಸಹಜ್ಜಕ |
 ರಂಜಾ ಕೂಂತು ಅವನ ಮ್ಯಾಗ
 ಮನಸ ಮಾಡಿದಾಳ ಹ್ಯಾಂಗ-
 ವಲ್ಲೇನಂದ್ರ ಶಾಪ ಕೊಟ್ಟಾಳ್ಯಾತಕ ||
 ಶಾಪ ಹತ್ತಿ ಅರ್ಜುನಗ
 ನವುಂಸಕ ಆದನಾಗ
 ವಿರಾಟರಾಯನ ಮನಿಯಾಗ ಬೇಲಾನಕ್ಕು |
 ಆಂವಾ ಹೆಂಗ್ಗರ ಸಾಲೀ ಬರಿಸಿದಾ ಆ ಕಾಲಕ |
 ತಿರುಗಿ ಗಂಡರೂಪ ಒಂತ ಅವನ ಜನ್ಮಕ
 ಆದಿಶಕ್ತಿ ಆರ್ಥಾಂಗಿ ಶೋಕಿ
 ದಾರಿಗಾದರು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾಕೀ
 ತಿಳಿದು ನೋಡಿ ಮುಂದ ನಡಿ ಮ್ಹಾಲಕ ||
 ನಾ ಭಕ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಕರಿತೇನು
 ನಗತ ಮಾಡೊ ನನ್ನ ಸಂಗ-
 ಬಲ್ಲೆನೆನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಯಾಕ ಬಾಯೀಲಿ |
 ನೀ ಗಂಡಸರೆ ಹೌದಲ್ಲೊ ಎನನ್ನಿ ||
 ಇವನ ಚಿಂತಿಯೊಳಗ ಜೈನಿಲ್ಲ-

ಭ್ರಾಂತಿಗೆಟ್ಟು ತಿರಗತೀನಿ—

ಎನು ಕೊಟ್ಟ ಬಂದಾ ನನ್ನ ಹಂತೀಲಿ ।

ಎಂದ ತೆಕ್ಕಿಮುಕ್ಕಿ ಹೊಡದು ಮಲಗೇನ ಪ್ರೀತಿಲಿ ॥

ಆಲಪರೆದು ಚಾಲವರೆದು

ಕಾಲಬಿದ್ದು ಕರೀತೀನಿ

ಕರುಣಾ ಇಲ್ಲ ಎಳೊ ತುಸು ದರಕಾರ ।

ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಣಸೇನು ಸರಕಾರ ।

ಇವನ ಜಿಂತಿಯೊಳು ಜೀವಕಿಲ್ಲ ಸ್ಥಿರಾರ ।

ಕನಸೀನಾಗ ಕಂಡಾಂಗಾಯ್ತು—

ಮನಸಿನಂದು ಹೋಗವೊಲ್ಲ

ಹಲಸಂಗಿ ಊರಾಗಿಲ್ಲ ಇವನಂಥವರ

೪ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಕಾಂತೀ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಗೆಣ್ಯಾ

ಹಿಂದ ನೋಡತಾನ ಎಂಥಾ

ವ್ಯಾಳೇ ತಂದಿ ಸ್ವಾವಿ ಶಿವ ಶಂಕರ

ಈ ರಂಡಿ ಅಬ್ಬುದ ಮ್ಯಾಲ ಸಿಂತಾಳ ನಿರ್ಧಾರ ।

ಇದಕ ನೆವನ ಮಾಡಬೇಕ ಬಂದು ಫಿತೂರ !

ಮನಿಯಾಗ ನಿನ್ನ ಅತ್ತೀಮಾವ

ಅಂಜತಾದ ನನ್ನ ಜೀವ

ಧರ್ಮಸಾಲೀಗೊತ್ತೊಗೂನು ನಡಿ ಪರಭಾರ ॥

ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿದ ಬಳಿಕ ಯಾರೀಗಿ

ಗೊತ್ತು ಇಲ್ಲದಂಗ ನಾ ಮುಂದ ಹೋಗಿ

ಕುಂಡರತೀನಿ ನೀ ಬಾರ ಬಿನ್ ಘೋರ ।

ನೀ ಆರ ತಾಸ ರಾತ್ರೀಗಿ ಬಾರ ಸುಂದರಾ ।

ಬೆಚ್ಚುಬೆಳಗಾನ ಮಾಡೂನಂತ ಗರ್ವಿ ಜುಮ್ಮರ ।

ಫಂಟ ಹೇಳಿ ಹೊಂಟ ಹೋದಾ

ಗೆಣ್ಯಾ ತಮ್ಮ ಮನೀಕಡಿ

ತಿಳೇಲಿಲ್ಲ ಮುಂದಿಂದಿಕ್ಕೇಗಿ ಹೊಣಾರ ॥
 ಹತ್ತು ಮಂದಿ ದಾರಿಕಾರು
 ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗುವಾಗ
 ಕತ್ತಲಾಯ್ತು ಅವರಿಗೆ ಅಂಧಾರ ।
 ಅವರು ಊರ ನೋಡಿ ವಸ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದಾರ ।
 ಅವರು ಊಟಾ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಸಾಲಾಸು ಮಲಗ್ಯಾರ ।
 ಅತ್ತಿ ಮಾವ ಗಂಡಗುಣಿಸಿ
 ಎಲ್ಲಾರಿಗೆ ಮಲಗಿಸಿ
 ಆರತಾಸ ರಾತ್ರಿಗೆ ಹೊಂಟಾಳ ಅವಸರ ॥
 ಅವಸರದಿಂದ ಅಡಾಡಿ ಮಾಡಿ
 ತನ್ನ ಗೆಣ್ಯಾ ಹಾನ ಅಂತ
 ಎಬ್ಬಿಸೂತನ ಇದ್ದ ಅಂವಾ ಹಾದಿಕಾರ ।
 ಅವನ ಬಾಯ್ಕಿ ಕೇಳಿ ಎದ್ದು ಕುಂತ್ತು ಎಲ್ಲಾರ ।
 ಅವರು ಎತ್ತಿ ಒಯ್ದರು ಬೆಳಗಾನ ತಮ್ಮ ಊರ ॥
 * * * * *
 ಗೆಣ್ಯಾ ಆಶೀ ಹಚ್ಚಿ ಘಾಸಿ ಮಾಡಿ
 ಘಾಸಿ ಆಯ್ತು ನನ್ನ ಜೀವ
 ಕೂತು ಅಳತಾಳ ಖೋಡಿ ಅದೃಷ್ಟಾ ।
 ಆಕೀ ಗಂಡಗ ಸುದ್ದಿ ಹತ್ತಿ ಕೇಳ್ಯಾನ ಕಿವಿಮುಟ್ಟು ॥
 ಹಲಸಂಗಿ ಊರಾ ಮೋಜಿನ ಶಾರಾ
 ದಾದೇ ಪೀರನ ಮತಿ ಪೂರಾ
 ಸಂಗು ವಸ್ತಾದ ರಾಯಪ್ಪನ ಹೆಸರ
 ಖಾಜಾ ಲಾವಣಿ ಮಾಡಿದಾನ ಇಲ್ಲ ಕಸರ ।
 ಇವನ ಚಿಂತಿಯೊಳಗ ಜೀವಕಿಲ್ಲ ಸ್ಥಿರಾರ ।
 ಕನಸಿನಾಗ ಕಂಡಂಗಾಯ್ತು
 ಮನಸಿನಂದು ಹೋಗವೊಲ್ಲ
 ಹಲಸಂಗಿ ಊರಾಗಿಲ್ಲ ಇವನಂಥವರ ॥

ವತ್ಸಲಾಹರಣ

೧ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆಣ್ಣು ಬಳಿರಾಮ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದಾನ ಕೌರವಗ |

ತಾ ಕೊಟ್ಟ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಗಗ |

ಭಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವರ ಮ್ಯಾಗ |

ಆಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೂಡಿದರ-

ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ಆ ಗಿರಿಧರಗ |

ಮುಂದ ವತ್ಸಲಾಹರಣ ಹೇಳುವೆನೀಗ || ಪಲ್ಲ ||

ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಸುತಭದ್ರ ತವರ ಮನಿಘೋದಾಗ ಒಳಿರಾಮಸ್ವೇಣತಿ |

ಒಸುರಿದ್ದಳಾಗ ಆ ರೇವತಿ |

ಸುತಭದ್ರ ಕೇಳ್ಯಾಳ ಆಣ್ಣನ ಹಂತಿ |

ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದರ ಭೀಮನ್ಯಾಗ ಕುಡುವುದು-

ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಾಳ ವೃತಿ |

ಮುಂದ ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿತು ಆಕಿಯಂತೈತಿ ||

ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡ್ತಾರ ಬಳಿಭದ್ರನ ಮಗಳನ್ನ ಅಭಿಮನ್ಯಾಗ ಕೊಟ್ಟು

ವಚನ ಹೋಗೆಯ್ತಿ |

ಭಾಳ ಹರುಷವಾದ ಕೃಷ್ಣ ಮೂರುತಿ |

ಮುಂದ ಪಾಂಡವರು ವನವಾಸಕ್ಕೋಗುದೈತಿ |

ವಿದುರನ ಮನೆಯಲೆ ಇಟ್ಟು ಸುತಭದ್ರನ್ನ-

ಹೊಂಟುಹೋದರು ಬಿಟ್ಟು ಹಸ್ತಿನಾವತಿ |

ಭೂಮಿಸೀಮೆ ಕಳಕೊಂಡು ಆಗಿ ಫಜೀತಿ ||

ಇತ್ತ ಕೌರವನ ಮಗಗ ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕಾಗಿ ಶಕುನಿ ತೆಗೆದಾನ ಯುಕ್ತಿ |

ಒಳಿರಾಮನ ಕೇಳಿದಾ ಬಂದು ಮಾಡಿ ಮಮತಿ |

ನಿನ್ನ ಮಗಳನು ಕುಡು ಆಗಲಕ್ಕರತಿ |

ಬೇಕಾದ್ದು ಉಂಡಾಳು ಉಟ್ಟಾಳು ತೊಟ್ಟಾಳು-

ಚೂರ ಮಾಡಬೇಡ ನೀ ಚಿಂತಿ |

ಕುಡು ವಚನ ಇದಕ ಹೇಳು ಎನಂತಿ ||
 ಇಷ್ಟು ಮಾತ ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣಂತಾನ ಶಕುನಿಗಿ-
 ಬಳಿರಾಮನ ಮಗಳನ್ನಾ |
 ಅಭಿಮನ್ಯುಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತುತಿ ವಚನಾ ||
 ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ನಿಮಗೆ ನಾನು
 ಕೊಡಬೇಕು ಹ್ಯಾಂಗ ಹೇಳಿನ್ನಾ |
 ಜನದೊಳಗ ಹೋದಿತೊ ನಮ್ಮ ಮಾನಾ ||
 ಇದರ ಮ್ಯಾಲ ಬಳಿರಾಮನ ಋಷಿ ಬಂದ್ವಾಂಗ ಮಾಡಲಿ-
 ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನಾ |
 ಇದರೊಳಗ ಹೋಗುದಿಲ್ಲ ನಾನಾ ||
 ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತಿಗಿ ಬಳಿರಾಮ |
 ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಅಂತಾನ ಕೇಳೊ ಶ್ಯಾಮ ||
 ನಾ ವಚನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲೋ ಸತ್ಯಧರ್ಮಾ |
 ನಕಲಿ ಆಡಿದ ಮಾತೇನೊ ಕಾಯಿಮಾ ||
 ತಂಗಿ ಭಿಡೆಕ ಮಾಡಿನಿ ಸುಳ್ಳೆ ಪ್ರೇಮಾ |
 ನನ್ನ ಮನಸು ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಕುಡು ನೇಮಾ ||
 ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತ ಮೊಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಬಳಿರಾಮ ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಮಗ
 ಲಕ್ಷ್ಮಣಗ |
 ಭಾಳ ಪ್ರೀತಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಮನದಾಗ |
 ಮದಿವಿ ಮಾಡಿಕೊ ಅಂದ ಶಕುನೀ ಮಾಮಾಗ |
 ಆಡಿದ ಮಾತಿಗಿ ತಿರುಗಿ ಹೂಡಿದರ-
 ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ಆ ಗಿರಿಧರಗ |
 ಮುಂದ ವತ್ಸಲಾಹರಣ ಹೇಳುವೆನೀಗ ||

೨ ನೆಯ ಚೌಕ—

ಕೇಳಿ ಬಳಿರಾಮನ ಮಾತಿಗಿ ಶಕುನಿ ಬಂದು ಹೇಳಿ ದುರ್ರೋಧನಗ |
 ಬಳಿರಾಮ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಟ್ಟಾನೊ ನಿಮಗ
 ನಿಶ್ಚ ಮಾಡಿ ಬಂದೆ ನಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗ |

ನಾಳ ಉದಯಕ ಹೊಂಡರಿ ಲಗ್ನ ಕ-

ತಡಾ ಮಾಡಬೇಡರಿ ಬೇಗ ।

ತೀರಿ ಹೋಗಲಿ ಕಾರ್ಯ ತೀವರವಾಗೇ ॥

ಕೇಳಿ ದುರ್ಯೋಧನ ತಯಾರ ನಡಿಸಿದಾ ಚತುರಂಗ ಬಲವೆಲ್ಲ

ಸಹಿತಾಗಿ ।

ಆನಿ ಕುದರಿ ದಂಡ ಮಾರ್ಬಲ ಸಾಗಿ ।

ದಾರಿ ಹಿಡದಾರ ಅರ್ತಿಲಿ ದ್ವಾರಕಿಗಿ ।

ಆಗಣಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮರು ಬ್ರಹ್ಮರುಸಿಗಳು-

ಮಹಾರಥಿಕರು ಭೂಷಣವಾಗಿ ।

ಹೀಂಗಿ ಸಡೆದವಾರ್ಧ್ಯಗಡಣದ ಒಳಗೆ ॥

ಇತ್ತ ದ್ವಾರಕಿಯಲಿ ಬಳಿರಾಮ ಲಗ್ನ ಪತ್ರ ಬರೆದಾ ಬೇಗ

ಬಾಂಧವರಾಗಿ ।

ಮತ್ತ ದೂತನ ಕಳ್ಳಿದಾ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗಿ ।

ಸುಭದ್ರ ಇದ್ದು ವಿದುರನ ಬಳಿಗಿ ।

ಬರುವ ದೂತನ ದಾರಿಯೊಳಗ ಸುಭದ್ರಾ-

ಅರಳಿ ಮರದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಿಗಿ ।

ತಾ ಬಂದಾಗ ಕಂಡಳಾ ದೂತನಿಗೆ ॥

ನಿಂತು ಸುಭದ್ರ ಅಂತಾಳ ಯಾಕೊ ದೂತಾ- ।

ಎನು ಕಾರಣ ಬಂದಿ ಇಲ್ಲಿಗಿ ।

ಎನು ಸುದ್ದಿ ತವರಮನಿ ಕಡಿಗಿ ॥

ಆ ದೂತ ಹೇಳ್ಯಾನ ಬಳಿರಾಮನ ಮಗಳನ್ನ-

ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಗನಿಗಿ ।

ನಿನ್ನೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನ ನಾಳಿಗಿ ॥

ವತ್ಸಲಾನ ಮದುವಿಗಿ ವಿದುರಗ ಬಾಯೆಂದು-

ಹೇಳಿ ಹೋಗತಿನಿ ತಿರುಗಿ ।

ನಾ ಬಂದಿನಿ ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ॥

ಕೇಳಿ ಸುಭದ್ರಾ ಬಿದ್ದಾಳೆ ಧರಣಿಗೆ ।

ನೀರು ತಂದು ಅಳುತ್ತಾಳೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ॥

ತವರ ಮನಿ ಇಲ್ಲದ್ದಾಂಗ ಇಂದಿಗೆ ।

ಆಗಿ ಹೋಯ್ತು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ॥

ನನ್ನ ಮಗಗ ಇಟ್ಟು ಹೆಣ್ಣು ಬೇಕಾಗಿ ।

ಬಳಿರಾಮ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ॥

ಕೃಷ್ಣ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಲಿಲ್ಲೇನಣ್ಣಗ ಕರುಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಟ್ಟಾರ ಅವಗ ।

ನನಗಾತು ಮುಗಿಲ ಹರ್ದು ಬಿದ್ದಾಂಗ ।

ಕಿಚ್ಚು ಸುರುವಿತು ಸುಭದ್ರಾನ ಹೊಟ್ಟಾಗ ।

ಆಡಿದ ಮಾತಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಹೂಡಿದರ-

ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ಆ ಗಿರಿಧರಗ ।

ಮುಂದ ವತ್ಸಲಾಹರಣ ಹೇಳುವೆನೀಗ ॥

೩ನೆಯ ಚೌಕ:-

ತವರಮನಿಯ ಆಶಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಪತಿ ಅರ್ಜುನನ ನಾ ಮರತೇನೊ

ನಮ್ಮಣ್ಣಗೊಳದಿಂದ ಧೈರ್ಯ ಹಿಡದೇನೊ ।

ನನ್ನ ನೋಡ್ತಾರ ಅಂತ ಭಾಳ ನಂಬಿದೇನೊ ।

ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ದೇವಾ ಮುನಿದ್ರಾ ಇಂದಿಗೆ-

ಅಂಥಾದ್ದೇನು ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿದೇನೊ ।

ಇಂದೀಗಿ ಕೊಯ್ದಾರ ನನ್ನ ಕೊರಳವನು ॥

ಆಸರಿಲ್ಲದೆ ನಾ ಇರಲಾರೆನು ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಉರಲ ಹಾಕಿ

ಕೊಳ್ಳಲೇನೋ ।

ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣಗೊಳ ಮುಂದ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡಲೇನೋ ।

ಮಾರಿ ತೋರದೆ ಭೂಮಿಯ ಬಗದೊಡ್ಡಗಲೇನೋ ।

ಎದ್ದಿದ್ದು ಬೀಳತಾಳ ಪದ್ಮಗಂಧಿ ಹದ್ದ -

ಹಾವ ಕಚ್ಚಿದಾಂಗ ಅಭಿಮನ್ಯನ್ನು ।

ತೆಕ್ಕಾದು ಮಾಡತಾಳ ದುಃಖವನು ॥

ಮಗನೇ ನಿನ್ನ ದೈವ ಏನಾತಂತ್ರ ಮರಮರಗಿ ಬಡಕೊತಾಳ
ಎದೆಯನ್ನಾ ।

ಈಗ ಹೋಗ್ವಾರ ಪಾಂಡವರು ವನವಾಸವನಾ ।
ಅವರಿದ್ದರ ಬಿಡತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣನ್ನಾ ।
ಯಾರಿಗ್ಗೋಳಲಿ ಏನು ಮಾಡಲಿ ಅಯ್ಯೋ-
ಇಲ್ಲದ್ದಾಂಗ ಆಗೈತಿ ಸನಗ ದಿಕ್ಕವನಾ ।
ಕಿತ್ತಿದ್ದಾಂಗ ಹಾರ್ಯಾಡೂ ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕವನಾ ॥
ನೆಲಕುರಳ್ಳಾಡತಾಳ ಬಲು ಹೊರಳ್ಳಾಡತಾಳ-
ತಳಮಳಸಿ ತಾಳದ ಸಂಕಟಾ ।

ಖಬರಿಲ್ಲ ಆಕಿಗಿ ಎಳ್ಳವ್ವಾ ॥
ಮಾತಾಡಸ್ತಾನ ಗಾಳಿ ಬೀಸ್ತಾನ ಕೈ ಹಿಡ-
ದೆಬ್ಬಸ್ತಾನ ಮಾಡಿ ಕೂಗ್ವಾಟೆ ।
ಅಭಿಮನ್ಯು ನೋಡಿದಾ ಕಣ್ಣುಟ್ಟು ॥
ತಾಯಿ ಖಬರಾರಿ ಹೋದಂಗಾಯ್ತೆ ಜೀವ ।
ಅಭಿಮನ್ಯು ಅಳ್ತಾನ ಸಣ್ಣಾವ ॥
ನಡುಹೊಳ್ಳಾಗ ಮುಣಗಿದ್ದಾಂಗ ನಾವ ।
ನಮಗಾತು ಮುನಿದಾ ಇಂದ ಶಿವಾ ॥

ಮತ್ತೆ ಭೌಳಿ ತಿಳಿದಿದ್ದು ಸುಭದ್ರ ಎದಿಗುದ್ದಿ ಕೊಂಡಾಳ ಕಲ್ಲ ಕೈಯಾಗ !
ಆಗ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು ಅಭಿಮಾನ್ಯಾಗ ।
ತಾಯಿ ಕೈಯ ಹಿಡಿದಾ ಆ ಕ್ಷಣದಾಗ ।
ಆಡಿದ ಮಾತಿಗಿ ತಿರುಗಿ ಹೂಡಿದರ-
ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ಆ ಗಿರಿಧರಗ ।
ಮುಂದ ವತ್ಸಲಾಹರಣ ಹೇಳುವೆನೀಗ ॥

೪ನೆಯ ಚೌಕ:-

ಸುಭದ್ರಾ ಅಳುವುದು ಕೇಳಿ ಅಭಿಮನ್ಯು ಅಳಬ್ಯಾಡ ತಾಯಿ
ಧೈರ್ಯ ಹಿಡಿಯಿನ್ನಾ ।

ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣಗಳ ಆಶಾ ಇನ್ನೆ ಬೀಡು ನೀನಾ ।

ನನಗ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹೆಣ್ಣು ಆ ವತ್ಸಲನ ।

ತರದಿದ್ದರ ಸಮ್ಮ ತಂದಿ ಅರ್ಜುನನ-

ವೀರ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಫಲವೇನ ।

ಮೂರು ಲೋಕದೊಳಗಾಗುವೆ ಅವಮಾನ ॥

ಕೇಳೆ ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ದಯಾ ಇದ್ದರ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿ ಪಶ್ಚಿಮ-

ಕಿಡುದರಿದೇನ ।

ಪಶ್ಚಿಮಾದ್ರಿ ಪೂರ್ವಕ ತರುವೆನು ನಾನಾ ।

ಒಂದೆ ಬಾಣದಿಂದ ಆರಸುವೆ ಸಮುದ್ರವನಾ ।

ವಾಸುಕಿಫಣಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಕುಣಿದಾಡಿ ಪಾತಾಳ-

ದಿಂದೆಳತರುವೆನಾ ಶೇಷನ್ನಾ ।

ಬುಡಮೇಲ ಮಾಡುವೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನಾ ॥

ಇಂಥಾ ಮಗನು ನಾನಿನ್ನಂತಿರಲಿಕ್ಕೆ ನೆನೆಸುದ್ಯಾಕ ನಿಮ್ಮ

ಅಣ್ಣಗಳನಾ ।

ನೆಪ್ಪ ತಗಿಬ್ಯಾಡ ದನಧ್ವಿಂಡ ಕಾಯವನ ।

ನೇಗಲೊಡೆವ ಒಕ್ಕಲಿಗ್ಯಾ ಬಳಿರಾಮನ್ನ ।

ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು ತಂದರ-

ಆಗನ್ನ ಪಾಂಡವರ ಕುಲರನ್ನಾ ।

ಯಾವ ಒಯ್ಯಾನ್ನಡಿ ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನಾ ॥

ಹೀಂಗಂದು ಅಭಿಮನ್ಯು ನುಡಿದಾ ಒತ್ತರಲಿ-

ರಥಾ ಹೂಡಿದಾ ಸಿಟ್ಟಿಲ ।

ಬಿಲ್ಲಬಾಣ ತಗೊಂಡ ಕೈಯಲ ॥

ತನ್ನ ತಾಯಿ ಸುಭದ್ರಾನ್ನ ಸಾರಥಿಮಾಡಿ

ಕುದರಿ ಹೊಡ್ಯಾಕ ಹಚ್ಚಿದಾ ಅವಸರಲಿ ।

ರಥಾ ಹೊಡೆದಳಬ್ಬರಲಿ ॥

ದಾರಿ ಹಿಡಿದಾರ ಸುತ್ತ ಅಂತಕರ್ತ ದ್ವಾರಕೆಗಿ-

ಸನಿ ಆಗುವಾಂಗ ಹಂಚಿಕೆಲಿ |

ಕುದುರಿ ಬೆಗಿಸ್ಯಾಳ ಅಂತಂತರಲಿ ||

ಮುಂದ ಬಂದು ಅರಣ್ಯದ ವನಾ |

ರಥ ಸಡಿಯದು ಗಿಡಮಂಜನಾ ||

ಅಭಿಮನ್ಯು ಎರಿಸಿ ಬಾಣವನಾ |

ಹೊಡಿದು ಗಿಡಾ ಸವರಿದೆಲ್ಲಾನಾ |

ತನ್ನ ರಥಕ ಮಾಡಿದಾ ದಾರಿನಾ ||

ದರಜೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೇನೇನಾ ||

ಲಕ್ಷ್ಮಾವಧಿ ಗಿಡಗಳೆಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿವಿಲ್ಲ ಕಡಿದ ವಸದ ರಾಕ್ಷಸರು
ಅಭಿಮಾನ್ಯಾಗ |

ತಿನ್ನು ವಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರವಗ |

ನೋಡಿ ತಾಯಿ ಸುಭದ್ರಾ ಅಂಜಬ್ಯಾಳ ಆಗ |

ಆಡಿದ ಮಾತಿಗಿ ತಿರುಗಿ ಹೂಡಿದರ-

ಸಿಟ್ಟು ಒತ್ತು ಆ ಗಿರಿಧರಗ |

ಮುಂದ ವತ್ಸಲಾಹರಣ ಹೇಳುವೆನೀಗ ||

೫ನೆಯ ಚೌಕ: —

ಆರ್ಭಟದಿಂದ ಅಭಿಮನ್ಯು ಸುಭದ್ರಾಗಂತಾನ ತಾಯಿ ಅಂಜಬ್ಯಾಡ
ಧೈರ್ಯ ಹಿಡದು ನೋಡು ಕುಂತ |

ಹೀಂಗಂದು ಬಾಣ ಹೊಡೆದಾ ಇಲ್ಲ ಪುರಸತ್ತ |

ಬಂದ ರಾಕ್ಷಸರನೆಲ್ಲ ತರಿದೊಟ್ಟುತಾ |

ತೂರಿದ ಬಾಣಗಳಿಂದ ಮಾರಿದ ದೈತ್ಯರ ರುಂಡ-

ಕಾರಿದ ರಕ್ತದೊಳು ಕೆಡಹುತ್ತಾ |

ಚಂಡವಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದಾ ಮೊ ದಂಡ ಕುಣಕೋತ ||

ಕೇಳಿ ಸುದ್ದಿ ಘಟೋದ್ಗ ಜಾ ಹೋಳೀ ಆಡೂನಂದು ಬಂದು |

ಗೋಳಿಡಿಸಿ ಹೋದ ಚೀರಾಡುತ್ತಾ |

ಅಳತಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಬಾಣ ಒಂದು ನಡುತ್ತ |

ತಾಳಲಾರದೆ ಅಭಿಮನ್ಯು ಬಿದ್ದ ಸತ್ತ |

ಹೇಳಲಾರೆನಾ ನೇಳೆಯೊಳಗ ಸುಭದ್ರಾ ಕಾಳಗ- ।

ದೊಳು ಮಗನವಚೂತಾ ।

ತೆಕ್ಕೆ ಹಾಯ್ದು ದುಃಖ ಮಾಡತಾಳ ಬಡಕೋತ ॥

ಮಗನೇ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಇಲ್ಲೇ ಹೋಗೂದಿತ್ತೇನೊ ಎಲ್ಲಿ
ಅದಾನಂತ ಹುಡುಕಲೆತ್ತು ।

ಸೊಲ್ಲು ಸೊಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆವೆ ಅಭಿಮನ್ಯು ಅಂತ ।

ನೀನಿಲ್ಲದೆ ಬರುತಿದ್ದೊಕ್ಕಿ ಕುಣಕೋತ ।

ನಿನ್ನಂಥ ಮಗನ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೇನಂತಿರಲಿ ಅಯ್ಯೋ-

ನನ್ನಂಥ ಖೋಡೀ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಲೆಂತ ।

ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಾಕ ನಿಂತಾಳ ಹರಿ ನೆನೆಯುತ ॥

ಕೇಳಿ ಕೃಷ್ಣಮೂರುತಿ ವಸದೇವತಿ ಆಗಿ ಬಂದು-

ಅಂತಾನ ಸುಭದ್ರಾ, ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಬೇಡಾ ॥

ನಿನ್ನ ಮಗನ್ನೆಬ್ಬಿಸ್ತೀನು ಧೈರ್ಯ ಬಿಡಬೇಡಾ ॥

ನಿನ್ನ ಎರಡೂ ಹಸ್ತದಲಿ ನಾ ಸಂಜೀವ ಅಭಯ ಕೊಟ್ಟೆ-

ನಿನ್ನ ಮಗನ ಮ್ಯಾಲ ಎಳೀ ಗಡಾ ।

ಅಂವಾ ಎಳತಾನ ಹೋಗು, ಮಾಡೂದಿಲ್ಲ ತಡಾ ॥

ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿ ಸುಭದ್ರಾ ತನ್ನ ಬಲಗೈ-

ಹಸ್ತ ಎಳದಾಳ ಮಾಡಿ ದೌಡಾ ।

ಅಭಿಮನ್ಯು ಎದ್ದುನಿಂತಾ ಬಾಣ ಹಿಡಿದು ಪ್ರೌಢಾ ॥

ಘಟೋದ್ಗಜಾನ ನೋಡಿ ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾ ।

ತಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಬಾಣದಿಂದ ಹೊಡೆದಾ ॥

ಘಟೋದ್ಗಜಾ ಭೂಮಿಗುರುಳಿದಾ ।

ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಬಾಣದಿಂದ ಮಡಿದಾ ॥

ಅವನ ತಾಯಿ ಹೇಡಂಬಿ ತಿಳಿದಾ ।

ಬಂದು ಅಳತಾಳ ಮಗನ ಮ್ಯಾಲ ಬಿದ್ದಾ ॥

ನಿನ್ನ ಕೊಂದಂಥವಯಾವ ಹೇಳೊ ನನ್ನ ಮಗನೆ ಬಿಡೂದಿಲ್ಲ ನಾ ಅವನಿ

ನಿಮ್ಮ ತಂದಿಗ್ಗೇಳಿ ಭೀಮಸೇನನಿಗೆ ।
 ಅವನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಿಸ್ತಿನಿ ನಿನ್ನ ಕೊಂದವಗ ।
 ಆಡಿದ ಮಾತಿಗಿ ತಿರುಗಿ ಹೂಡಿದರ-
 ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ಆ ಗಿರಿಧರಗ ।
 ಮುಂದೆ ವತ್ಸಲಾಹರಣ ಹೇಳುವೆನೀಗ ॥

೬ನೆಯ ಚೌಕ:-

ಹೇಡಂಬಿ ಅಳುವುದು ಕೇಳಿ ಸುಭದ್ರಾ ಅಂತಾಳೆ ನಿನ್ನ ಪತಿ ಯಾರಮ್ಮಾ?
 ಹೇಡಂಬಿ ಹೇಳಿಕ್ಕಾಳೆ ಪಾಂಡವರ ಭೀಮ ।
 ವನವಾಸಕ ಬಂದಾಗ ನನಗಾದಮ್ಮಾ ।
 ಅವನ ವೀರ್ಯದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದಂಥ ಈ-
 ಘಟೋದ್ಗಜಾ ನನ್ನ ಮಗನಮ್ಮಾ ।
 ನಕುಲ ಸಹದೇವ ಅರ್ಜುನ ಮೈದುನ, ಭಾವ ಧರ್ಮಾ ॥

ಕೇಳಿ ಸುಭದ್ರಾ ತೆಕ್ಕಾದಾಳೆ! ಹೇಡಂಬಿ! ನಾನು-ನೀನು ಒಂದೆ
 ನೆಗಿಯಾಣೆಮ್ಮಾ ।

ನಾ ಅರ್ಜುನನ ಸತಿ! ನೀ ಕೇಳಮ್ಮಾ ।
 ನಿನ್ನ ಮಗನ್ನೆಬ್ಬಿಸ್ತೀನು ಧೈರ್ಯ ತಾಳಮ್ಮಾ ।
 ಪೇಳಿ ಸುಭದ್ರಾ ತನ್ನ ಎಡಗೈ ಹಸ್ತ ಘಟೋ-
 ದ್ಗಜಾಸ ಮ್ಯಾಲ ಎಳದಾಳೆ ಆಗಿ ಪ್ರೇಮಾ ।
 ಘಟೋದ್ಗಜಾ ಎದ್ದುನಿಂತಾ ಆಗಿ ಜೀವಾತ್ಮಾ

ಎದ್ದಾಕ್ಷಣವೆ ಬಾಣ ಹಿಡಿದು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾ-ಹೇಡಂಬಿ ಅಂತಾಳೆ
 ಮಾಡಬ್ಯಾಡ ಹಮ್ಮಾ ।
 ಇವರವರು ? ಅಭಿಮನ್ಯು-ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಾ ।
 ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ಸುಭದ್ರಾಗ ಮಾಡೋ ನವೋನಮ ।

ತಾಯಿ ಮಾತಿಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ-

ಕರಕೊಂಡು ಹೊಂಟಾಸ ತನ್ನ ಗ್ರಾಮ ।
 ಬಂದ ಕಾರ್ಯ ಕೇಳ್ಯಾಸ ಕೂಡು ಅವರ ಸಮ ॥

ಅಭಿಮನ್ಯಾಗ ಕೊಟ್ಟೆಣ್ಣ ಬಳಿರಾಮ ಕೌರವನ ಮಗಗ-

ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ ಕುಡತಾನೋ ।

ಅದಕಾಗಿ ಹೊರಟು ಬಂದಿನೋ ॥

ಇಷ್ಟು ಮಾತು ಕೇಳಿ ಘಟೋದ್ಗ ಜಾ ಅಂತಾನ

ಆ ಹೆಣ್ಣು ಹೋಗಿ ತರತಿನೋ ।

ಸಿಮಗ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ ಕುಡತಿನೋ ॥

ಹೀಂಗ ಹೇಳಿ ಘಟೋದ್ಗ ಜಾ ಜಾಂಗಿ-

ಮಾಮಾಸ ಕರಕೊಂಡು ಹೊಂಟಾನೋ ।

ಮಾಯಾವೂರ ಹಾದ್ಯಾಗ ಕಟ್ಟಾನೋ ॥

ಗೋಪಕಂಟಿ ಬಿಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ದೀಸಸಾ ।

ವಸ್ತ್ರಾ ಒಡವಿ ಆಗ್ಯಾವ ರಾಕ್ಷಸಾ ॥

ಬೇಕಾದಂಥ ವಸ್ತ್ರ ಸೆಲ್ಲೆ ಮುಂಡಾಸಾ ।

ಆಗಿ ಅಂಗಡಿ ಹಚ್ಚಾರ ಮಾಡಿ ಮೋಸಾ ॥

ದುರ್ಯೋಧನನ ನಿಬ್ಬಣ ನೋಡಿ ಖಾಸಾ ।

ತಗೊಳ್ಳಾಕ ಹೋದರಾಗಿ ಉಲ್ಲಾಸಾ ।

ಹಳಿದುಕೊಟ್ಟು ಹೊಸದೊಯ್ಯಿರೆಂತ ಹೇಳಿದರ ಕೇಳಿ ದಂಡ

ಮನಬಲ್ಲಾಂಗ

ಹಳೆದೊಯ್ದು ಒಗದಾರವರಂಗಡ್ಯಾಗ ।

ಆಡಿದ ಮಾತಿಗಿ ತಿರುಗಿ ಹೂಡಿದರ-

ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ಆ ಗಿರಿಧರಗ ।

ಮುಂದ ವತ್ಸಲಾಹರಣ ಹೇಳುವೆನೀಗ ॥

೭ ನೆಯ ಚೌಕ—

ದುರ್ಯೋಧನನ ದಂಡ ಸುಲಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾಂಗೀಮಾಮಾ—

ಘಟೋದ್ಗ ಜಾ ಹೆಂಗಸ್ತ್ರಾದರು ।

ಬಳಿರಾಮನರಮನೆಯೊಳಗೊಡ್ಡಿದರು ।

ರೇವತಿಯ ಮುಂದ ತೋಡ ಹೇಳಿದರು ।

ವತ್ಸಲಾದೇವೀಗಿ ವಸ್ತ್ರ ಇಡಿಸಿ ನೋಡೂನಂತ-

ದುರ್ಯೋಧನ ಸಮ್ಮನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು ।

ಲಗು ಕರಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು ॥

ಕೇಳಿ ರೇವತಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸ್ತಾಳ, ತಗೊಂಡು ತಮ್
ವನಕ ಜಿಗಿದರು ।

ಸುಭದ್ರಾನ ಮುಂದ ಒಯ್ದು ಇಳಿಸಿದರು ।

ಸನ್ನ ಸೊಸಿನ ತಗೋ ತಾಯಿ ಅಂತಾರು ।

ಕೇಳಿ ಘಟೋದ್ಗ ಜಾ ವತ್ಸಲಾನ ರೂಪಾಗಿ-

ಮತ್ತು ಒಯ್ದು ರೇವತಿಗೊಪ್ಪಿಸಿದರು ।

ಅಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಅರಂಭ! ಅರಿಸಿಣ ಹಚ್ಚಿದರು ॥

ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಗ-ಲಕ್ಷ್ಮಣಕುಮಾರಗ ಹಾಸಕ್ಕಿ ಮ್ಯಾಲ-
ವಾಸ ಮಾಡಿಸಿದರು ।

ಮಾಯ-ವತ್ಸಲಾನ ಬಳಿಯಲಿ ಸಿಲಿಸಿದರು ।

ವೇದಘೋಷ ಬ್ರಾಹ್ಮರು ನುಡಿಸಿದರು ।

ಅಂತರ್ವಟ ಹಿಡಿದುಕೇರಿ ಮಂಗಳಾಷ್ಟಕನ್ನುವಾಗ-

ಕಾಲ ತುಳಿದು ಮದುಮಗನ ಮಾಡಿದ ಜೇರು ।

ಅಂಜಿ ಹೊಯ್ದೊಂಡಾ ಎಲ್ಲಾ ಗಾಬಾದರು ॥

ಹೆಂಗಸಲ್ಲ ಇದು ರಾಕ್ಷಸೈತಿ ನನ್ನ ಈಗ ತಿಂತೈತಂತ ಹಾಕಿದ
ಕಣ್ಣೀರು ।

ಹಿಂಗ ಅಂದಾಕ್ಷಣವೆ ಎಲ್ಲರಂಜಿದರು ।

ವಸ್ತವಡವಿ ಸೆಲ್ಲಿಮುಂಡಾಸದ ರಾಕ್ಷಸರು ।

ಹೊಡೆದು ದುರ್ಯೋಧನನ ನಿಬ್ಬಣ ಮಾನಭಂಗ-

ಮಾಡಿ ಬತ್ತಲೆ ಓಡಿಸಿದರು ।

ಘಟೋದ್ಗ ಜಾ ಜಾಂಗಿಮಾಮಾ ತಿರ್ಗಿ ಬಂದರು ॥

ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಮದುವೆಗಿ ಮಾಯಾರೂಪದಿಂದ-

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ತಂದಾರು ಓಡಾಡಿ ।

ಪ್ರತಿಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಯಾರ ಗಡಬಿಡಿ ॥

ಅಭಿಮನ್ಯಾಗ ವತ್ಸಲಾಗ ಲಗ್ನ ಆಯಿತಂತ ಕೃಷ್ಣ -
 ಚಪ್ಪಳಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆದಾ ಲೋಲಾಡಿ ।
 ಬಳಿರಾಮಗ ಸುಮಾರಾಯ್ತು ನೋಡಿ ॥

ಹೀಂಗೆ ಆಗಬಾರದೆಂದು ತಾ ತಿಳಿದಾ ।

ತನ್ನ ತಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣಗ ಹೇಳಿದಾ ॥

ಕೃಷ್ಣ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಕರೆತಂದಾ ।

ಪ್ರತಿಲಗ್ನ ಮಾಡಿದಾ ಗರ್ದಿಯಿಂದ ॥

ಕೌರವರ ಮಾನ ಹೋಯ್ತು ಬಂದ ।

ಹರಿ ತನ್ನ ವಚನ ನಡಿಸಿದಾ ॥

ಕೊಟ್ಟಂಥ ಭಾಷಿಗೀ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದರ ಪೆಟ್ಟು ಹತ್ತುವದು

ಮನಸ್ಸಾಗ ।

ರಾಣು-ಕುಬಣ್ಣ ಹೇಳಿದಾನ ಇದರ್ಥಾಂಗ ।

ಅಂವ ಇರುತ್ತದು ಮಾಲಿಂಗವುರದಾಗ ।

ಆಡಿದ ಮಾತಿಗಿ ತಿರುಗಿ ಹೂಡಿದರ-

ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು ಆ ಗಿರಿಧರಗ ।

ಮುಂದ ವತ್ಸಲಾಹರಣ ಹೇಳುವೆನೀಗ ॥

ಗೋಕುಲಾಷ್ಟಮಿ

೧ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಶ್ರೀ ಗೋಪಿಕಾಸ್ತ್ರೀಯರು
 ಅಷ್ಟನಾಯಕಿಣೆರು
 ಬಾಲಗರುಡೆರು
 ಹುಡುಕತಾರ ಕೃಷ್ಣನಾ ।
 ಸಾವಿತ್ರಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಕೂಡಿ ಹುಡುಕತಾರ—
 ಗೋಕುಲಾಷ್ಟಮಿ ದಿನಾ ॥
 ಆದಿ ನಾರಾಯಣ ನರಹರಿ
 ಅನಿಸಿದಾ ಬೃಹ್ಮಚಾರಿ
 ಮುಕುಂದ ಮುರಹರಿ
 ಗೋವಿಂದ ಗಿರಿಧಾರಿ
 ವಾಮನ ಲಂಬೋದರಿ
 ವಸುದೇವ ದೇವಕಿನಂದನ ।
 ಯಶೋದಾ ಕೇಳತಾಳ ಕಂಡಿರೇನ
 ಗೋಪಾಲ ಬಾಲ ಪಾಲನ ॥
 ಮಾಯಾರೂಪದವ ತ್ರಿಲೋಕಸಂಚಾರಿ
 ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿ
 ಸಿಗವೊಲ್ಲ ಶ್ರೀಹರಿ
 ಎಲ್ಲಿ ಕೂತ ಮರ ಎರಿ
 ಮಾಡತಾನ ಮಸ್ಕರಿ
 ನೀಲವರ್ಣ ನಿರ್ಗುಣಾ ।
 ಗೋಗ್ರಾಣದೊಳಗಿರುವಂಥ ಗೋವಿಂದ
 ಅನಿಸಿದ ಗೋವರ್ಧನಾ ॥
 ಮತ್ಸ್ಯಕೂರಮ ವರಹ ವಾಮನಾ ಬಳಿಗೆ
 ಪಾತಾಳ ಮೆಟ್ಟಿದ ಕೇಶವಾ ।

ನರಸಿಂಹ ಪರಶುರಾಮ, ರಾಮನಾಮ
 ಹೆಚ್ಚೆಂದು ನಿಂದು ಮಾಧವಾ ।
 ಪಾಂಡವರ ಪ್ರತಿಪಾಲ ಮಾಡಿದಂಥ
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವ ಭಾರ್ಗವಾ ।
 ಭಿಷ್ಣು ಕೋಟಿ ಯಾದವರ ಮನಿಯು
 ಕುಲದೀಪ ಸ್ವಾಮಿ ಆದವಾ ॥
 ಸ್ವಾಮಿಗುಣ ವರ್ಣಿಸುತ್ತ
 ಹೊಂಟಾಳ ರಾಧಾರಾಣಿ
 ಅವಡಿ ಅಂಬಿ ಪದ್ಮಿಣಿ
 ಭೀಮಿ ರಾಮಿ ನಾಗಿನಿ
 ಜೋಳಿ ಮಾಳಿ ಚಿಂಚಿನಿ
 ಭೈರಾವಳಿ ಶಂಕಿನಿ
 ಮಧುರ ಮೈನಿ ಹಸ್ತಿನಿ ।
 ನಾಗಕನ್ಯೆ ದೇವಕನ್ಯೆ
 ನೋಡೂನ ನೀರಾಟ
 ಸ್ತ್ರೀಯರ ಚಲ್ಲಾಟ
 ಕೃಷ್ಣ ತಂದ ಸಂಕಟ
 ಕಂಡಿರೇನ ಅವನ ಮುಕುಟ
 ಕಿರೀಟ ಕುಂಡಲ ಕುಂದನಾ ।
 ಯಮುನಾದ ಹೊಳೆಯ ದಂಡೀಲಿ ಬಂದು
 ನೆರದಾರ ಅಷ್ಟವಾದಿನಾ ॥

೨ ನೆಯ ಚಾಕ:—

ನಾರಾಯಣ ಹೆಜ್ಜೆಗತ್ತ ಕೈಕೈ ಹಿಡಿವುದು
 ಪುಗಡೀ ಹಾಕಿ ಆಡುದು
 ಗಾಯನ ಮಾಡುದು
 ರಾಗ ಛಿತ್ತಿಸ ರಾಗಿನಿ ।

ಬಾವನ್ನ ತಾಳ ಮ್ಯಾಲ ರಾಗ ಮಾಡತಾಳ

ಬಸದ ಕೋಗಿಲ್ದಾಂಗ ಧನಿ ||

ಸ್ತ್ರೀಯರ ಚೆಲುವಿಕೆ ಒಬ್ಬರಕಿಂತ ಒಬ್ಬರು ಸೇಲ

ನಾಮೇಲ ನೀಮೇಲ

ಬೇತಲ ಗುಲ್ಲಾಲ

ಓಕಳಿ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ

ಹಚ್ಚಿದಾಂಗ ಹಿಲ್ಲಾಲ

ಮೂಡಲ ತರಂಗಿಣಿ |

ಭಂಗಾರ ಬಳೀ ಚಂದ್ರದ ಹಾರ

ಕೊರಳಾಗ ರತ್ನದ ಮಣಿ ||

ತಬಲ ತಂಬೂರಿ ವೀಣಾ ತಗೊಂಡು

ನಾಚ ಮಾಡ್ತಾಳ ನಾಯ್ಕಣಿ |

ತಾಳ ಮದಲಿ ಗತ್ತಿನ ಒಳಗ ರಾಧಕೀ

ಕುಣಿಯತಾಳ ಶಿರೋಮಣಿ |

ನಾರದನ ನೋಡಿಕೇರಿ ನಾಚಿ ಮಾರಿ

ತಿರವ್ಯಾಸ ಕುಟಿಲಗುಣಮಣಿ |

ಇಂದ್ರಸಭಾ ತಂದು ಇಳವ್ಯಾರ

ಕನ್ನೆರು ನೋಡತಾಳ ರುಕ್ಮಿಣಿ ||

ವಾಗಡೀ ಆಟ ವನ ಹೇಳಲಿ

ತಾಳಗತ್ತ ಮಾಡಿದಾಂಗ

ನಗಾರಿ ನುಡಿದಾಂಗ

ದುಮದುಮಿ ಹೊಡಿದಾಂಗ

ನೌಬತ್ತ ಬಡಿದಾಂಗ

ಕೊಂಬಕಾಳಿ ಹಡಿದಾಂಗ

ಸಿಡ್ಲಮಿಂಚ ಕಡಿದಾಂಗ

ಮಗ್ಗಿಪಾಟಿ ಹೆಣಿದಾಂಗ

ಸುದ್ದನವಿಲ ಕುಣಿದಾಂಗ

ತಂಡತಂಡ ನೆರದಿತೊ ಜನಾ |
 ಕುಣಿಕುಣಿದು ದಣಿದು ಬ್ಯಾಸತ್ತು ನಿಂತಿದಾರ
 ಗೋಕುಲಷ್ಟವಾದಿನಾ ||

ಇನೆಯ ಚೌಕ: —

ನೀರಾಟ ಜಕಣ್ಯರು
 ಸಂತಾರ ನಿಸ್ಸಂಗ
 ಪೀತಾಂಬರ ಇಲ್ಲದಾಂಗ
 ಕೃಷ್ಣ ಹೊದ ಕಳ್ಳನಾಂಗ
 ಮರದ ಮ್ಯಾಲ ಹಾಸಿದಾ |
 ಹಾಸಗೊಂಡು ಮ್ಯಾಗ ಹೊಚಗೊಂಡು
 ಮಾರಿ ಮುಚಗೊಂಡು ಕೃಷ್ಣ ಮಲಗಿದಾ ||

ರಂಬಿ ನಿಂಬಿ ಸೀತಿ ಗೀತಿ
 ಹಾಲನೊಸರ ಮಡಿಕೇ ಎತ್ತಿ
 ಹೋಗತಾರ ಮಧುರಾ ಸಂತಿ
 ಅಡ್ಡಬಂದು ತರುಬಿದಾ |
 ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೇಳತಾರ ಸುದ್ದಿ ನಿನಗ ಬಲು
 ಹುಡುಕತಾಳ ಯಶೋದಾ ||
 ಈ ಸುದ್ದಿ ಬಲ್ಲೆ ನಾ ಪದ್ಧಿ ತಗೊಂಡ ಬೆಣ್ಣೆಮುದ್ದಿ
 ಮಸರ ಚಲ್ಲಿದಾ |
 ಉಟ್ಟ ಶಾಲಿ ಪೀತಾಂಬರ ಸೆಳದ, ಮರದ ಮ್ಯಾಲ ಎಳದ
 ಮೈಯ ಮುಟ್ಟಿದಾ |
 ಗಾಳಗಿತ್ತಿ ಶಂಕ ಹೊಡದಾಳ ಶೋಕ ಮಾಡ್ಯಾಳ
 ಜಿಗಿದು ಹಾರಿದಾ |
 ವಸದಾಗ ಬಿದ್ದು ಬಸದಾಗ ಹೋಗಿ
 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಅಡಗಿದಾ ||
 ನಾರದ ನೋಡಿಕೇರಿ
 ಹೇಳ್ಯಾನ ಕಿಡಿಗೇಡಿ

ಬಾಲ್ಯಾರ ಗಡಿಬಿಡಿ

ನಾ ಹಿಡಿ ನೀ ಹಿಡಿ

ವರತಾರ ಗ್ವಾಡಿ ಹೂಡಿ

ನಾಕುಕಡಿ ಒದ್ದಾಡಿ ಇಂದ್ರವನ ಶೋಧಮಾಡಿ ।

ಶೋಧಮಾಡಿ ಶೋಕಮಾಡಿ

ಒಬ್ಬರಕೊಬ್ಬ ಮಾತನಾಡಿ

ಬಟ್ಟ ಮುರದು ಸಿಟ್ಟಮಾಡಿ

ಒಂದಿನಾರೆ ಸಿಕ್ಕಾನ್ನಡಿ

ನೆಲ ನುಂಗಿತೇನ ಕೃಷ್ಣನಾ ।

ಕುಣಕುಣದು ದಣಿದು ಬ್ಯಾಸತ್ತು

ಸಂತಿದಾರ ಗೋಕುಲಷ್ಟವಿದಾನಾ ॥

*

*

*

*

ಗುರು ಹರದಾಸರ ಕವಿ ಸಂಗಣ್ಣನ

ಲಾವಣಿ ಕೇಳಿರಿ ಜನಾ ।

ಕುಣಿಕುಣಿದು ದಣಿದು ಬ್ಯಾಸತ್ತು ಸಂತಿದಾರ

ಗೋಕುಲಷ್ಟವಿದಾನಾ ॥

ಚಂದ್ರಣಿ

೧ನೆಯ ಚೌಕ:-

ಚಂದ್ರಣಿ ಚಂದನದ ಗೊಂಬಿ

ರತ್ನದ ಕಂಬ | ಅದಿ ಜಗದಂಬಿ-

ಯಂಗ ಡೌಲಾ |

ನಿನ್ನ ಸರಿ ಈಗ ದೇವತೆರು ಯಾರು ಇಲ್ಲಾ |

ಎನು ಬೇಡಿ ಬಂದೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಮಲಾ |

ಮದವೇರಿಸಿ ಹೊಂಟಂಗ ಆನಿ

ಜಾತ ಪದ್ಮೀಣಿ | ಪಟ್ಟದಾ ರಾಣಿ

ಗಾದಿ ಮ್ಯಾಲ ||

ನಿನ ಪ್ರಾಯ ತುಂಬಿದಾ ಹೊಳಿ

ಬಾಳಿಯು ಸುಳಿ | ಚಂದ್ರನ ಕಳಿ

ಕಸರ ಇಲ್ಲಾ |

ಅದಿ ಎಷ್ಟು ಪಿಂಡ ಮಾಡಿದಾಸ ತಗದ ಹೊಯ್ಲಾ |

ಬಿನ್ನ ಬ್ಯಾಸರಿಲ್ಲದೆ ತಿದ್ದಿ ಕೈಕಾಲಾ |

ಮಹೇಶ್ವರ ಜೀವದ ಧನಿ

ಬ್ರಹ್ಮ ಬರೆದ ಫಣಿ | ಬೇಡಿ ಬಂದೆ ಜಾಣಿ

ಸುಳ್ಳೇನಲ್ಲಾ ||

ನಿನ್ನ ಮೂಗ ಸಂಪಿಗೆ ತೆನಿ

ಮುತ್ತಿನಾ ಗೊನಿ | ಕೋಗಿಲಾಂಗ ಧನಿ

ಎಳೆಯ ಕಮಲಾ |

ಓಣಿ ಹಿಡಿದ ಹೊಂಟಿ ಕುಣಿದ್ವಾಂಗ ಗಂಡ ನವಿಲಾ |

ಮಂದಿದಂಗವರದ ನಿಂತ ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ಮಜಲಾ |

ನಿನ್ನ ವನಪ ನೋಡಿ ನಾ ಬೆರತ

ಮನಿಯಮಾರ ಮರತ | ಹಾರಿತ ನನ ಸುರತ

ಬಿದ್ದಾಂಗ ಸಿಡಿಲಾ ||

ಈ ಹೆಣ್ಣು ತೇಜಿಯು ವರಿ ।
 ಉಚ್ಚಿದಂಗ ವರಿ ।
 ಅಲ್ಲ ಇಕಿ ಸರಿ । ಶಿವನ ಮನಿ ರಂಬಾ ॥
 ಉಟ್ಟ ಶಾಲಿ ಪಿತಾಂಬರ ಜರದ ।
 ಕಣ್ಣನೋಡಿ ತೆರದ ।
 ಹೊರಟೆ ಮೂಗ ಮುರದ । ಎಷ್ಟು ನಿನ್ನ ಜಂಭಾ ॥
 ನೀ ಹೆಣ್ಣುರಾಧಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ ।
 ರತ್ನದಾ ಮಣಿ ।

ಮಾವಿನಾ ಗೊನಿ । ಉಚ್ಚಿದಾಂಗ ತುಂಬಾ ॥

ತುಂಬ ಉಚ್ಚಿದಾಂಗ ಮೈಸರದಿ
 ಭಾರನಾಗದೊರದಿ । ಕೇಳ ನನ ನರದಿ

ಮಾಡಿ ಖುಲ್ಲಾ ।

ನಿನ್ನ ಕಂಡು ಮರತ ಮನಿಮಾರ ಬೆಂದಗಿ ಎಲ್ಲ ।
 ಏನು ಬೇಡಿ ಬಂದೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಮಲ ।
 ಮದವೇರಿಸಿ ಹೊಂಟಂಗ ಆನಿ
 ಜಾತಪದ್ಮಿನಿ । ಪಟ್ಟದರಾಣಿ
 ಗಾದಿಯ ಮ್ಯಾಲ ॥

೨ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಪರಸ್ತ್ರೀಯಳು ನಾ ಪತಿವರತಿ
 ಗಂಡನುಳ್ಳ ಗರತಿ । ಮುಂದ ನಿಂದರತಿ
 ಯಾಕೊ ನಷ್ಟಾ ।
 ನನ್ನ ಕಂಡು ಯಾಸಿದೀಡಿ ಮಾತನಾಡುದು ಎಷ್ಟಾ ।
 ಅಣ್ಣಂತ ಕರೆದ ನಾ ಭಾಳ ಮಮತ ಇಟ್ಟಾ ।
 ಜಾಳ್ವೆಗೇಡಿ ಅಲ್ಲ ನಿನ ರೀತಿ
 ಇದ್ದೆನು ಪತಿವರತಿ । ವ್ಯರ್ಥ ತಿಂದಿ ಲತ್ತಿ
 ಬಲವಿನೇಟಾ ॥

ಖಾಸಖೂನ ಕೇಳತೀ ಗೊತ್ತು
ಬಂದ ಈ ಹೊತ್ತು । ಅಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಾತ
ಇದ್ದೀ ಸೋಟಾ ।

ನನ್ನ ವಗತನ ಹರಿಸಿ ನಿಂದೇಸು ಹೋಗುದು ಗಂಟಾ ।
ಜನದ ಹರಲಿ ಹೊರಸಿ ಒಣಾಮಾಡಿಯೊ ಬೋಬಾಟಾ ।
ಮತಿಮಂದ ಮನಸ್ಸಾ ಪಾವಾರ
ಎಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿ ಖಬರ । ತಿಳಿದ ನೋಡೊ ಪೂರ
ಮನಸಗೊಟ್ಟಾ ॥

ನಿನ್ನ ಎಲವು ಹಾಕಸೇಸು ಗ್ರಾಳಿ
ಕಾಲಹಿಡಿದ ಸೀಳಿ । ಕಾಣಸ್ತಾರು ಹೊಳಿ
ಮಾಡಿ ಹಿಟ್ಟಾ ।

ನನ್ನ ಭಾವ ಮೈದುನಾ ಗಂಡ ಭಾಳ ಕೆಟ್ಟಾ ।
ಅವರು ಕೇಳಿದರ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕೊಂದಾರು ಸ್ಪಷ್ಟಾ ।
ಇನ್ನು ತಡಮಾಡದೆ ಬಂತೊ ನಿನ್ನ ಆಶಿ
ಆದಿಯೋ ಘಾಸಿ । ಭಾಳ ಮಂದಿ ಘಾಸಿ
ಬಿದ್ದಾರೆೊ ಎಷ್ಟಾ ॥

ನಿನ್ನ ಹೆಣಾ ಅಡವಿಯ ಪಾಲ ।
ಹಾದರಕ ಮೂಲ ।
ಒದಗಿ ಬಂತೊ ಕಾಲ । ನಿನ್ನ ಸುತ್ತ ಕರ್ಮಾ ॥
ತಂಗಂತ ಕರೆದಿ ಈಸು ದಿನಾ ।
ಗಂಡಸ ಬೈಮಾನ ।
ಕೆಡಸಿದಿ ಮಾನ । ಬೆಳಸಿದ್ದೋ ವರ್ಮಾ ॥
ಉಂಡನುನೀ ಗಳಾ ಎಣಸಾವಾ ।
ನಿಂದೆ ಆಡಾವಾ ।
ನಾಚಿಕೆಲ್ಲದಾವಾ । ಜೀವಕ ತುಸು ಶರ್ಮಾ ॥

ನಾ ನಿನಗ ಹೇಳಿತಿನ್ನಿ ತಿಳಿಸಿ
ತಿಳಿಯೊ ಮನದಾಸಿ । ನೋಡೊ ನೀ ಸೋಸಿ
ಇನ್ನು ಮ್ಯಾಲ ।
ಕಾಳ ಬದಗಿ ಬಂತೊ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತ ಆಗಿ ಮೂಲಾ ।
ಎನು ಬೇಡಿ ಬಂದಿ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಮಲಾ ।
ಮದವೇರಿಸಿ ಹೊಂಟಂಗ ಆನಿ
ಜಾತಪದ್ಮಿನಿ । ಪಟ್ಟದರಾಣಿ
ಗಾದಿ ಮ್ಯಾಲ ॥

೩ ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಭಲೆ ಭಲೆರೆ ಹೆಣ್ಣು ಹೊಯಮಲ್ಲಿ
ಬಲ್ಲೆ ನಿನ ನೆಲಿ । ಮಾತ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಎಷ್ಟು ಧಮಕಾ ।
ಇಷ್ಟು ಧಾಕ ಹೇಳಿದರ ಅಂಜಾವಲ್ಲ ಜೀವಕ ।
ಮುಂಚೆ ಮಲಗಂಟಿನೊಳಗ ಬರತಿದ್ದೆ ಮಂದಿರಕ ।
ಬಲ್ತಾಂಗೆ ಹಾಕಿದಿ ಗುದಮುರಗಿ
ನಂದು ಸಿಂದು ವಾರಗಿ । ಮಾಡಸಂದಿ ಸರಗಿ
ಕೊಳ್ಳಾಂಗ ಪದಕಾ ॥
ಕುಚ ಹಿಡಿದರ ನಗತಿದ್ದಿ ಚಂದ
ಖುಷಿಯ ಮನದಂದ । ಅಕ್ಕರತಿನಿಂದ
ಭಾಳ ಯಮಕಾ ।
ಮೈನರೆದ ಬಳಿಕ ಬರತೆನ ಅಂತ ಶಯನಕ ।
ಮುಂಚೆ ನೀನೆ ಹೇಳಿದಿ ತಿಳದ ನೋಡ ಮನಕ ।
ಕೇಳೊನಾ ಹಾರತಿ ಅಂತರಲಿ
ಎಷ್ಟು ನಿನಬಲಿ । ಎಳೆಯ ಕೋಮಲಿ
ಸಾಕ ಮುರಕಾ ॥
ನನ್ನ ಸುತ್ತ ಹಾಕತಿದ್ದೆ ಫೇರಿ

ಪುಟ್ಟ ಸಣ್ಣ ಪೊರೆ | ಕೊಂಡುಕೊಟ್ಟ ಕೊಬರಿ
ಯ ತಿಲ್ಲಾಕ |

ಸುಳ್ಳಂದ್ರ ಸಾಕ್ಷಿ ನೀ ಗೆಳತಿ ಹಾಳ ಇದಕ |
ಮಾಡಲಾದೆ ಬೋಬಾಟಾ ಸುದ್ದಿ ಆಯ್ತು ಜನಕ |
ನೀ ಸುಳ್ಳೆ ಹೊತ್ತಿ ಒಣ ಹರಲಿ
ಯಾಕ ಬರವಲ್ಲಿ | ತಿಳಿಯೆ ಮನದಲ್ಲಿ
ನಿನ್ನ ಜೀವಕ ||

ನಿನ್ನ ಭಾವ ಮೈದುನಾ ಯಾವ |
ಏಲ್ಲ ಅರಿದಾವ |
ಎಲ್ಲಿ ಕಡದಾಂನ | ಹೇಳಬ್ಯಾಡ ಫಂದಾ ||
ಕುಡು ವಚನ ಗಳಿಸ ಮನಸ್ಯಾನ |
ಇರಲಿಯೇ ಖೂನ |
ಭಾಳ ದಿನತಾನ | ತಿಳಿದ ನೋಡ ಮುಂದ ||
ನೀ ಬೆಳಸಬ್ಯಾಡ ಒಣ ಹಿರಸ |
ಮಾತಿನಾ ತುರಸ |
ಹೇಡಿ ನೀ ಪುರುಷ | ನೋಡಿದೆನ ಇಂದ ||

ಈ ವ್ಯರ್ಥ ಜನ್ಮ ಬಣಾ ಭ್ರಾಂತಿ
ಮಾತ ಕೇಳ ಕಾಂತಿ | ಮಾಡಿಕೊ ಸಂತಿ
ಇನ್ನ ಮ್ಯಾಲ |

ಈ ಪ್ರಾಯ ಎೂರಿದ ಮ್ಯಾಲ ಏನು ಮಾಡುದು ತೋಗಲ |
ಏನು ಬೇಡಿ ಬಂದೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಮಲಾ |
ಮದವೇರಿಸಿ ಹೊಂಟಾಂಗ ಅನಿ
ಜಾತಪದ್ಮಿನಿ | ಪಟ್ಟದರಾಣಿ
ಗಾದಿ ಮ್ಯಾಲ ||

೪ ನೆಯ ಚೌಕ—

ನಾರಿ ಮರಳ ಆಗ್ಯಾಳ ತನ್ನ ಮನಕ

ಬರತ ಈ ಕ್ಷಣಕ | ಬಂಗಾರದ ತುಣಕ

ದೊರದಿ ನನಗ |

ಕೈ ಹಿಡದು ಕರಿಯತಾಳ ರಂಗಮಾಲಿನೊಳಗ |

ಗಾದಿಲೇಪ ಹಾಸಿದಾಳ ಚಪ್ಪರಪಲ್ಲಂಗ |

ನನ್ನ ಉಪ್ಪರ ಕುಚಾ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿರಿ

ಮೆಲ್ಲಕ ಗಲ್ಲ ಕಡಿರಿ | ಅನ್ಮಾನ ಮಾಡಿಗಿಡಿರಿ

ಮನಸಿನೊಳಗ ||

ಮನ್ಮಥ ಸುರಿಸಿದಾಂಗ ಮಳಿ

ಕಾಮನಾಟ ಬಳಿ | ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಯ ಎಳಿ

ಕಮಲಿನಾಂಗ |

ಮನಸೋತು ಮನಸ ಇಟ್ಟು ಮರಳ ಆಗ್ಯಾಳ ಅವಗ |

ಮದವೇರಿ ಮನಗಿ ಹೋಗಿ ಕರಿತಾಳ ಗೆಣಿಯಾಗ |

ಗೆಣ್ಯಾ ಅಂದ ಆಯ್ತು ನನ್ನ ಕೆಲಸ

ಕೆಟ್ಟವ ನಿನ್ನ ಪುರುಷಾ | ಯಾತರ ವಿಶ್ವಾಸ

ಅವಂದು ನನಗ ||

ಸವಿ ಹಚ್ಚಿ ಗೆಣ್ಯಾ ಸರಕೊಂಡ

ಗೆಳತಿ ಗಾಳಿಗೊಂಡ | ಎಂದ ಸತ್ತಾ ಗಂಡ

ಅಂತಾಳ ಆಗ |

ಅವನ ಕೊಲ್ಲು ಯುಕ್ತಿ ಮಾಡ್ಯಾಳ ಮನಸಿನೊಳಗ |

ವಿಷತಂದು ಕೂಡಿಸ್ಯಾಳ ಚಿನ್ನಿಯ ಸಕ್ಕರಾಗ |

ಹಾಲತುಪ್ಪ ನೀಡಿದಾಳ ಹಣಿಸಿ

ಸಕ್ಕರಿ ಸುರಸಿ | ಹೋಳಿಗಿ ಎಣಿಸಿ

ಕೊಟ್ಟಳವಗ ||

ಗಂಡ ಹಸಿದ ಉಂಡ ಒಳಿತಾಗಿ |

ವಿಷಾ ಬಿತ್ತು ಹೋಗಿ |

ಜೀವ ತಗಬೀಗಿ | ಆಯ್ತು ಸಂಕಷ್ಟಾ ||

ನಿಮಗ ಅಗ್ರ ಆಗಿದವ ಒಳಿನೇಟೆ ।
 ನಂಜ ಆಯ್ತು ಊಟೆ ।
 ಹೋಳಿಗಿದು ಅಷ್ಟು । ಹೊಡಿಯತಾಳ ಘಾಟಾ ॥
 ಧಗಿ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟವನ ।
 ಕೊಂದಿದಾಳ ಮನನಾ ।
 ಮಾಡಿ ಆಕೆ ನೆವನ । ಅಳುದು ಆಭಾರಾಟಾ ॥

ಬಡಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಾಳ ಹಾರಾಡಿದ
 ಜನಾ ಬಂತು ಓಡಿ । ಶಿವಾ ಕಿಡಿಗೇಡಿ
 ಒಯ್ದು ನಲ್ಲಾ ।
 ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮ್ಯಾಲಿಂದು ನಾನೆ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ ।
 ಅಳುವುದು ನೋಡಿ ಜನಗೋಳ ಹಿಡಿತ ಎಲ್ಲಾ ।
 ಮದವೇರಿಸಿ ಹೊಂಟಂಗ ಆನಿ
 ಜಾತಪದ್ಮಿನಿ । ಪಟ್ಟದರಾಣಿ
 ಗಾದಿ ಮ್ಯಾಲ ॥

೫ ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಊರಮಂದಿ ಜನಾ ಆಯ್ತು ಗಾಳಿ
 ಕಂಬಳಿ ಮಾಡಿ ಚಾಳಿ । ಬಂದಿದಾರ ಹುಗಳಿ
 ಮುಗಿತ ಝಟ್ಟಾ ।
 ನಾರಿ ಮನಸಿನೊಳಗ ಬುಸಿಯಾಲ ಆಗಾಳ ಎಷ್ಟಾ ।
 ಆ ಕ್ಷಣಕ ಗೆಣ್ಯಾನ ಮನಗಿ ಹೋಗಿ ಹಾಕಾಳ ಗಂಟಾ ।
 ನನ್ನ ಗಂಡಂದು ಹೇಳತಿದ್ದಿ ಧಾಕ
 ಕೊಂದ ನಾ ರೀಕ । ಅನಮಾನಿನ್ನಾಳ
 ನಡಿರಿ ಲಗಟಾ ॥
 ಗೆಣ್ಯಾ ವಿಚಾರಮಾಡಿದಾ ತಿಳಿದ
 ಎಶ್ವಾಸೇನಿಕಿದ । ತನ್ನ ಗಂಡಂದ
 ಪ್ರಾಣ ನಷ್ಟಾ ।

ಜೀವ ಹೊಡಿಲಾಕ ಹಿಂದಮುಂದ ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಷ್ಟು ।
 ಒಂದು ಘಳಿಗೆ ಗೆಣ್ಯಾನಾ ಏನು ಇಕೆಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾ ।
 ಏಳ ರಂಡಿ ಯಾತರಿಶ್ವಾಸ
 ಕೊಂದಿ ಮನಿ ಅರಸ । ನನಗ ಮಾಡೀ ಮೋಸ
 ಹೋಗ ಹೊಂಟೆ ॥

ಕೈಯೊಂದು ಬಾಯೊಂದು ಕಳಕೊಂಡ
 ಕೊಂದ ನನ ಗಂಡ । ಆಯಿತವ್ವ ಭಂಡ
 ನನ ಅಪ್ಪವ್ವಾ ।

ನನ್ನ ಗಂಡ ಇರೂತನ ಮಾನವಿತ್ತ ಎಷ್ಟಾ ।
 ಕರಿನಾಯಿ ಕೇಳಲದಾಂಗ ಈಗ ಆಯ್ತು ಇಷ್ಟಾ ।
 ಊನಾಗಿ ಕುಂತ ನಾ ರಂಡಿ
 ಎರುವ ಆಯ್ತು ದಂಡಿ । ಭಾಗ್ಯದಾ ಬಂಡಿ
 ಹೋಯಿತ ಹೊಂಟಾ ॥

ಹಾದರಕ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲೆಂದ ।
 ಗಂಡನ ಕೊಂದ ।
 ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಮುಂದ । ಅಂತಾಳ ಸುಂದರಾ ॥
 ಕಲಿಮಹಾತ್ಮದೊಳಗ ಇಲ್ಲ ಅಳತಿ ।
 ಹೆಂಗಸರ ಜಗಳ ಅತಿ ।
 ರಾಣಿ ಇಲ್ಲ ಗರತಿ । ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಯಾರಾ ॥
 ಇರುಗ ಗ್ರಾಮ ಹಲಸಂಗಿ ಊರ ।
 ಪ್ರಸನ್ನ ದಸ್ತಗೀರ ।
 ದಾದೆಸಾಬ ಪೀರ । ಮತಿಯ ಕೊಟ್ಟವೂರಾ ॥

ಸಂಗು ವಸ್ತಾದ ರಾಯಪ್ಪನ ಹೆಸರ
 ಶಿಶಾ ಹಾನ ಶಿಖರಾ । ಖಾಜಾ ಕವೀಶ್ವರ
 ಅನಿಸಿ ಮಿಗಿಲಾ ।

ಖಂಡೂನ ಸೂರ ವೈರಿಗೆ ಜಿತ್ತ ದಿಗಿಲಾ ।
 ಏನು ಬೇಡಿ ಬಂದಿ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅಮಲಾ ।
 ಮದವೇರಿ ಹೊಂಟಾಂಗ ಅನಿ
 ಜಾತಪದ್ಮಿನಿ । ಪಟ್ಟದರಾಣಿ
 ಗಾದಿ ಮ್ಯಾಲ ॥

ಬಸರಿದ್ವೀನೈ ಸರಿನ್ನೇನಿಡೂನ ?

೧ನೆಯ ಚೌಕ:-

ಸತಿಪತಿ ಕೂಡಿ ಜೋಡಿ
ಹಿತದಿಂದ ಮಲಗಿದಾಗ
‘ಗೊತ್ತಮಾಡಿ ಹೇಳೊಂಡಾ ಹ್ಯಾಂಗ್ಯಾಡೂನ ?
ಸಿನ್ನುಂದ ಮಾತೊಂದು
ಬಿಚ್ಚಿಮುಚ್ಚಿ ಹೇಳ್ತೀನು
ಬಸರಿದ್ವೀನೈ ಸರಿನ್ನ ಏನಿಡೂನ’ ? ||

ಗಂಡ ಹಿಗ್ಗಿ ನಕ್ಕ ನಗಿ
‘ಸುಳ್ಳ ತಗಿ ಗಾಳಮಾತ
ನನ್ನುಂದ ಹೇಳಬ್ಯಾಡ ಇಂಥಾ ಹೊಯ್ಯಾ’ ।
‘ಔ ಶಿವನೆ ಎಂಥಾ ಮಾತ ?
ತಿಂಗಳ ಮ್ಯಾಲ ಒಂದಿನಾ ಆಯ್ತು
ಮಂದಿ ಹಾಂಗ ಹೇಳಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಾ ಸುಮಕ’ ||

‘ಕುರುಬರಂಥ ಅರಬರಂಡಿ
ಜರಬದಿಂದ ಬೇದ್ದೇಳ್ತೀನು
ಅರಬಿ ಸಾಹಿತಮಾಡ ಕೂಸೀಗಿ ಮೆತ್ತಗ್ವಾಸುದಕ ।
ಕೆಟ್ಟ ತೊಟ್ಟ ಕಟ್ಟಾಂವಲ್ಲ
ನಿತ್ತ ತೂಗು ಆಳುವಾಗ
ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗ ಹೋದರೊದ್ದು ಮುರದೇನ ಸೊಣಕ||

ಖುಷಿಯಿಂದ ಕೂತಕೊಂಡು
ಹೇಣ್ಣಿಮುಂದ ಹೇಳ್ತಾನ
‘ಮಕ್ಕಳ ಮಾರಿ ಇದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಇಂದಿನತನಕಾ ।
ಇನ್ನ ಮಾತ್ರ ದೇವರ ಕೊಟಾ

ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲ ಎಳ್ಳಷ್ಟಾ
ನೆಡತನ ಮಾಡಬೇಕು ಸನ್ಮುತಕ್ಕಾ' ||

ಹೆಣ್ಣುತೇಳತಾಳ ಓಡ್ವಾಡಿ |
'ವರ ನೋಡಿ ಬಾರ ತಿರುಗಾಡಿ ||
ಮುಚ್ಚಿ ಹುಚ್ಚ ಸಂಧವ ನೀ ಖೋಡಿ |
ಕೋರಿ ಹರಕರ ನೆಡತನ ಮಾಡಿಗೀಡಿ ||
ಅಳಿಯುಗ ಹಾಕಬೇಕು ಖಡಿತೋಡಿ |
ಸೀರಿಕುಬಸ ಬೇಕ ಧೋತ್ರ ಜೋಡಿ ||

ಯಾತರಾಗ ಏನೂ ಇಲ್ಲ
ಖಾತ್ರಿ ಮಾತ್ರ ಜೀಗರು ಬೇಕು
ರಾತ್ರಿಹಗಲು ಕೂಡಿ ನಾವು ಮದುವೆ ಮಾಡೂನ |

ನಿನ್ನೊಂದ ಮಾತ ಒಂದು
ಬಿಚ್ಚಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೇಳ್ತೀನು
ಬಸವದ್ವೀಪ ಸರಿನ್ನೇನಿಡೂನ ||

೨ ನೆಯ ಚೌಕ:—

'ಅಬ್ಬುಗೇಡಿ ರಂಡಿ ನೀನು
ಖಬರ್ವಾರಿ ಮಾತಾಡಬ್ಯಾಡ
ಇಬ್ಬು ಕಾರಭಾರ ಮಾಡಿದ್ರ ಮನಿ ಸಾಗೀತ ಹ್ಯಾಂಗ'?

'ಒಂದು ಬೇಕು ಒಂದಿಲ್ಲ !
ಇಂದ ಹಡಿದ್ರ ಮನಿಯಾಗ
ಸೂಲಗಿತ್ತಿ ಶೋಧಮಾಡ ಮುಚ್ಚೇ ಹೋಗ' ||

'ಚೊಚ್ಚಲ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದರ
ಗಚ್ಚಲೆ ಬಚ್ಚಲ ಮುಚ್ಚ ಬೇಕ
ಹುಚ್ಚಿಯೇನು ಕೂಸೀಗಿ ನೀರಾ ಹನ್ನದ್ವಾಂಗ' |

‘ಕೊಡ ಹರವಿ ಇಡೂ ಜಾಗ

ಸನೀದಾಗ ಮಾಡಬೇಕ

ಉಳ್ಳದ್ದಾಂಗ ಸುರಳೀ ಸುತ್ತಿ ಸಿಂಬಿ ಇಡಬೇಕ’ ||

‘ಸಣ್ಣ ನೂಲಿನ ಎಣ್ಣೀ ಅರಬಿ

ತಣ್ಣ ಗಾಡರ ಕಡಿದಾಡೀನ

ನುಣ್ಣ ಗೊರಿಸಿ ಕೂಸಿನ ಮೈಯ್ಯ ಜೊಕ್ಕು ಇಡಬೇಕ’ |

ಮುಪಿಯಿಂದ ಕೂತುಕೊಂಡು

ಅಕ್ಕರ್ತಿ ಒಂದು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು

ಹೌಸದಿಂದ ಮುದ್ದುಕೊಟ್ಟು ಜೋಗುಳ ಮಾಡಬೇಕ’ ||

‘ತೊಟ್ಟ ಕಟ್ಟುವ ಜಾಗ ಮೈನಿಲ್ಲಾ |

ಪಡಸಲಿಗೆ ಕುಲಾಬಿ ವಂಕಿಲ್ಲಾ’ ||

‘ರೊಕ್ಕು ಕೊಟ್ಟೀದ ಕಂಬಾರ್ಗ ಹಾಸಿಲಾ |

ವ್ಯಾಳ್ಯಾಕ ಮಾಡಿಕುಡವೊಲ್ಲಾ ||

ರೊಕ್ಕು ಹೋದ್ರ ಹರಕತ್ತ ಇಲ್ಲಾ |

ಸಂತಿಗೊಣ್ಣಿಗಿ ತರ್ತಿನು ನಿರ್ವಾಹಿಲ್ಲಾ’ ||

ತಿಂಗಳ ಬಸರಾ ಕೇಳಿಕೊಂಡು

ಗುಂಗಭಾಳ ಸೇರಲ್ಯಾದವ್ವ

ಮಂಗನ್ನಾಂಗ ಮಾಡತಾನ ಮಾಡಲಿನ್ನೇನ |

ನಿಸ್ತುಂದ ಮಾತ ಒಂದು

ಬಿಚ್ಚಿಮುಚ್ಚಿ ಹೇಳ್ತೀನು

ಬಸರಿದ್ವೀನೆ ಸರಿನ್ನ ಎನಿಡೂನ ||

೩ ನೆಯ ಚೌಕ:—

‘ಎಸ್ಸಿನಾ ನೋಡಿದರ

ಧ್ಯಾಸೆಲ್ಲಾ ಕೂಸಿನ ಮ್ಯಾಲ

ಆಶಾ ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ವುಸಃ ವುರುಷಾ ।
ನೆರಿಹೊರಿ ಓಣಿ ಓಣಿ

ಫೇರಿಹಾಕಿ ನೋಡಿಬಾರ

ಧೀರೇ ಆಗ್ತಾದ ತಂದು ಇಡು ಹೊರಸಾ ॥

ಇಂದ ನಿಂತು ಸಂತಿಗೊತ್ತಾಗಿ

ಮಾಹಿತ್ತಾಡಿ ಸಾಹಿತ್ತಾಗೋ

ಬೆಲ್ಲ ಅಕ್ಕಿ ಲಕ್ಕ ಚಕ್ಕ ಎಲಿಕಾಚಾ ।

ಸಾರಿಬೊಬ್ಬಿ ಆರಿಸಿ ತಗೊ

ಫೋರಾದ್ರ ವೂರೈಸೀತು

ಬ್ಯಾರೇ ಒಂದು ವುಡಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಬತ್ತಾಸಾ ॥

ಅಡಕಲಗಡಿಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಳವಿ

ಹುಡುಕಿ ತಗೀ ಒಡಕಗಡಿಗಿ

ಬುಡಕಿಡೂ ಅಗಟಗೀಗಿ ಆದೀತಾಯಾಸಾ ।

ಕುಳ್ಳ ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಗೊ

ಫಳ್ಯಾದ್ರ ವಾಡ ಅಲ್ಲ

ಮಳ್ಳನ್ನಾಂಗ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ ಎಂಥ ಗಂಡಸಾ ॥

ಕಣ್ಣಿನೊಳಗ ಹಚ್ಚುವ ಕಾಡಿಗಿ ।

ಹಿಡದಿಡಬೇಕಂತ ಮುಂಚಾಗಿ ॥

ನೆರೆಮನಿಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಿಂಪಿಗಿ ।

ಕಾಡಿಗಿ ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಾಕ ಹೊರಸಿಗಿ ॥

ಅವಸರಕ ಬರಬೇಕ ಶಾಂವಿಗಿ ।

ತುಪ್ಪದರ ಮ್ಯಾಗ ಒಂದು ಮಗಿ ॥

‘ಹಿಂದ ಮುಂದ ಅಣ್ಣಮ್ಮರು

ಬಂದು ಬಳಗ ಯಾರಿಲ್ಲ

ಹೇಳಬೇಕ ನನ್ನ ಗೆಣತಿಗಿ ಬಾಣ್ತೀಸಾಮಾಸ ।

ನಿಸ್ಸುಂದ ಮಾತ ಒಂದು
ಬಿಚ್ಚಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೇಳ್ತೀನು
ಬಸರದ್ದೀನೆ ಸರಿಸ್ಸು ಎನಿಡೂನ ।

೪ನೆಯ ಚೌಕ:—

‘ಮತ್ತ ಬೇಕ ಸುತ್ತಗೆಚ್ಚಿ
ಹತ್ತು ಕೊಟ್ಟರಾಗತಾವ
ಅತ್ತೀ ಹತ್ತರಿಟ್ಟೇದನ ಇಪ್ಪತ್ತು ।
ಉಡದಾರ ಉಣ್ಣೆ ಕಡಿ
ಬಂಗಾರ ಪುತಳೀಸರ
ಮತ್ತೇನು ಬೇಕೋಳ ಇದರೊತ್ತೆ’ ॥

‘ಅಡದಂಡಿಗಳೊಳ್ಳಿ
ಜುಲಪೀಡುವಾ ಹಲಪಿಗುಳ್ಳಾ
ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮ್ಯಾದರಿಲ್ಲ ಸನಮತ್ತಾ ।
ಮಣಿಗಾರ ಮನಿಗೊತ್ತಾಗಿ
ಎಣ್ಣೆ ಮಣಿ ತಗೊಂಬಾ
ಸರಗಿ ಮುರಗಿ ಸಣ್ಣ ತಾಯಿತಾ ॥

‘ಕೊಸಿಗ್ಗಾಲ ಹಾಕುವ ಥಾಲಿ ಮಿಳ್ಳಿ ।
ಸಣ್ಣ ಬಟ್ಟಲದಾಗ ಮಗಾ ಉಳ್ಳಿ’ ॥
‘ತವರಮನೀದು ತರಹೋಗ ಮಿಳ್ಳಿ ।
ಆಯಿ ಮುತ್ಯಾಂದು ಮಗ ಹೆಸರೊಳ್ಳಿ’ ॥
ಆಕೆ ಸುತ್ತ ನಡಿಸಿದಾನ ಹೋಳಿ ।
ಅಂದಿಗಿಂದಿಗಿ ಲಗೂ ಹೋಗ್ತ ನಾಳಿ ॥

ಹಡಿಯು ದಿನಾ ಸನೀ ಬಂತು
ಎಂಟ್ರತಿಂಗಳ ಮುಂದುಳಿತು

‘ಕೆಟ್ಟಗಿಟ್ಟ ಹಡೆದೀ ನಿನ್ನ ಚಟ್ಟಾ ಎತ್ತೀನ ।
 ನಿನ್ನಿಂದ ಮಾತ ಬಂದು
 ಬಿಚ್ಚಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೇಳ್ತೀನು
 ಬಸರಿದ್ದೀನೆ ಸರಿನ್ನ ಏನೀಡೂನ ॥

೫ ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಜೋಡ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೂಡ್ತೊದ್ದೊಳಗ
 ದೀಡ ತಿಂಗಳಾಯಿತವ್ವಾ
 ತಡದು ಹೊರಗ ಆದಳಲ್ಲಿಂದ ।
 ಗಂಡನ ಮುಂದ ಹೇಳ್ತಾಳ
 ಸನಿಯಾಕ ಬರಗೊಡವೊಳ್ಳು
 ‘ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು ನನ್ನ ಮಾತೊಂದ ॥

ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರ
 ಬಣ್ಣದ ಬನಿಕಿ ಸಣ್ಣದು ಬೇಕು
 ಗುಳ್ಳಿಪಿಲ್ಲೆ ಜೇಳಿಬಾರತ ಹೋಗಿ ಇಂದ’ ॥

‘ಹೆಣ್ಣು ಒಯ್ದು ಕ್ಯಾರ ಮಣ್ಣಾಗ್ತಾಕು
 ನೀನೂ ಹೋದರ ಹರಕತ್ತಿಲ್ಲಾ’
 ಉಳ್ಳಾಸ್ಸಿಡಿ ಹೊಡದಾನ ಅಲ್ಲಿಂದ ॥

ಕಡದಾಡಿ ಒಡದಾಡಿ
 ಗಂಡ ಹರಾಳಿಗೆದ್ದು
 ಅಡವಿಗಿ ಹೋಗ್ಯಾನ ಹೋರೇಕ ।
 ಹೋರೆ ಮಾಡಿ ಬರೂದರೊಳಗ
 ನೀರ್ ಬೂದಿ ತೊಯಿಸಿಟ್ಟು
 ಹೊಲಿಯ ತಗ್ಗಾಳಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಕ ॥
 ‘ನೀ ನನ್ನ ಬಡಿಯಬಾರದಿತ್ತ ।
 ಕೂಸೀಗಿ ಪೆಟ್ಟು ಪೂರಸ್ತು ॥

ಹೆಣ್ಣಲ್ಲ ಗಂಡ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು ।
 ಥೇಟ ಹೋಲಿಕೆ ನಿನಗೊಂಗೆ ಇತ್ತು' ।
 ಗಂಡ ಆಳತಾನ ಭೋರಾಡಿ ಕುಂತ ।
 'ಮೊದಲೆ ದೇವರು ಕುಡಬಾರದಿತ್ತು' ॥

ಜನವಾಡದೂರಾ ನೆನದಾನ ಪೀರಾ
 ಗುರುಹರ ಮತಿ ಕೊಟ್ಟಾ

ನಾನಾಸಾಬ ಮಾಡ್ಯಾನ ಕವಿ ಇದನಾ ।

ಸಿಕ್ಕುಂದ ಮಾತೊಂದು

ಬಚ್ಚಿಮುಚ್ಚಿ ಹೇಳ್ತೀನು

ಬಸರಿದ್ದೀನೆ ಸರನ್ನ ಎನೀಡೂನ ॥

—————

ನಾಗರಪಂಚಮಿ

೧ ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಪಂಚಮಿ ಮುಂದ ಇರಬೈಗಾಗಿ
ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡತಾಳ
ಸಂಜೀಕೆ ನಮ್ಮವರು ಬರತಾರೊ |
ಎನು ಮಾಡತಾರೊ |
ಗೊಂಡ್ಯಾದ ಹಣಿಪಟ್ಟಿನ
ಹಂಡ ಹೋರಿ ನಸಗಾಗಿ
ಕೊಂಡಾರ ನಮ್ಮವರು ತರತಾರೊ |
ಇಂದ ಬರತಾರೊ ||

ನಾಗರ ಪಂಚಮಿ
ನಾಡೀಗಿ ದೊಡ್ಡದು
ನಾಗೇಶಿಗ್ವಾಲಾ ಎರೆಯುವದು |
ಬಂದತ್ತ ಇರುವುದು ||
ಎಂದಿದ್ದರ ನಮ್ಮವರು
ಮುಂದಾಗಿ ಬರೊದಿಲ್ಲ
ಸಂಜೀಗಿ ನನ್ನ ಎರೆಯುವದು |
ಅಳ್ಳ ಹುರಿಯುವದು ||

ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಹರೆ ಹೊತ್ತಿಲೆ
ಜತ್ತಾಗಿ ಗೆಳತ್ಯಾರು
ಹೊತ್ತೇರಿ ನೀರಾ ತರುವುದು |
ಭಾಳ ಮೆರೆಯುವದು |

ಇಳಿಹೊತ್ತಿನ ಕಡಿಬಂದ
ಗೆಳತ್ಯಾರ ಕೂಡ ಹೋಗಿ
ಜೋಕಾಲಿ ಆಡಿ ಬಂದು ದಣಿಯುವದು |
ಭಾಳ ಉಣ್ಣುವದು ||

ಹಸರ ಡಪಳಾ | ಸೀರಿ ಪಪ್ಪಳಾ |

ಜರಕಾಟೀ |

ನಿತ್ತನಿಲಗಿ ತೀಡಕ್ಕಿ ತುದಿಗಟ್ಟಿ ||

ಮಗ್ಗಿ ತಗಿಸಿ ಒಗಸೀದ ಕುಬಸಾ

ಕರವತ್ತಕಾಟಿ |

ಹಂಗಿ ಇಟ್ಟಿದನವ್ವ ಗಂಟಿನಾಗ ಕಟ್ಟಿ ||

ಚಂದ ಚಂದ ಒಂದೆ ವಾರೀಗಿ ಗೆಳತ್ಯಾರು

ಹೊಸಧಾಟಿ |

ಅದರಾಗ ಒಬ್ಬಾಕಿ ನನ್ನ ಸವತಿ ಖೊಟ್ಟಿ ||

ಜೋಡಿಯವರು ಗೆಳತ್ಯಾರು

ನೋಡವರು ನನ್ನ ದಾರಿ

ನಾನಾ ತರದ ಸೀರಿ ಉಡುವವರು |

ನನ್ನ ಕರೆಯುವರು |

ಗೊಂಡ್ಯಾದ ಹಣೆಪಟ್ಟಿನ

ಹಂಡಹೋರಿ ನನಗಾಗಿ

ಕೊಂಡಾರ ನಮ್ಮವರು ತರತಾರೋ |

ಇಂದ ಬರತಾರೋ ||

೨ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಆಯಗಾರಗಿ ಅಳ್ಳಿಟ್ಟಾ

ಅವು ಬ್ಯಾರಿ ಮಾಡಿಟ್ಟ

ಹೋದ ಬಾರಿ ಇತ್ತ ನನ್ನ ಕಾರಭಾರಾ |

ಮಾಡಿದ ಪಾರಭಾರಾ |

ತಂದಿಟ್ಟದ ಉಂಡೀ ಒಳಗ

ಕಡಿಮಿ ಹಾಕಿ ಬೆಲ್ಲ ನಾ

ತಿನ್ನಕ್ಕೆ ನೋಡಿ ಅದರ ಆಕಾರಾ |

ಬೆಲ್ಲಿನ ಮಜಕೂರಾ ||

ಭಾಳ ಭಾಳ ಬಿಲ್ಲ ಹಾಕಿ
ಹಾಳ ಮಾಡ್ತಾರ ಮನಿಯಾಗ
ಹೇಳಕೇಳುವರು ಯಾರಿಲ್ಲ ಹಿರಿಯರಾ ।
ತಮ್ಮ ಕಾರಭಾರಾ ।

ಅಣ್ಣನ ಹೇಣತಿ
ಆಕಿ ಭಾಳ ಘಾಲ್ಗಡಕಿ
ಆಣಿ ಹಾಕಿ ತರಬಿಕೇರ ಕಲಿಸವರಾ ।
ಮನಸ ಒಡಸವರಾ ॥

ಸಂಶಾ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಮನಸಿ-
ಸಂದು ತೀರಿ ।
ನೆನಸಿ ನೆನಸಿ ತವರಮನಿ ದಾರಿ ॥
ತವರಮನಿಯಾಗ ನನ್ನ ಏಸೀರಿ ।
ನೆವ್ವಾಗಿ ಭುಗಿಲೆಂದು ಎದಿ ಹಾರಿ ॥
ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟಾಗ ಬಿದ್ದಂಗ ಕಿಚ್ಚ ಉತ್ತರಿ ।
ದೆವ್ವ ಬಡಿದಾಂಗ ಬಿದ್ದೇನೆ ಬಬರಾರಿ ॥
ಹೊತ್ತರೆ ಎಲ್ಲೆ ತಿ
ನಿತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ
ಎತ್ತರೆ ಆಗಿ ಹಾರಿತ ಬಬರು ।
ಉಳಿಲಿಲ್ಲ ಅಬರು ।
ಗೊಂಡ್ಯಾದ ಹಣಿಪಟ್ಟಿನ
ಹಂಡ ಹೋರಿ ನಸಗಾಗಿ
ಕೊಂಡಾರ ನಮ್ಮವರು ತರತಾರೊ ।
ಇಂದ ಬರತಾರೊ ॥

ಇನೆಯ ಚೌಕ:-

ಸ್ವಾದರತ್ತಿ ಮಗಳೊಬ್ಬಕಿ
ಹಾದರಗತ್ತಿ ಇದ್ದಾಳೆವ್ವ

೩ ನೆಯ ಚೌಕ—

ಹೋದವ್ವಿಗಿ ಬಂದವ್ವಿಗಿ ಸೇರೂದಿಲ್ಲ ಘಾಲ್ಕುಡಿಕೆ ।
ಇಂಥಾ ಕಾಲಗಡಿಕೆ ।

ಚಿಗವ್ವ ನಮ್ಮ
ಕಾಕಾಸ ಹೇಣತಿ
ಆಕಿ ಬ್ಬಾಡಂತ ಅಂದಿದ್ದಾಳು ಬೆರಕೆ ।
ಮಾರಿ ಗಂಟೆ ಹಾಕಿ ॥

ಮತ್ತೊಬ್ಬಾಕಿ ಸ್ವಾದರತ್ತಿ
ಹೋದರಕ್ಕೀಗಿ ಹತ್ತುದು ಬಿಸಿ
ಎಲ್ಲಾ ರೋಳಗ ರಸಿ ಉಂಡ ತಿರಗಕ್ಕಿ ।
ಇದೇ ಕೆಲಸನಾಕಿ ।

ಹೀನ ರಂಡಿ ಆಕಿ
ಪುನಾ ಸೇರುವದಿಲ್ಲ
ದಿನಾ ನಾಕು ಮನಿ ತಿರಗಾಕಿ ।
ಇಂಥಾ ಬಾಯಬಡಿಕೆ ॥

ಮಾಳೆಗಿ ಎರಿ ದಾರಿ ನೋಡಿದ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ।
ನೂಸಿಹರುವ ತಾವರೆ ಸನ್ನ ಕಾಲಾ ॥
ಮೂರು ಸಂಜೆಲೆ ಎತ್ತೊಂದು ಕಂಡೇನ ದಾರಿ ಮ್ಯಾಲ ।
ನೋಡಿ ಮನಸೀಗಿ ಆದೇಸ್ತೆ ಖುಷಿಯಾಲ ॥
ಸಸಿಯಾಕ ಬಂದ್ವಾಂಗ ಖೂನ ಹತ್ತಿತೆ ನಮ್ಮದಲ್ಲಾ ।
ಎದಿ ಒಡದು ಬಡಿದ್ವಾಂಗ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಲಾ ॥

ಅವ್ವ ಅಕ್ಕಗೊಳ ಮುಂದ
ಎನು ಹೇಳಲಿ ಸುಖ ದುಃಖ
ಇಷ್ಟು ಕೇಳಿ ಮನಸಿನಾಗ ಮರಗುವರು ।
ದುಃಖಾ ಮಾಡುವರು ।

ಗೊಂಡೇದ ಹಣೆಪಟ್ಟಿನ
ಹಂಡ ಹೋರಿ ಸಸಗಾಗಿ
ಕೊಂಡಾರ ನಮ್ಮವರು ತರತಾರೊ ।
ಇಂದ ಬರತಾರೊ ॥

೪ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಹೋದ ಬಾರಿ ಪಂಚಮ್ಯಾಗ
ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡಿದೆನವ್ವ
ನೆನವಾಗಿ ಕಡುತ್ತೈತಿ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ।
ಅದು ಏನು ಸುಟ್ಟೆ ॥

ಅಣ್ಣತಮ್ಮರ ಒಳಗ ನಮ್ಮ
ಸಣ್ಣತಮ್ಮನ ಹೇಣತಿ
ಪಣತಿ ಮಾರಿಯಕ್ಕಿ ಆಕೆ ಖೊಟ್ಟೆ ।
ನಿಂದರಸ್ಯಾಳ ಗಟ್ಟೆ ॥

ತಾಯಿತಂದಿ ಇವರು
ನಾಯಿಮಾರಿಯವರು
ಮಾಯಾ ಇಲ್ಲದೆ ಮರತಾರ ಜಿಟ್ಟೆ ।
ಹೊಡಿಸಬೇಕ ಕಟ್ಟೆ ॥

ಆಯಿ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಇದಿ
ಮಾಯಿ ಕಾಡತಾಳ
ಎಂದ ಹರದೀತು ಇವಳ ರಗಟೆ ।
ಧಡಗಿಯ ಕಟ್ಟೆ ॥

ಕೊಬ್ಬರಿಸರಾ ಗಲ್ಲಕ ಬಡಿವ ಜೋಕಾಲಿ ।
ಭಾಳ ಸನೀ ಸಮ್ಮ ಮನಿ ಬಲ್ಲಿ ॥
ನೆಗವಿ ಕುಂಡರಸಾಗ ಸರದ ಬಿದ್ದಿತ್ತೈ ಜರದ ಶಾಲಿ ।
ಮ್ಯಾಲ ಹೊಚ್ಚಾಕೆ ಕರವತಕಾಟಿ ಬಲ್ಲಿ ॥

ಭಾಳ ಜಗ್ಗಿ ತೂಗಾಕೆ ಅಲ್ಲವಾ ಜೋಕಾಲಿ ।
ಸರತೀಗೊಮ್ಮ ಕೈ ಇಡಾಕೆ ಜ್ವಾಕೀಲಿ ॥
ಸುಂದರ ಸಖಿಯರ ಮುಖಾ

ಎಂದಾರೆ ಕಂಡೇನೇನ

ಬಂದಾರೆ ಹೋಗಿರಬೇಕು ಎಲ್ಲಾರು ।

ನನ್ನ ಗೆಳತ್ಯಾರು ॥

ಗೊಂಡೇದ ಹಣಿಪಟ್ಟಿನ

ಹಂಡ ಹೋರಿ ನನಗಾಗಿ

ಕೊಂಡಾರ ನಮ್ಮವರು ತರತಾರೋ ।

ಇಂದ ಬರತಾರೋ ॥

೫ ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಚಂದರ ಗೊಂಬೆ ನಿನ್ನ

ಎಂದಾರೆ ಕಂಡೇನೇನ

ಬಂದ ಬಂದ ಹೋಗಿರಬೇಕು ಬಸಲಿಂಗಿ ।

ಜಾಡರ ಶಿವಲಿಂಗಿ ?

ಬೆಳದಿಂಗಳ ಆಡಲಾಕ

ಬ್ಯಾಸರಿಕೆ ಇಲ್ಲದಾಕೆ

ಬಂದ ಬಂದ ಕರಿಯಾಕೆ ನಮ್ಮ ರಂಗಿ ।

ಆರ್ಯಾರ ಗಂಗಿ ॥

ಗುಳ್ಳವನ ಇಡುವಾಗ

ಅರ್ತಿಲೆ ಗೆಳತ್ಯಾರು

ಒರತಿದ್ದು ಬಟ್ಟಗುಲಗಂಜೇಗಿ ।

ಕೊಡುತಿದ್ದೆನ ಹೋಗಿ ।

ಮೂರು ಸುಜಿಲಿ

ಗುಳ್ಳವನ ಬೆಳಗಲಾಕ

ಮನಿ ಮನಿ ಕರೆಯಕ್ಕಿ ನಮ್ಮ ಸಂಗಿ ।

ಮಾಲಗಾರ ಸಂಗಿ ॥

ಎಲ್ಲಾ ಗ್ವಾಳಿ ಆಗವರ ಬಾಳಿಬಸಿ ।
 ಪಂಚಮಿಗೊಮ್ಮ ಕೂಡವರ ಪುರಮಾನ್ಸಿ ॥
 ಮೇಲ ಮೂಳಿಗಿ ಎರಾಕಿ ಸನ್ನ ಕಾಸಿ ।
 ಕೈಯ ಬೀಸಿ ಕರಿಯಾಕಿ ಹುಬ್ಬ ಹಾರ್ಸಿ ॥
 ಸನ್ನ ಮಾತ ಮೊರನಳಲ್ಲವ್ವ ಕುಂಬಾರ ಶೇಷಿ ।
 ಇಬ್ಬರು ಮುಂದ ಇರುವವರ ನೇಮ್ತಸಿ ॥
 ಆಡಲಿಲ್ಲ ಗೆಳತ್ಯಾರ ಒಳಗ
 ನೋಡಲಿಲ್ಲ ಒಂದಿನ
 ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ದಾದ ನನಗ ನಮ್ಮ ತವರವರು ।
 ಯಾಕ ಮರತಿದಾರು ।
 ಗೊಂಡ್ಯಾದ ಹಣಿಪಟ್ಟಿನ
 ಹಂಡ ಹೋರಿ ನನಗಾಗಿ
 ಕೊಂಡಾರ ನಮ್ಮವರು ತರತಾರೋ ।
 ಇಂದ ಬರತಾರೋ ॥

೭ ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಬರೂದಿದ್ರ ಬರೂದಿಂದ
 ಹೋಗೂದಿದ್ರ ಹೋಗೂದಿಂದ
 ಬರದಿದ್ದರ ಸನ್ನ ಅದೃಷ್ಟಾ ।
 ಇದು ಭಾಳ ಕೆಟ್ಟಾ ।
 ಹೀಂಗ ಅಂದು ನಿಂದ್ರೊದ್ರೊಳಗ
 ಆಕೀ ಅಣ್ಣ ಬಂದಿದಾನ
 ಹಂಡ ಹೋರಿಗ್ಹಾಕಿದಾನ ಮಗ್ಗಿ ಮುಟ್ಟಾ ।
 ಹಿಗ್ಗಿ ದಾಳ ಎಷ್ಟಾ
 ಅತ್ತಿ ಮಾವಗ ಹೇಳತಾಳ
 ನಾ ಮಾತ್ರ ಹೋಗತೀನಿ

ನೀವು ಮಾತ್ರ ಕಳುಹಬೇಕ ಸಂಶಾ ಬಿಟ್ಟು ।
 ಮನದಾನ ಸಿಟ್ಟು ॥
 ನಾ ಮಾತ್ರ ಕಳುಹತೀನಿ
 ನೀ ಮಾತ್ರ ಹಚ್ಚ ಹೀರಿ
 ಹೇಳಿ ಆಕಿ ಮಾವ ಹಚಗೊಟ್ಟು ।
 ಬುಗಡಿ ನೀರಿ ಕೊಟ್ಟು ॥
 ತೇರದಾಳ ಸವಿೂಪ ಜನವಾಡ ಊರಾ ।
 ಉಣುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಂದಾರ ಅವಸರಾ ॥
 ಮಗಳ ಬಂದಾಳಂತ ತಾಯೀಗಿ ಆಯಿತ ಧೀರ ।
 ತೆಕ್ಕೀಲಿ ಹೊಡದು ಸುರಸ್ಯಾಳೊ ಕಣ್ಣಿನೀರಾ ॥
 ಕರಿಲಾಕ ಬಂದಾರ ವಾರಿಗಿ ಗೆಳತ್ಯಾರ ।
 ಮಗಳಿಗೆ ಹೇಳತಾಳ ಹೋಗವ್ವ ಉಂಡಕೇರಾ ॥
 ನಾನಾನ ತೋಡಿ ಮಾಡ್ಯಾರ ಜೋಡಿ
 ವೈರಿ ನೋಡಿ ಹೋದಾಳ ಓಡಿ
 ನ್ಯಾಮಣ್ಣ ಮಾಡಿದ ಅಕ್ಕರಾ ।
 ತೇರದಾಳ ಊರಾ ।
 ಗೊಂಡ್ಕಾದ ಹಣಿಪಟ್ಟಿನ
 ಹಂಡಹೋರಿ ನನಗಾಗಿ
 ಕೊಂಡಾರ ನಮ್ಮವರು ತರತಾರೋ ।
 ಇಂದ ಬರತಾರೋ ॥

ಕೃಷ್ಣ-ಲೀಲೆ

೧ ನೆಯ ಚೌಕ:-

ಹೊತ್ತು ಹಾಲೊಸರ ಸೋರಿ

ಹಿಡಿದೆವೊ ಮಧುರಾ ದಾರಿ

ಹಾದಿಕಟ್ಟಿ ಗಿರಿಧಾರಿ

ಕಾಡಿದಾ ಮುರಹರಿ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬಿದ್ದಾ ಖ್ಯಾಲಕೆ ।

ಗೋವಿಂದ ಬಾಲಮುಕ್ತಂದ-

ಹಾಲವೊಸರ ಚಲ್ಲಿದಾ ನೆಲಕೆ ॥

ವುಗಡೀ ಹಾಕ್ಕಾನ ಕೈಯ ಹಿಡಿದು

ಬಿಲ್ವರ ಬಳಿ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು

ನಕರಿ ಮಾಡಿದ ಬಲ್ಲಂಗ್ ನುಡಿದು

ಯಶೋದಾ ಅಕ್ಕ ಇಟ್ಟಾಳ ಹಡಿದು

ಕೊಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇಂವಾ ಹುಟ್ಟೊನಾ ।

ಗೋಣ್ಯಾಗ ಹಾಕಿ, ಒಣ್ಯಾಗ ಮೆರಸಗೊತ-

ಎಂದ ಒಯ್ಯಾರ ಇವನ ಹೆಣಾ ॥

ಸೀರೀ ಸೆರಗ ಹಿಡಿದು ಗಚ್ಚಿ

ಎಳದ ಜಗ್ಗಿ ತುಟಿಯ ಕಚ್ಚಿ

ತೊಟ್ಟ ಕುಬಸ ಗಂಟೆ ಬಿಚ್ಚಿ

ಒತ್ತಿ ಹಿಡದಾಸ ಮಲೀಗಚ್ಚಿ

ಮಾಡಿದಾ ನಮ್ಮ ಹಗರಣ ।

ಸಂತಿ ಖೋಳಾಮ, ನಮ್ಮ ಕ್ಷಾಂತಿ ಮಾಡಿದಾ-

ಎಂಥದು ಸೇರಾಡ ಗುಣಾ ॥

ಮೊಸರಾ ಚಲ್ಲಿ ನೆಲಪಾಲ

ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕುಡಿದಾ ಹಾಲ

ಗ್ವಾಳೇ ಆಗಿ ಗೋವ್ಯಾರೆಲ್ಲ
 ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಹೊಡದಾರ ಕಲ್ಲಾ
 ಓಡತಾನ ಕಳ್ಳಗೊಲ್ಲಾ
 ಜಿಗಿದ್ವಾರತಾನ ಟಣ್ ಟಣಾ ।
 ಹವಳ ಬಣ್ಣ ಶ್ಯಾವಳ ನಿಂತು-
 ನಗತಾನ ಮೇಘವರಣಾ ।

ಗೌಳಗಿತ್ತಿ ಗೋದಾವರಿ ।
 ಚಂದ್ರಾವಳಿ ಅಕ್ಕನ ಕುರಿ ।
 ಗಂಗಾಜಮನಾ ಅವರು ಬ್ಯಾರಿ ।
 ಕಾಶಿನಾರ ಬದನಾರಿ ।
 ಚಿಮಣಾ ಚಿತ್ರಕಾಟಿ ವಾರಿ ।
 ಅವಡಿ ಅಮಸಿ ಸಣ್ಣ ವೋರಿ ।
 ಓಡಿ ಬಂದಾರ ಗಂಗೀ ಗೌರಿ ।
 ಭೀಮಿ ರಾಮಿ ಸಾವಂತರಿ ॥

ಗ್ವಾಳೇ ಆಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದ
 ಹಂಚಿಕಾಕಿ ಒಂದ ಒಂದ
 ಏನು ಹೇಳಬೇಕ ಫಂದ
 ಕಿವಿಗ್ಗಚ್ಚಿ ಕಿವಿತಂದ
 ಮಾತಾಡತಾರ ಮೆಲ್ಲಕ ।
 ಗೋವಿಂದ ಬಾಲಮುಕುಂದ-
 ಹಾಲಸರಾ ಚೆಲ್ಲಿದಾ ನೈಲಕ ॥

೨ ನೆಯ ಚೌಕ:-

ಮಾತ ಒಳ್ಳೇ ಧಮಧಮ್ಮ
 ಆಡಬ್ಯಾಡ ಹೆಚ್ಚಾ ಕಮ್ಮ
 ಹಾಸೀಲ ಕೊಟ್ಟುಹೋಗ್ತ ಸುಮ್ಮ

ಬಿಡಲಾಕೆಲ್ಲ ಖಾಮಾಖಾಮ

ಹೀಂಗಾದ ನಮ್ಮ ನೇಮ

ಎಂದೀಗಿ ಹೋಗದು ಹುಸಿ ।

ಋಶೋದಾಬಾಯಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ—

ಆಕೀಗಿ ನೀವು ಆಗಿನಡೀರೆ ಸೊಸಿ

ಗೌಳಗಿತ್ತೀ ಕೇಳತ ಸುಂಕ

ಕೊಟ್ಟುಹೋಗ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕು

ಸೋರೇ ಒಡೆದರ ಆದೀತ ಮುಕ್ಕು

ಅಬ್ಬಾ ಕಳೆದರ ಆದೀ ಪಿಕ್ಕಾ

ಇದರಾಗಾದ ಎನು ಸುಖ

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮದಾಗಲಿ ಖುಷಿ ।

ಸಿಟ್ಟೀಗಿ ಒಂದು ಚಟ್ಟೀಗಿ ಒಡೆದರ—

ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಟ್ಟಿತು ಜುಸಿ ॥

ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಾಯ್ತು ಒದ್ದ

ಹಾಸೀನ ಮ್ಯಾಲನಾ ಇದ್ದ

ಸಂತೀ ಮಾಡತೀರಿ ಕದ್ದ

ಹೋಗತೀರಿ ಹೋಳಬದ್ದ

ನಾನು ಭಾಳ ಜಪ್ಪಿಸಿ ।

ಮನಸಿಟ್ಟು ಹಾಕಿದೆನು ಗಂಟೆ ನಾ—

ನಿಮಗ ಹಿಡದ ಜಪ್ಪಿಸಿ ॥

ಕೈಯ ಮಾಡಿ ಕೃಷ್ಣ ಕರೆದು ।

ಗೋಪಾಳೈಲ್ಲಾ ಒಂದು ನೆರೆದು ।

ಗಡಗಿ ಒಡದ್ದು ಗೌಳಗೇರದು ।

ಹಾಲಮೊಸರಾ ಹೋಗೂದು ಹರದು ।

ನುಚ್ಚ ರೊಟ್ಟಿ ಮುರಮುರದು ।

ಕಲಸಿ ಉಂಡಾರ ಹಂಚಿ ಹರದು ।

ಇದರ ಸವಿ ಅದಕ ಬರುದು ॥

ಕೃಷ್ಣನ ಗೂಡ ಗೆಣೆಯರು ಕೂಡಿ

ಗೋಪ್ಯಾರೀಗಿ ಚೇಷ್ಟಿ ಮಾಡಿ

ಪೇಂದ್ರಾ ಹೋದ ಒಂದು ಕಡಿ

ವಾಕಡ್ಯಾ ಹೋದಾ ಓಡಿ ಓಡಿ

ಸುದಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಇಬ್ಬು ಕೂಡಿ

ದನಾ ಕಾಯುವ ಕಾಲಕ ।

ಗೋವಿಂದ ಬಾಲಮುಕುಂದ-

ಹಾಲಮಸರಾ ಚೆಲ್ಲಿದಾ ನೆಲಕ ॥

೩ ನೆಯ ಚೌಕ:-

ಕೃಷ್ಣನ ಮಾತ ಏನು ಹೇಳಿ

ಒಡದು ಹೋದಾ ಕೈಯಾಸ ಬಳಿ

ಅಕ್ಕಾ ಕೇಳ ಚಂದ್ರಾವಳಿ

ಹೋಗೂನ್ನಡಿ ಯಮುನಾ ಹೊಳಿ

ನಾವು ನೀವು ನೀರಾಟಕ ।

ಅಕ್ಕರ್ತಿಲೆ ಹೋದ್ದು ಈಸರ್ತಿ-

ಹೊಳಿಗಿ ಇಂದ್ರವನಘಾಟಕ ॥

ಸೀರಿಕಳದು ಇಟ್ಟಾರ ತಡಿಕಿ

ಆಡತಾರ ಧಡಂ ಧುಡಕಿ

ಕೃಷ್ಣ ಒಂದು ನೋಡಿ ಹುಡಕಿ

ತಗೊಂಡಾನ ಸೀರಿ ಫಡಕಿ

ಗವ್ವಾಳಿ ಮಾಡಿ ಕೀಟಕ ।

ಆ ಸೀರಿ ತಗೊಂಡು ಗಿಡ ಎರಿ-

ಮಸ್ಕರೀ ಮಾಡ್ಯಾನ ಹುಡಕ ॥

ಸೀರಿ ಒಯ್ದಾ ಏನುಗತಿ
 ನೋಡ್ಯಾರ ಮಾರಿ ಮ್ಯಾಲಕೆತ್ತಿ
 ಸೀರಿ ಕುಡೋ ರಘುಪತಿ
 ಗಿಡಾ ಏರಿ ಮ್ಯಾಲ ಕೂತಿ
 ಮನ್ಯಾಗ ಬಯ್ಯಾರ ಮಾವಾ ಅತ್ತಿ
 ಮಧ್ಯಾನಾಯ್ತ ಕಷ್ಟಕ |
 ಭಾಳ ಓಡಿ ಆದ ಎಷ್ಟು ಕಾಡ್ತಿ ವಿಠಲಾ-
 ಇಳಿದು ಬಾರೋ ಊಟಕ ||

ಕಯ್ಯ ಮುಗಿದು ನಿನ್ನ ಸ್ತವ |
 ಮಾಡತೀನು ಮಾಧವಾ |
 ಯದುಕುಲ ಯಾದವಾ |
 ನಾರಾಯಣ ಕೇಶವಾ |
 ಪರಶುರಾಮ ಭಾರ್ಗವಾ |
 ರಾಮಚಂದ್ರ ರಾಘವಾ |
 ವಾಮನ ನರಸಿಂಹ |
 ಸೋಳಾಸಾವಿರ ಗೋಪ್ಯಾರ ದೇವ ||

ಮತ್ಸ್ಯಕೂರಾಮ ವರಾ
 ಹಿಡಿದ ಹತ್ತು ಅವತಾರ
 ಪೃಥ್ವಿ ಭೂಭಾರ
 ಇಳಿಸಿದ ಶ್ರೀವರಾ
 ಸೀರಿ ಕುಡೋ ರಘುವರಾ
 ಬಾರೋ ನಮ್ಮ ಮಾಲಕ |
 ಗೋವಿಂದ ಬಾಲಮುಕುಂದ-
 ಹಾಲಮಸರ ಚೆಲ್ಲಿದಾ ನೆಲಕ ||

೪ ನೆಯ ಚೌಕ:-

ಸೋಳಾಸಾವಿರ ಗೋವ್ಯಾರ ಸಿಟ್ಟಾ
ಮಸಸೀನೊಡು ಇಳಸಿ ಬಿಟ್ಟಾ
ತೆಳಗ ಬಂದು ಸೀರೀಕೊಟ್ಟಾ
ಬಿಗಿದು ಹಾಕ್ಯಾರ ಮಲಗಂಟ

ಮುಂದಮಾಡಿ ರೇಸಿಮೀ ಧಡಿ ।

ಬಾಜು ಬಂದ ಗೋವ್ಯಾರೀಗಿ ಚಂದ ಕಾಣಸತಾವ-

ಕೈಯಾಗ ಒಂಗಾರದ ಚುಡಿ ॥

ಎರಳೀ ನೋಟದಂಥ ಹೆಣ್ಣಿ
ಸಿಂಹನ್ನಾಂಗ ನಡೆ ಸಣ್ಣ
ಕುಡಿ ಹುಬ್ಬ ಕಾಡಿಗಿ ಕಣ್ಣಿ
ಹಾಂಗಿತ್ತು ಗೋವ್ಯಾರ ವರ್ಣ

ತುಟಿ ಹವಳದ ಕುಡಿ ।

ಒಂಗಾರ ವಸ್ತ್ರ ಸಿಂಗಾರ ಮಾಡಿ

ಇಟ್ಟಾರ ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿ ॥

ಸೋಳಾಸಾವಿರ ಗೋವ್ಯಾರ ಚಿತ್ತ
ಕೃಷ್ಣನ ಮ್ಯಾಲ ಭಾಳ ಇತ್ತ
ಒಬ್ಬಾಕಿ ಹೇಳತಾಳ ಮತ್ತ
ನಮ್ಮನೀಗಿ ನಡೀ ಆಂತ

ಜರಾ ಕಾಯಲಿಲ್ಲ ಭಿಡಿ ।

ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಬೈದು ತೆಕ್ಕಿಲ್ವಾಡು ಕೃಷ್ಣಗ-

ತಗೊಂಡು ಹೋಗತಾಳ ಓಡಿ ॥

ಗೋವ್ಯಾರಿಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಳೀ ಆಗಿ ।

ದೇವರ ಮ್ಯಾಲ ಬಿದ್ದಾರ ಮುಗಿ ।

ಪೀತಾಂಬರ ಹಿಡಿದ ಜಗ್ಗಿ ।

ನೋಡಿ ಬಂತ ಅವಗ ನಗಿ ।

ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ಗೋಪ್ಯಾರೀಗಿ ।

ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ಕೃಷ್ಣ ಆಗಿ ।

ಸಂತೋಷ ಮಾಡ್ಯಾನೆಲ್ಲಾರಿಗಿ ॥

ನಾಗನಾಥನ ಕವಿಚಡ

ನಾವ್ ಹಾಡುದು ಅವರ ಹಾಡ

ಗುಡು ಬಾಳು ಇಬ್ಬರು ಜೋಡ

ಗುಣಾ ಅಮೃತ ಕೊಡ

ಶಿವಲಿಂಗನ ವಾಲಕ ।

ಗೋವಿಂದ ಬಾಲಮುಕುಂದ—

ಹಾಲಮಸರ ಚೆಲ್ಲಿದ ನೆಲಕ ॥

—————

ಅಷ್ಟೂರ ನಾತಿದು

೧ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಅಷ್ಟೂರ ನಾತಿದು ನಿಷ್ಕೂರ ಹೇಳತೀನಿ-
ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ತುಂಬಿತು ಜಗವೆಲ್ಲಾ ।
ಹೊಟ್ಟೆಯಂಥ ಮೈರ ಯಾವುದಿಲ್ಲಾ
ರೊಟ್ಟಿಯಂಥ ಮೈತರು ಇಲ್ಲಾ ॥

ವಿಶ್ವಾಸ ಗೆಳೆತನ ಗೆಳೆತನ ವಿಶ್ವಾಸ
ಅಳಿದು ಬಳಸತಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ ।
ಹಿರಿಯರ ಕಿರಿಯರ ಮರಿಯಾದೆ ಉಳಿದಿಲ್ಲ
ಕಾಯ್ಕೆ ಬುಕ್ಕ ಓದಿದ ಮ್ಯಾಲ ॥

ಸಾಲಿಗ್ವಾಕಿ ಮಗನ ಶಾಣೇರ ಮಾಡತೀರಿ
ಹೆಂಡಿ ತಿಸೂದು ಇವರು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ।
ಸಾಲಿ ಕಲ್ತವರೆಲ್ಲ ಶಾಣ್ಯಾರ್ಯಾಕ ಆಗಿಲ್ಲ ?
ತಿಲ್ಲಾಕ ಮನಿಯಾಗ ಕೂಳಿಲ್ಲ ॥

ಸೆರೆಗಾರ ಅಂಗಡಿ-ಶಿವನ ಗದ್ದುಗೀ
ನ್ಯಾಯ ಸಡಿಯುದು ರಾತರಿಹಗಲಾ ।
ಸಿಂದಿಖಾನಾನ್ಯಾಗ ಮಂದೆಷ್ಟು ಇರತಾರ
ಕುಡುದು ಬಿಟ್ಟು ಎವಿಮ್ಮ ಹಾಲಾ ॥

ಕಮಾನ ಝುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಲಾಗ ಬೂಟ ಮೆಟ್ಟು
ಕೋಟ ತೊಟ್ಟು ಮಾಡತಾರ ಒಣಡೌಲಾ ।
ಹೆಂಡ್ರು ಹಾದರ ಮಾಡಿದರ ಗಂಡ ರೊಕ್ಕ ಇಸ್ಕೋತಾನ
ಬರದೈತಿ ಅವರಿಗೇನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ॥

ಆನಿ ಹೋಗಿ ಉಳಿಯಿತಪ್ಪ ಬಾಲಾ ।
ಸನ್ನ ಕಡೀ ನಿನ್ನ ಮೊದಲ ॥

ಉತ್ತಮರದು ಅಡಗಿತಪ್ಪ ಸಲ್ಲ ।
ಕೆಟ್ಟ ಮಂದಿದು ಎಷ್ಟು ಬೋಲ್ಬಲಾ ॥
ಈಗೈತೆಪ್ಪ ಇಂಗ್ರಿಜಿ ಅಮಲಾ ।
ಗಂಡಸೊತ್ತದು ಹೆಂಗಸರ ಕಾಲಾ ॥

ಹೆಣ್ಣು ಸರ್ಕಾರ ಇದು ಮಣ್ಣಾಗ ಹಾಕಲಿ
ಸವನ್ನಾಡಿ ಇಟ್ಟಾದಪ್ಪಾ ಎಲ್ಲಾ ।
ಹೊಟ್ಟೆಯಂಥ ನೈರಿ ಯಾವುದಿಲ್ಲ—
ರೊಟ್ಟಿಯಂಥ ಮೈತರು ಇಲ್ಲಾ ॥

೨ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಹರೇಬಾಜ ನಿಶೇಬಾಜ ರಾಂಡಬಾಜ
ಮೂರು ಬಾಜನಾಗ ಭಾಡಭಾಗಸ್ತಾನ ನಿಡುದಿಲ್ಲ ।
ಭಾಗಿಸಿಂದ ಮುಂದ ಬೈಲಾಗಿ ನಿಂತಿತು
ಕೂಳ ಅಂಬುದು ಆದಿತು ಬೆಲ್ಲ ॥
ಆಣಿ ಮಾಡಿಮಾಡಿ ದೇಣಿ ತಂದಾರಪ್ಪ
ಬರಕೊಂಡವರೊಯ್ಯೊರಡರೆಲ್ಲಾ ॥
ಕುಂಡಿ ತುಂಬಿದ ಮಂದಿ ಕೂಗಿ ದೇವರ ಹೇಳಿ
ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡಾರಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಕಾಲ ।
ಮನಸ್ಸಾಗ ಮೈಯಾಗ ದೇವರು ಬಂದರ
ಜಗಲಿ ಮ್ಯಾಗ ಒಂದು ಇರಲಾಕಿಲ್ಲ ॥

ಸತ್ತುಳ್ಳ ದೇವರು ಸಡಿಲಾದ ಕಾಲ ।
ಜೋಳ ಸುರುವಿ ತರತಾರಪ್ಪ ಬೆಲ್ಲ ॥
ಗಂಡ ನಟ್ಟ ಕಡದು ತಂದ ಜ್ವಾಳಿಲ್ಲಾ ।
ಬೆಲ್ಲ ಆಗೂದು ಪೂಜಾರಿ ಪಾಲಾ ॥

ಅಲ್ಲದ ಮಾತಿಗಿ ಬೆಲ್ಲ ಕಳೀಬ್ಯಾಡ್ತಿ
 ಸತ್ತಮ್ಯಾಲ ತಿಳಿದೀತೆಲ್ಲಾ ।
 ಹೊಟ್ಟೆಯಂಥ ವೈರಿಯಾವುದಿಲ್ಲ
 ರೊಟ್ಟಿಯಂಥ ಮೈತರು ಇಲ್ಲ ॥

೩ ನೆಯ ಚೌಕ:—

ವುಗಸಟ್ಟಿ ಪುರಾಣ ಓದಾಣ-ಕಟ್ಟಾಣ
 ವಾನ ಹರುದು ಪನ್ನಾಸ ಮ್ಯಾಲ ।
 ಕೆಟ್ಟಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮುಟ್ಟಿ ಓದಿದವನ
 ಕಟ್ಟಿಕಲ್ಲ ಒಂದು ಉಳಿಯಾಕಿಲ್ಲ ॥
 ಹೊಗಳಿ ಹೊಗಳಿ ಮಸ್ತ ಬೊಗಳಿ ಸತ್ತವೋ
 ಹುಗುಳುದು ಹುಟ್ಟೊದು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ।
 ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಬಳಿಕ ಹುಶಾರ ಇರಬೇಕು
 ದೇಹ ಆಗಲಿ ಶಿವನನ ಪಾಲಾ ॥
 ಮೂರು ದಿನದ ಸಂತಿ ಮುನ್ನೋಡಿ ಮಾಡಿಕೊ
 ಗರದಿ ನಡುದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮ್ಯಾಲ ।
 ಸಂಜೆ ಆದ್ದವಂಗ ಒಂದು ಗುಂಜಿ ಇರಲಾಕಿಲ್ಲ
 ಖಾಲಿಮಾರಿ ಆದಾವೊ ಚೀಲಾ ॥
 ಜಮಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಾರ ಮ್ಯಾಲ ।
 ಕಾಣಿದ್ದ ಕಟ್ಟತಾರ ಕಲ್ಲಾ ॥
 ತೇರದಾಳ ಪ್ರಭು ನಿನ್ನ ಕೀಲಾ ।
 ನರಕಾಗೊದು ಬಿಡಲಾಕಿಲ್ಲಾ ॥
 ಗೋಪಾಳ ದುರದುಂಡಿ ಕರೆದು ಹೇಳತಾರ
 ಅಂಜಬ್ಯಾಡ್ತಿ ಇರತೇವು ಬಿನ್ನಮ್ಯಾಲ ।
 ಹೊಟ್ಟೆಯಂಥ ವೈರಿ ಯಾವುದಿಲ್ಲ
 ರೊಟ್ಟಿಯಂಥ ಮೈತರು ಇಲ್ಲ ॥

ಗಿಡ್ಡ ಪೋರಿ

೧ ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಗಿಡ್ಡ ಪೋರಿ ಮುಡ್ಡ ಹಸರಿ ಮುಕ್ಕರ್ ।

ಕಣ್ಣಿ ತಿರವಿ ಚಕ್ಕರ್ ।

ನಿಂತ ನೀ ಸಕ್ಕರ್ ।

ಉಳ್ಳತಾವ ಮುತ್ತಾ ।

ವಸ್ತಕಾರಿ ಪಟ್ಟಿ ವಾಲೀಗಂಟಿ ಮೂಗನಾಗ ಸರಪಾಮ ಸತ್ತಾ ।

ಶ್ರೀಸಾಸಿಧಪ ಪಧನೀಸ ಸರಿಗಮ ನಾರಿ ನಿನ್ನ ಗತ್ತಾ ।

ಸಮ್ಮ ಕಂಡು ಹೋಗಬ್ಯಾಡ ಚದರಿ

ಓಡಿದ್ದಾಂಗ ಬೆದ್ದು ಕಾರ್ಡುಣಿವಿ ಎತ್ತಾ ॥

ಎನು ಮುಂಗಾರಿ ಮಳೆಹಾಂಗ ಸಿಡಲ್

ಬಿದ್ದಿತು ಬಡಲ್

ಎದೀ ಅಂತು ಧಡಲ್

ಆಗ ನಿಂತ ಮೂಕಾ ।

ನಿನ್ನ ಸುರತ ಕಂಡು ಮೈ ಮರತ ನಿಂತ ಮಾತಾಡದ್ದಾರಿತ ತರಕಾ ।

ಮತ್ತ ಯಾದಹಚ್ಚಿ ಶೋಧಮಾಡಿ ಕೇಳತ ನಿಸಗೊಂದು ಸೋಕಾ ॥

ಕುಡು ಧರಸ ಮಾಡೂನು ಸರಸ-

ಬೆಳ್ಳ ಬೆಳತನಕಾ ॥

ನಿನ್ನ ಎದಿ ಮ್ಯಾಲ ಕುಚಗಳು ಬಗ್ಗು

ನಿಂತವು ನಿಗ್ಗರಿ

ಗಂಡೆರಳಿ ಚಿಗ್ಗು

ಹಾಂಗ ನಿನ್ನ ರೂಕಾ ।

ಸಣ್ಣ ಶಾಲಿ ಉಟ್ಟು ಓಣಿಗುಂಟ ಪೋರೀ ಎಷ್ಟು ಮಾಡತಿ ಮುರಕಾ

ನೀರ ಥೀ ಹಾಂಗ ನಿಲಗೀ ಒದ್ದು ನಾರಿ ನಡಿವುದು ನಾಜೂಕಾ ।

ಅನಿ ನಡಿದಾಂಗ ಮಾಡಿ ಸಿಂಗಾರ-

ಮೈಮ್ಯಾಲ ಬಂಗಾರ ಬಿದ್ದಾಂಗ ಬೆಳಕಾ ||

ಸಿನ್ನ ಬೆಲೆ ಪೇಳ ಬಾಲೀ ಎಷ್ಟರದ

ಹೋಗಬ್ಯಾಡ ಮುರದ

ವಸ್ತು ಬಂಗಾರದ

ತಗೋ ನಿನ್ನ ತೂಕಾ |

ಇದಕನುಮಾನ ಯಾಕಿನ್ನ ಬಿಡು ನಿನ್ನ ಮನದಾನ ತೊಡಕಾ |

ಈ ಜನ್ಮಕ ಬಂದ ಮೂರದಿನ್ನ ಸಂತೀ ಮಾಡೂನು ಬಾ ಖಡಕ |

ಈ ಹರೆಯ ಹೋದ ಮ್ಯಾಲ ಸರದ-

ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರದ ಈಗಿನ ಧಮಕ ||

ಈ ಭಾರದಾಗ ಕುಡುಕೈಯ್ಯ ಬಲ್ಲ ಅನಭ್ಯಾಡ-

ಬಲ್ಲ ಅನಭ್ಯಾಡ |

ನಡಿ ರಂಗಮಾಲದಾಗ ಬಂದ ಇರುವೊ ನನ್ನ ಜೋಡ-

ನನ್ನ ಜೋಡ |

ಯಾವ ಮಾತಿಂದೇನು ಕೊರತಿಲ್ಲ ಮನ್ಯಾಗ ಉಂಡಾಡ-

ಉಂಡಾಡ |

ಸ್ವತಃ ನಡಿಸಿ ಕುಡತ ನನ್ನ ಜೀವದ ಮ್ಯಾಲ ನೀಕಾಡ-

ನೀ ಕಾಡ |

ಹೀಂಗ ವೋರಿಗಿ ಹೇಳಾಸ ಬೆಳಸಿ

ಬಳಿತಾಗಿ ತಿಳಸಿ

ತಾಯಿ ತಂದಿ, ಗಳಸಿ

ಇಟ್ಟಾರ ಮಸ್ತಾ |

ಮತ್ತ ದಾಲತ್ತ ನಾವು ಕುತ್ತ ಉಣ್ಣು ಸಂತ ಬಂಗಾರ ತುತ್ತ |

ಶ್ರೀ ಸಾಸೀಧಪ ಪಧನೀಸ ಸರಿಗಮ ನಾರೀ ಸಿನ್ನ ಗತ್ತ |

ನಮ್ಮ ಕಂಡು ಹೋಗಬ್ಯಾಡ ಚದರಿ

ಓಡಿದಾಂಗ ಬೆದರಿ

ಕಾರ್ಡುಣ್ಣಿ ಎತ್ತಾ ||

೨ ನೆಯ ಚೌಕ—

ಯಾಕೋ ಗಂಡುಳ್ಳ ಬಾಲೇರಿಗಿ ಹಟ್ಟಕ್

ಕೇಳತಿ ಕೀಟಕ್

ಅವನ ಮ್ಯಾಲೆ ಚಟ್ಟಕ್

ಮುರದಾಳ ಬಟ್ಟಾ ।

ನನ್ನ ಪುರಷಹಾನ ದುರುಷ ಖಾಲೆ ಇರಸ ಬೆಳಸಬ್ಯಾಡ ತಂಟಾ ।

ನನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವ ಕೆಟ್ಟಾಂವಾ ನಿನ್ನ ಜೀವ ಮಾಡ್ಯಾನು ಚಟ್ಟಾ ।

ನಿನ್ನ ಮನದಾಗ ನೋಡೊ ತಿಳಿದ-

ಕಾಲ್ಡಿದೆಳದ ಕಿತ್ತಾಲ್ತೊ ಜುಟ್ಟಾ ॥

ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ತರಬತಿ ಸಂದ್ಯಾಗ

ಮಾನ ಕಳದೀ ಮಂದ್ಯಾಗ

ಹಾಕಸೇನು ಬಂದ್ಯಾಗ

ಇದ್ದೀ ಮರಸೋಟ ।

ಖಾಲೆ ಭಂಡಮಾಡಿ ದಂಡಕೊಟ್ಟೀ ಹೋಂಡ ಇದ್ದಿ ಅಡಮುಟ್ಟಾ ।

ಈ ಸರಕಾರೊಂದು ಪರಕಾರಾದ ಕಾಣಸ್ಯಾರು ತುರಂಗಘಾಟ ।

ನಿಸಗ ಬೇಡಿ ಹಾಕಸೇನು ಒಡಯ್ದ -

ಅಲ್ಲೆಂದ ಕೈದ ಭೋಗನುದು ಕಷ್ಟಾ ॥

ಭಾಳ ಕೆಟ್ಟಾದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಇರಸ

ಲಂಕಾದರಸ

ಮಂಡೋದರಿ ಪುರುಷ

ರಾವಣ ದುಷ್ಟಾ ।

ಮೈಗಿ ಬೂದಿ ಧರಿಸಿ ಸಾಧೂ ಆಗಿ ಸನ್ನಾಹಿಸಿ ರೂಪ ತೊಟ್ಟಾ ।

ಅಂವಾ ಕಪಟದಿಂದ ಹೋದ ಅಲ್ಲಿ ಸೀತಾನ ಬಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದಾ ಹಿಟ್ಟಾ ।

ಮಂಡಲದೊಳಗಿದ್ದ ರೇನು ಅವಗ ಕಿಮ್ಮತ್-

ಹೊರಗ ಒರೂಸತ ಮಾತ ಎತ್ತಗೊಂಡು ಹೊಂಟಾ ॥

ಸೀತಾನ ಸಲುವಾಗಿ ಲಂಕಾ ಸುಟ್ಟ ಮಾರೂತಿ-

ಮಾರೂತಿ ।

ಭಾಳಮಂದಿ ಮಡೀತೋ ಮುಣಗಿ ಹೋಯ್ತು ಸಂಪತಿ—

ಸಂಪತಿ ।

ಕೌರವನ ಹೊಡಿಸಿಜಿಟ್ಟಾಳ ಪಾಂಡವರ ದ್ರೌಪದಿ—

ದ್ರೌಪದಿ ।

ಭೀಮಸೇನನು ಇತ್ತು ಒಳೆ ಧನಸಕ

ತುಳದಾನ ಕಚ್ಚಕ

ಅವಾಗ ಕೀಚ್ಚಕ

ಸೊಕ್ಕು ಮುರದು ಸತ್ತಾ ।

ಈ ಹೆಣ್ಣಿ ಗಾಗಿ ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿ ಮುಣಗಿ ಹೋಗ್ಗಾವ ದಾಲತ್ತಾ ।

ಶ್ರೀ ಸಾನಿಧಪ ಪದನಿಸ ಸರಿಗಮ ನಾರಿ ನಿನ್ನ ಗತ್ತಾ ।

ನಮ್ಮ ಕಂಡು ಹೋಗಬ್ಯಾಡ ಚದರಿ

ಓಡಿದಾಗ ಬೆದರಿ

ಕಾರ್ಪುಣ್ಯವಿ ಎತ್ತಾ ॥

೩ನೆಯ ಚೌಕ:—

ವೋರಿ ಹೇಳಬ್ಯಾಡ ನನಗೊಂದು ಅಕಲಾ

ಕೃಷ್ಣನ ಗೋಕುಲ

ಒಳಗಿನ ದಾಖಲ

ಕೇಳ ಶ್ಯಾನ್ಯಾರಿಗಿ ।

ಆ ಶ್ರೀಹರಿ ಶರಾಸೂರಿ ಮಾಡಿದಾ ಗೌಳಗೆರಿಗಿ ।

ಅಂವಾ ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಭೋಗಿಸಿದಾ ಗೋವ್ಯಾರಿಗಿ ।

ನೀ ತಗೀ ಬ್ಯಾಡ ಖಾಲೇ ಕುಸಲ—

ಮಾತಿನ ಹಾಸಲ ಕೇಳತು ತುಸು ತಿರಗಿ ॥

ನಿನ್ನ ಮಾವಂದು ಇಟ್ಟಿದಿ ಹಿಮ್ಮತ

ಅವಂದೇನು ಕಿಮ್ಮತ್ತ

ಮಾಡೂನು ಬಾ ಗಮ್ಮತ್ತ

ಇಂದ ರಾತರಿಗಿ ।

ಶಿವ ಹುಡುಕಾಡಿದ ಸಮಜೋಡಿದ ಗಂಟಪಾಕಾಸ ಇಬ್ಬರಿಗಿ ।
 ನಿನ್ನ ದೈವ ಭಾಳ ಸವ್ವವೊಳ ಹಾಂಗುತ್ತ ದೊರದೆ ನಿನ್ನ ವಾರಿಗಿ ।
 ನಾ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲೆ ಹುಚ್ಚೀಗಿ
 ಅಯ್ಯ ಹುವ್ವ ಹೆಚ್ಚೀಗಿ ಹಾಕ ದೇವರಿಗಿ ॥

ನಿನ್ನ ಗಂಡಂದು ಹೇಳಬ್ಯಾಡ ಬಿರದ
 ಅಂವಾ ಅಲ್ಲ ಮರದ
 ಸುಂಗೇನ ಅರದ
 ಅದು ಯಾ ಭಾರಗಿ ।

ಇಷ್ಟು ದಮ್ಮ ಬ್ಯಾಡ ಸುಮ್ಮ ಬಾ ಅಂಜ ಬ್ಯಾಡ ಯಾರಿಗಿ ।
 ನಿನ್ನ ಕೊಳ್ಳ ಆಣಿ ಸುಳ್ಳ ಅಲ್ಲ ಕೇಳ ಉಬಿ ಊರಿಗಿ ।
 ನಾ ಸುಳ್ಳ ಹೇಳೊಬಿಲ್ಲ ಒಡಾಯಿ-
 ಮಾಡೇವು ಲಡಾಯಿ ಜಗಳ ಮಾರೀಗಿ ।

ನೀ ಮಾಡಿ ನೋಡ ಹಾದರ ಅಂಬುದು ಹಸಿಹಾಲ-
 ಹಸಿಹಾಲ ।

ತಿಂದಾಂಗ ಸುಲದ ಕೆರಿ ಕರಿಕಬ್ಬ ಭಾಳ ಸವಿಬೆಲ್ಲ-
 ಸವಿಬೆಲ್ಲ ।

ಅಮೃತಫಲ ಜೇನತುಪ್ಪ ಇದರ ಮುಂದಲ್ಲ-
 ಇದರ ಮುಂದಲ್ಲ ।

ಎನು ಮಾಯಿಸಕಾಯಿ ಬಂತ ಪಾಡುಕ

ಗಿಣೀ ಕೂತ ಗಿಡುಕ

ಕಡದು ಒಗೀತು ಬುಡುಕ

ಕೊಳತೀತು ವ್ಯರ್ಥ ।

ಹಾಂಗ ಕೊಳತುಹೋದೀ ಎಳತ ಯಾಕ ಹಚ್ಚಿದಿ ಮಾಡ ಖೂನ
 ಗುರತ ।

ಶ್ರೀ ಸಾನೀಧಸ ಪಧನಿಸ ಸರಿಗಮ ನಾರಿ ನಿನ್ನ ಗತ್ತಾ ।
 ನಮ್ಮ ಕಂಡು ಹೋಗಬ್ಯಾಡ ಚದರಿ

ಓಡಿದಾಂಗ ಬೆದರು

ಕಾರ್ಪುಣ್ಯವಿ ಎತ್ತಾ ||

೪ ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಬಾಲಿ ತಿಳಿದಾಳೊ ತನ್ನ ಮನಸಕ

ನನ್ನ ಬಗತನಸಕ

ಗರತೆಂಬು ಗುಣಸಕ

ಹಚ್ಚ ಬ್ಯಾಡ ಧಕ್ಕಿ |

ಬರೂ ರೀತಿಯಿಂದ ರಾತರತ್ಯಾಗ ಬಂದು ಹೋಗೋ ಮಂದಿ ಅಂಜಿಕಿ |

ನನ್ನ ಮಾನ ಮುಪ್ಪಿಸವ ಕಣ್ಣಹೋಗಿ ಕುಂತಾಳ ಅತ್ತಿ ಮುದಕಿ |

ವ್ಯಾಪಾರಕ ಹೋಗತ್ಯಾಸ ಮನಿವುರುಷ-

ಮಾಡೂಸು ಹರಸ ಸಮ್ಮ ರಾಜೀಕಿ ||

ಮೋರಿ ಸಂತಾಳ ಗೆಣಿಯನ ಇದರು

ಹುಡದಾಳ ಪದರು

ನನಗಿಲ್ಲ ಆಧಾರ

ಪರದೇಶಿ ಹಕ್ಕಿ |

ನನಗ ಪಿಂಚರದಾಗ ಹಾಕಿ ಬಯ್ದು ಸಾಕಿ ಮಾಡಂತಾಳ ಜೋಕಿ |

ಅವನಿಗ್ಗಿಲಂಗಂದು ಮನೀಗಿ ತಂದು ಕುಂದ್ರಂತ ಕೊಟ್ಟಾಳ ಚೌಕಿ |

ಪಂಚಾಮೃತ ಮಾಡ್ತಾಳ ಅಡಿಗ-

ಹಾಳ ಸಣ್ಣಹುಡಗಿ ಇಲ್ಲ ಬ್ಯಾಸರಕಿ ||

ಗೆಣ್ಯಾಸಗಳಾಗ ಪಾಲತುಪ್ಪ ಹಣಿಸಿ

ಮುಂದ ಕೂತು ಉಣ್ಣಿಸಿ

ಮ್ಯಾಲ ಎಣಿ ಎಣಿಸಿ

ಕೊಟ್ಟಾಳ ಎಲಿಅಡಿಕಿ |

ಆಕಿ ಅಬೀರ ತಂದು ಅಷ್ಟಗಂಧ ಮೈಗೆಲ್ಲಾ ಹಚ್ಚಾಳ ತಿಕ್ಕಿ |

ಸಣ್ಣ ಕುಬಸಿನ ಗಂಟಬಿಚ್ಚಿ ಎದಿಗ್ಗುಚ್ಚಿ ಹೊಡದಾಳ ತೆಕ್ಕಿ |

ಭೋಗ ಕುಡತಾಳ ಗುಲಗುಲಸಿ

ಅವನಿಗೆ ಭುಲಾಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಆಕೆ ||

ಮನಸಲತೋಷಾಯ್ತು ಬೆಳಗಿದಂಗ ಮಳಿಕುಟ್ಟಿ-

ಮಳಿಕುಟ್ಟಿ |

ಸುತ್ತ ರಾಜ್ಯದಾಗ ಹಲಸಂಗಿ ಊರ ಕರಿಕೋಟಿ-

ಕರಿಕೋಟಿ |

ಗುಡುಬಾಳು ವಸ್ತಾದರ ಆ ಕಡಿ ನಡಗಟ್ಟಿ-

ನಡಗಟ್ಟಿ |

ಸಿದ್ಧ-ಶಿವಲಿಂಗ ಹಾಡುದು ವರಸಿ

ಧನಿ ಎತ್ತರಸಿ

ನುಡಿ ಕತ್ತರಸಿ

ಸುರದಂಗ ಮುತ್ತ |

ಶೀಕು ಬಾವಶಾ ಔಂದಶ ಹರದಾಸಿ ಕೇಳಿ ಅವ ಮರ್ತ |

ಶ್ರೀ ಸಾನಿಧಪ ಪಧನಿಸ ಸುಗಮ ನಾರಿ ನಿನ್ನ ಗತ್ತ |

ನಮ್ಮ ಕಂಡು ಹೋಗಜ್ಯಾಡ ಚದರ-

ಓಡಿದಾಂಗ ಬಿದರ

ಕಾರ್ತುಣ್ಯವಿ ಎತ್ತ ||

ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವ

೧ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಜನಮೇಜಯನ ಮುಂದ ಪೈಶಂಪಾಯ್ನನ ಕತಿ—

ಅರಸ ಕೇಳಿ ತೂಗಿದ್ದನು ತಲೆ |

ಯುದ್ಧಗಿ ಹೋಯ್ತು ದ್ವಾಪಾರನಲಿ |

ಆ ಭೀಷ್ಮ ಲಡಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಕೊಲೆ |

ಪಾಂಡು ಪ್ರತಾಪದೊಳಗೆ ಆದ ಕೌತುಕಾ—

ಎಷ್ಟರಿತ ನಾ ವರ್ಣಿಸಲಿ |

ಒಂದು ಬಾಯೀಲಿ ||

ಧರ್ಮ ದುರ್ಯೋಧನಗೆ ವರ್ಮಸೊಕ್ಕಿ ಬಳಿ—

ತಾಗಿ ಹಿರಸ ಬಿದ್ದಿತ್ತು ತಿಡಿ |

ಪರನಾತ್ಮ ಆದ ಪಾಂಡವರ ಕಡಿ |

ಪೃಥಿವಿ ಭೂಭಾರ ಇಳಸೂನು ನಡಿ |

ನರನಾರಾಯಣ ಅವತಾರ ತೊಟ್ಟು—

ಅರ್ಜುನ ಕೃಷ್ಣ ಇಬ್ಬರು ಕೂಡಿ |

ಮಸಲತ್ತು ಮಾಡಿ ||

ಯುದ್ಧ ಮಾಡೂದನು ಸದ್ಯ ನೇಮಿಸಿತಾ—

ಖುದ್ಧ ತಂದು ರಣಗಂಭ ಹೂಡಿ |

ಆ ಭೀಷ್ಮ ಇದ್ದ ಬಿಂಕಿಯ ಕಿಡಿ |

ದಂಡ ತಯಾರಾಗಿ ಬಂತು ಎರಡು ಕಡಿ |

ರಣಗಂಬದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಹಾಕಾರಿ—

ಹೊಡದ್ದೇಳತಾನ ಖಡಾಮುಡಿ |

ಪಿಡಿಲಿಲ್ಲ ಭಿಡಿ ||

ತಮ್ಮ ದಂಡಿನ ಕಡೀ ಮಾರ್ಯಾಗಿ ಹೊಡೆದಾ ಹಾಕಾರಿ |

ಹೇಳತಾನ ಬದರಿ ||

ಪಾಂಡವರ ಸಾರಥಿ ಅನುಕೂಲ ಆದಾ ಕೈವಾರಿ ।

ತಾನೆ ಗಿರಿಧಾರಿ ॥

ಜಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆದ ಪಾಂಡವರಿಗಂತ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ।

ಹೇಳಿದಾ ಸಾರಿ ॥

ಇಂದ ಬೇಕಾರ ಹೋಗಿರಿ ಭ ಡ ಡ ಡ-

ಪಾಂಡವರ ಕಡಿ ಹೊಂಟೆ । ಹೊಂಟೆ ನೀವು ಹೊಂಟೆ ॥

ರಥ ನಿರ ಹೊಡದಾ ಘ ಡ ಡ ಡ-

ದಂಡನೊಳಗ ಭಂಟೆ । ಭಂಟೆ ತಾನು ಭಂಟೆ ॥

ಮೀಸಿ ಹುರಿಯಹಾಕಿ ಖ ಡ ಡ ಡ-

ಬಾಣ ಜಗ್ಗಿ ಬಿಟ್ಟಾ । ತಾನು ಬಿಟ್ಟಾ ॥

ಮೈಲಿ ಪ್ರಥಮದಾಗ ಭೀಷ್ಮ ಲಡಾಯಿಗಿ-

ಸೈನ್ಯದೊಳಗ ಇದ್ದಾಂಗ ಹುಲಿ ।

ಬಾಣದ ಮಂಟಪ ಹಾಕಿದ್ದ ಬಲಿ ।

ಸೂರ್ಯ ಮುಣಗಿದಾಂಗ ಬಿತ್ತ ಕತ್ತಲಿ ।

ಪಾಂಡುಪ್ರತಾಪದಾಗ ಆದ ಕೌತುಕಾ-

ಎಷ್ಟಂತ ನಾ ವರ್ಣಿಸಲಿ ।

ಒಂದು ಬಾಯೀಲಿ ॥

೨ ನೆಯ ಚೌಕ:-

ಮುತ್ಯಾಸ ಪಾದಕ ಬಾಣ ತಗದು ಅರ್ಜುನ-

ಬಿಟ್ಟಾಸ ನೋಡಿ ನಿರತಾ ।

ಅವಾ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದಾ ಪಾರ್ಥ ।

ಭೀಷ್ಮ ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟಾಸ ಪೂರ್ತಾ ।

ವೀರ ಖರೇ ರಣಶೂರ ಘಾಲ್ಗುಣಾ-

ಹತ್ತು ಹೆಸರಿನವ ಸ್ತಮರ್ಥ ।

ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಹೊರತ ॥

ಪಾರ್ಥ ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿ ಕೃಷ್ಣ ಆಗಿ--

ಮುಂದ ಕೂತು ನಡಿಸ್ಸಾಸ ರಥಾ |

ಮ್ಯಾಲ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭದಲಿ ಹಣಮಂತಾ |

ಕೂತು ಹೂಕಾರ ಮಾಡಿದ ವಾಯುಸುತಾ |

ವಿಷ್ಣು ಸಾಂಬನಾಂಗ ಸರಿಯ ಸಮಾನಿಕಾ--

ಭೀಷ್ಮ ಇದ್ದಾ ರಣ ಪಂಡೀತಾ |

ಪಂಡುರಾಯನ ಸಿತಾ ||

ತ್ವಾಳಾಗಿ ಹೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನ, ಮಾಡಿ ಕುರಿಹಿಂಡ |

ಕೌರವರ ದಂಡ ||

ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಹಾರಿಸಿದ ರುಂಡ |

ಆಡಿದಂಗ ಚಂಡ ||

ಆ ಭೀಮ ಹೊಡೆದ ಹಾಕಾರಿ ಗದಾ ಎತ್ತಗೊಂಡ |

ಹೊಕ್ಕಾನಂವಾ ಪುಂಡ ||

ಆನಿ ಸೊಂಡಿ ಹಿಡದು ಗ ರ ರ ರ--

ತಿರವಿಕೇರಿ ಒಗದಾ | ಒಗೆದಾ ತಾ ಒಗೆದಾ |

ಕಾಲ ಮುಂದಿ ಹಿಡಿದು ದ ರ ರ ರ--

ಎಳದು ಭೀಟಿ ಜಿಗಿದಾ | ಜಿಗಿದಾ ತಾ ಜಿಗಿದಾ ||

ಸಿಟ್ಟಿಗೇರಿ ಭೀಷ್ಮಕ ರ ರ ರ--

ಹಲ್ಲ ತಿಂದು ಬಾಣ ತಗೆದಾ | ತೆಗೆದ ತಾ ತೆಗೆದಾ ||

ಹೊಡದ ಶಸಾ ಮಾಡಿ ಕೆಡವಿದ್ದ ರಣದಾಗ--

ಹೆಣಕ ತಟ್ಟಿದಾವು ರಥದ ಗಾಲಿ |

ನೆತ್ತರದ ಹರಿದಿತರಿ ಕಾವಳಿ |

ತಗಲಾಕ ಹೊಂಟಿತರಿ ನದಿಯ ಸಲಿ |

ಪಾಂಡುಪ್ರತಾಪದಾಗ ಆದ ಕೌತುಕಾ--

ಎಷ್ಟಂತ ನಾ ವರ್ಣಿಸಲಿ |

ಒಂದು ಬಾಯಿಲಿ ||

ಇನೆಯ ಚೌಕ:—

ದೇವರಗೂಡ ನೇಮ ಮಾಡಿ ಆ—

ಭೀಷ್ಮ ಖಡತರಾಕಿದ್ಧ ಪಣ ।
ಚಕ್ಕರ ಹಿಡನೇನ ಸುದರ್ಶನ ।
ಹಿಡಿಲಾಕ ಇಲ್ಲಂದ ಮೇಘಪರ್ಣ ।

ನನ್ನ ಇದರಿಗೀ ಇನ್ನೇನು ಟಿಕಾಶ್ಯಾ—

ಸಣ್ಣ ಕೂಸ ಭಾಳ ಅರ್ಜುನಾ ।
ಅಂದು ನಿಟ್ಟಾ ಬಾಣಾ ॥

ಗಂಗಾಕಂದ ಹೀಂಗಂದು ಹೊಡದ—

ಕೆಡವಿದ್ದಾ ಪಟಿಗೊಂದೊಂದು ಕೆಣಾ ।
ಮೂರ್ಛಿ ಬಂದು ಸಾರ್ಥ ಮುಚ್ಚಾನ ಕಣ್ಣಾ ।
ಆಗ ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದಾ—ನಾರಾಯಣ ।

ಘಾತಾಯುತಂತ ತಗೊಂಡು ಚಕ್ಕರಾ—

ಭೀಷ್ಮ ಹಿಡದಾ ದೇವರ ಚರಣಾ ।
ಇನ್ನು ತಗೋ ಪ್ರಾಣಾ ॥

ಘಾಂಡವರ ಸೈನ್ಯದಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಾದ—ಕೃಷ್ಣಾ—

ವರ್ಣನ ಮಾಡಿದಾ ಭೀಷ್ಮನ ಗುಣಾ ।
ಘಾಂಡವರೈದು ಮಂದಿ ಮ್ಯಾಲ ಇಟ್ಟಾದಯ ಕರಣ ।
ನೀ ಮಾಡೂ ಇನ್ನು ಅವರ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ।

ಪರಶುರಾಮನುಗ ಸರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದಿ—

ನಿನ್ನ ಗುರುನ ಕಾಣಾ ಕಾಣಾ ।
ಆಗಿ ನಿವೃತ್ತಾ ॥

ಸಾವಧಾನ ಆಗಿ ಅರ್ಜುನನು ಬಂದಿತೊ ತಾಪ ।

ತಗೊಂಡಾನ ಚಾಪ ॥

ದೇವರ ಅಂದ ಭೀಷ್ಮಾಚಾರಿ ಹೊಡದಾ ಬಂದು ಧುರಪ ।

ದಂಡ ಬಿತ್ತು ತೆಪ್ಪ ॥

ರಣದೊಳಗ ಯುದ್ಧ ಇಲ್ಲಿ ನೋ ತಟ್ಟಿತೊ ಪಾಪ ।

ಮಂದಿ ಆಯ್ತು ಖಪ್ಪ ॥

ಕಿರೀಟಿ ತುಟಿಕಚ್ಚಿ ಧ ನ ನ ನ-

ಧನುಷ್ಯ ಎತ್ತಿವಡಿದಾ । ಹಿಡಿದ ತಾ ಹಿಡಿದಾ ।

ಅಗಳಾಡಿಸಿಕೇರಿ ಘ ಣ ಣ ಣ-

ಚಾಪಿನ ಘಂಟಿ ಬಡಿದಾ । ಬಡಿದ ತಾ ಬಡಿದಾ ॥

ಆ ದಿನ ಎರಡು ಕೈಲೆ ಸ ಣ ಣ ಣ-

ಬಾಣ ಜಗ್ಗಿ ಹೊಡಿದಾ । ಹೊಡಿದಾ ತಾ ಹೊಡಿದಾ ॥

ಶರ್ಫಲಡಾಯಿ ಮಾಡಿ ಬೆವತ ಮುಕುಟ-

ಹಸ್ತ ಸೀರ ಬಂತು ಕಣ್ಣೀಸ ಬಳಿ ।

ತಗದೊಗೆದೊಳಗ ಕೆಲಸಾಯಿತಲ್ಲಿ ।

ಭೀಷ್ಮ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಹಾರಿಸಿದ್ದ ತಲಿ ।

ಪಾಂಡುಪ್ರತಾಪದೂಗ ಆದ ಕೌತುಕಾ -

ಎಷ್ಟೆಂತ ನಾ ವಣಿಸಲಿ-

ಬಂದು ಬಾಯೀಲಿ ॥

೪ ನೆಯ ಚೌಕ:-

ಚಿಂತಿಯೊಳಗ ಗೋತಾಸಿ ಕುಂತ-

ಅರ್ಜುನಗ ದೇಳತಾಸ ಅಣ್ಣ ಧರ್ಮಾ ।

ಹಂಕಾರ ಬಿಡ್ತಿ ಮನದಾಸ ಹವ್ಯಾ ।

ಮುತ್ಯಾಗ ಶರಣು ಹೋಗೂನು ಸುಮ್ಮಾ ।

ಮಾತ ಮನಸಿಗೀ ತಂದು ತಲಿಯದೂಗಿ-

ಪೇಳತಾಸ ಪರಮಾತ್ಮಾ ।

ಸಡಿರೆಂದ ಭೀಮಾ ॥

ರಾತ್ರಿಕಾಲಕ ಆರು ಮಂದಿ ಕೂಡಿ-

ಹೊಂಟು ಹೋದರವರು ಅಗಿ ಜಮ್ಮಾ ।

ಕೂತಿದ್ದಾ ಧೇರೆದಾಗ ಭೀಷ್ಮಾ ।
 ನಾಮಸ್ತುರಣಿ ಮಾಡತಿದ್ದ ರಾಮ ರಾಮಾ ।
 ನಮಸ್ತಾರ ಮಾಡಿ ಪಾಂಡವರು ಅಂತಾರ-
 ಉದ್ಧಾರಾಯಿತರಿ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮಾ ।
 ಸರಿದಿತು ಕರ್ಮಾ ॥

ಬಿದ್ದು ವಾದಕ ಎದ್ದು ಹೇಳತಾರ-
 ನೀವು ಲಡಾಯಿ ಮಾಡಿದಿರಿ ಶನು ।
 ಗಟ್ಟಾಗಿ ಹಿಡಿದಿರಿ ಒಂದೇ ನೇಮ ।
 ನಮ್ಮ ದಂಡ ಖಪ್ಪ ಆಗಿ ಹೋಯ್ತು ನೀನಾ ।
 ಯಶ ಅರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿರಿ ನಮಗ-
 ಹೇಳಬೇಕಿ ಲಡಾಯಿ ವರಮಾ ।
 ಬಳಗಿನ ಹೊಲಮಾ ॥

ಅಡಿವೆರ್ಗ ಆಗಿ ಆ ಭೀಷ್ಮ, ದೇವರಿಗೆ ಅಂದಾ ।
 ಬಾಲ ಮುಕುಂದ ॥

ನನ್ನ ಬಾಳಕ್ಕಾಗಲನ ರಕ್ಷಣಮಾಡು ಗೋಪಿಂದ ।
 ದೇವಕೀ ಕಂದಾ ॥

ಯಶಕುಡತ ಶಿಕಂಡಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡತ ಅರ್ಜುನನ ಮುಂದ ।
 ಹೊಡಿರಿ ನಮಗಂದಾ ॥

ಇಷ್ಟು ಮಾತ ಕೇಳಿ ಹಿ ರಿ ರಿ ರಿ-
 ಹಿಗ್ಗಿ ಧರಮೆದ್ದಾ । ಎದ್ದ ತಾ ಎದ್ದಾ ॥
 ಅರ್ಜುನಾ ಬಂದ ಭಿ ರಿ ರಿ ರಿ-
 ಶಿಕಂಡಿ ಮುಂದ ಇದ್ದಾ । ಇದ್ದ ಮುಂದಿದ್ದಾ ॥
 ಧನಂಜಯ ಹೊಡೆದಾ ಗಿ ರಿ ರಿ ರಿ-
 ಗಿರಕಿ ಬಂದು ಬಿದ್ದಾ । ಬಿದ್ದ ಭೀಷ್ಮ ಬಿದ್ದಾ ॥

ಹತ್ತು ದಿನಾ ಹೀರಿಗ ಮಾಡಿ ಲಡಾಯಿ-
 ದೇಹ ಬಿಟ್ಟಾ ತನ್ನ ಇಚ್ಛಾದಲಿ ।

ಶರಪಂಚರ ಮ್ಯಾಲ ಬಿದ್ದಾ ಅಂತರಲಿ |
ತೂಗಾಡಿ ರೈಯಲಿ ತಿಂದಿತ್ತೊ ತಲಿ |
ಪಾಂಡು ಪ್ರತಾಪದಾಗ ಆದ ಕೌತುಕಾ-
ಎಷ್ಟೆಂತ ನಾ ವರ್ಣಿಸಲಿ |
ಒಂದೆ ಬಾಯಿಲಿ ||

✽ ನೆಯ ಚೌಕ:-

ಎರಡೂ ದಂಡಿನಾಗ ಆಕ್ರಾಂತಾಯಿತಂತಾರ-
ಯಾರು ಇಲ್ಲ ಇವನ ಸರಿ |
ಇಂದ ನೆಲಕ ಬಿದ್ದ ದಂಡೀನ ಧೋರ |
ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವದೊಳಗ ಆಗಿಹೋತ್ರಿ ಸೂರಿ |
ಶಂತ್ನುರಾಯನ ಸುತ ಅಂದ ದೇವರಿಗಿ-
ಲಗು ಮಾಡಿ ದುರ್ಯೋಧನಗ ಕರಿ |
ತಲಿಗಿಂಬ ತರ್ರಿ ||

ಕೇಳಿ ದುರ್ಯೋಧನ ಅರಣಿಲೋಡ ತಂದಾ-
ನೀರು ತುಂಬಿ ಬಂಗಾರ ಝಾರೀ |
ಹಾಸೀಗಿ ತಕ್ಕ ಲೋಡಲ್ಲ ಸರಿ |
ಕಣ್ಣೆರದು ನೋಡಿದ ಅರ್ಜುನನ ಮಾರಿ |
ಬಾಣದ ತಿಗಟೀ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಾನ-
ಆವಾಗ ಮಾತ ಸ್ವರಾಸರಿ |
ಕೂಡೀತರಿ ||

ಶ್ವೇತವಾಸ ಹೊಡದಾನ ಬಾಣ-
ಸಾತಾಳದಂದು ತಗದಾನ ಝರಿ |
ಪುಟಿದೀತೊ ಮ್ಯಾಲ ಕಾರಂಜಿ ಪರಿ |
ಬಾಯಾಗ ಬಿತ್ತು ನೀರಿನ ಧಾರಿ |

ದುರ್ಯೋಧನ ಜಂಬೂಕ ಸಮಾಸ-

ನೀನೆ ಬಬ್ಬು ಸಿಂಹಾಸನ ಮರಿ ।

ಅಂದಾ ಭೀಷ್ಮಾಚಾರಿ ॥

ಯಾರೂ ಸುಟ್ಟಿರಬಾರ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಸುಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದನಾ ।

ವಚನ ಕೇಳಿದಾ ಕೃಷ್ಣನ ॥

ಎಂಟು ದಿನ ಲಡಾಯಿ ಆಗೂತನ ನೋಡ ಸಂಪೂರ್ಣ ।

ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಾ ॥

ಭೀಷ್ಮನ ತಗೊಂಡು ಮೂರು ಲೋಕ ತಿರುಗಿ ಜಾಗ ವೈನಾ ।

ಇಲ್ಲಿಂದ ಭಗವಾನ ॥

ಕೈಯೊಳಗ ಕಿಚ್ಚ ಕೊಟ್ಟು ದೇವರ-

ನೋಡಿಕೇರಿ ಭಕ್ತಿ । ಭಕ್ತಿ ಅವನ ಭಕ್ತಿ ॥

ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವ ಮುಗಿಸಿ ದೇಹ ಇಟ್ಟು-

ಆಗಿಹೋದ ಮುಕ್ತಿ । ಮುಕ್ತಿ ಆಗಿ ಮುಕ್ತಿ ॥

ನಾಗನಾಥಗ ಒತ್ತು ದೊಡ್ಡಾಕಿ-

ಹಾಳ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ । ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ॥

ಸೋಮಾರ ದಿನಾ ಪದಾ ಮುಗಿತ ಹಲಸಂಗತ್ಯಗ-

ಹಾಡತಾರ ಒಳೆ ಮೋಜಿಲಿ ।

ಗುಡುಬಾಳು ಹೇಳಿದಾರ ಇದರ ಕೀಲಿ ।

ಸಿದ್ಧೂ ಶಿವಲಿಂಗ ಹಾಡ್ಯಾರ ನೌಕೀಲಿ ।

ಪಾಂಡುಪ್ರತಾಪದಾಗ ಆದ ಕೌತುಕಾ-

ಎಷ್ಟಂತ ನಾ ವರ್ಣಿಸಲಿ ।

ಎಂದು ಬಾಯೀಲಿ ॥

ಕರೀ ಹುಡುಗಿ

೧ ನೆಯ ಚೌಕ—

ನೀ ಬಾರ ಕರ್ರಾಸ ಕರಿ ಹುಡುಗಿ ।

ಕರೀ ನೀರಿ ಉಡಗಿ । ಸವಿಲಿಸಾಂಗ ನಡಗಿ ।

ನಡುತೆ ಸವನಾ ।

ಕರಿಕೂದಲ ಬೇತಲ ತೀಡಿ ತೆಗೆದೆ ಸಣ್ಣಾ ।

ಕರಿ ಹುಬ್ಬ ಕೊರೆದಂಗ ಕರಿಕಾಡಗಿಗಣ್ಣಾ ।

ಎನು ಹೇಳಲಿ ನಾರಿ ನಿನ್ನ ಕಪ್ಪು ।

ಎಂಥ ನಿನ್ನ ರೂಪ । ಅಯಿತು ನೆಪ್ಪು ।

ನೀಲದ್ದಣ್ಣಾ ॥

ಕರಿ ಹಣಚಿ ಬಟ್ಟಿನಾ ಖಲಿ ।

ಗಲ್ಲದ ಮ್ಯಾಲ ಬಾಲಿ । ಹಲ್ಲಿಗಿ ಜಾಚೇಲಿ ।

ಹಚ್ಚೀದಿ ತುಂಬಾ ।

ಕರಿ ಕರಮಣಿ ಕೊರಳಾಗ ಒಪ್ಪತಾವ ರುಭಾ ।

ಮೈನೆರೆದೆ ಉಚ್ಚಿಧಾಂಗ ಕರಿಮಾವಿನ ತುಂಬಾ ।

ಕರಿಗೋಟ ಕೈಯಾಗ ಬಳಿ ।

ಚಿಕ್ಕ ಪಾಯ ಎಳಿ । ನಿನ್ನ ಈ ಬೆಳಿ ।

ಕರಿ ಬಾಳಿಯ ಬಂಬಾ ॥

ನೀ ಬಾರ ಕರ್ರಾಸ ಕರಿ ಸ್ವಾಗಿ ।

ಆಯ್ತು ತಗಬೇಗಿ । ಹೋಗತೇ ಸಾಗಿ ।

ಹಾಯ್ದು ಇಂಬಾ—

ಗಣಿ ಹೂಡಿ ಮಣಿಯ ಮ್ಯಾಗ ನಡೆದಲಗಾಯ್ತು ಡೊಂಬಾ

ಎನ ಸುದ್ದ ತೋಳತೊಡಿ ಕರಿಕಾಜಿನ ಕಂಬಾ ।

ಸುದವೇರಿಸಿ ಹೊಂಟಂಗ ಗೂಳಿ ।

ಕರಿಯ ಗಂಡೆರಳಿ | ಖಂಡೋಬನ ಮುರಳಿ |

ಕುಚಾ ಕುಂಭಾ ||

ಯಾರ್ಯಾರು ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಸರಿ |

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು ಧೊರಿ | ಕಂಡಾಂಗ ಎರಿ |

ನೆಲಿಯ ಗುಂಬಾ |

ಮುಂಚ ಮಥನ ಮಾಡುವಾಗ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಾನ ಸಾಂಬಾ |

ಕರಿಕತ್ತಲಿ ರೂಪಕ ಅನಿಸಿದೆ ಜಗದಂಬಾ |

ನಿನ್ನ ಕಂಡು ಹಾರಿತು ನನ್ನ ಹರಣ |

ತುಸು ಇಲ್ಲ ಕರುಣ | ಕರಿ ನೀಲವರಣ |

ನಿಂದು ಜಂಬಾ ||

ಕರಿ ಚಂದ್ರಕಾಳಿ ಉಟ್ಟಿಸೀರಿ |

ಕುಬಸ ಪುಟಿದೊರಿ |

ನಿಂತ ಹೌಹಾರಿ | ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ಡಾಲಾ ||

ನಿನ್ನ ಮೂಗ ಕಾಡಿಗಿ ತೆನಿ |

ಹೆಣ್ಣು ನಾಗೀಣಿ |

ಸಣ್ಣ ಸ್ವರ-ಧನೀ | ಕರಿಯ ಕೋಗಿಲಾ ||

ನಿನ್ನ ಕಂಡು ಮರೆತೆ ನನ್ನ ಮನೀ |

ಮಾತನಾಡ ಜಾಣೀ |

ಕರಿಯ ಮದ್ದಾನಿ | ಎರಿದಾಂಗ ಅಮಲಾ ||

ಕರಿ ಕುತನಿಯಂಥ ಕಾಮಿನಿ |

ಕಾರೆಳ್ಳದ ಗೊನಿ | ದೃಷ್ಟಿಯ ಮಣಿ |

ಇದ್ದಂಗ ವರಣಾ |

ಭಾಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಶಿವ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ನಿನ್ನ ಬಣ್ಣಾ |

ಕರಿ ಹುಬ್ಬ ಕೊರದಂಗ ಕರಿಕಾಡಿಗಿ ಕಣ್ಣಾ |

ಎನು ಹೇಳಲಿ ನಾರಿ ನಿನ್ನ ಕಪ್ಪು |

ಎಂಥ ನಿನ್ನ ರೂಪ । ಅಯಿತು ನೆಪ್ಪ

ನೀಲದ್ವಣ್ಣಾ ॥

೨ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಕರಿ ರೂಪಕ ಕಿಗ್ಗಲ ಮಾಡಿ ।

ಅಡ್ತಿ ಯಾಸಿದೀಡಿ । ನಿಸಗ ಏನು ಧಾಡಿ ।

ತಿಳಿಯೋಣಿಲ್ಲಾ ।

ನನ್ನ ಕರಿಯ ರೂಪ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸುಳ್ಳ ಅಲ್ಲಾ ।

ನಿನ್ನ ಕೆಂಪ ರೂಪ ಯಾತಕ ಬರೂದಿಲ್ಲಾ ।

ನಿನ್ನ ರೂಪಿಂಧ್ವೇಳತೆನಿ ಝಾಡಿ ।

ಉತ್ರ ಮಾಡಿ ತೋಡಿ । ಹೌದು ಅಲ್ಲ ನೋಡಿ ।

ಮಾಡೊ ಕಬುಲಾ ॥

ರಣದಾಗ ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ ।

ಹೇಳತಿನಿ ಗುರ್ತ । ಕರಿಯ ಮದ್ದ ತುರ್ತ ।

ಅದ ಮಿಗಿಲಾ ।

ಗುಂಡ್ವಾಕಿ ಹೊಡೆದರ ದಂಡ ಅಡವಿ ಪಾಲಾ ।

ಕರಿ ಕಬ್ಬಣ ಹೊಡೆತಕ ಒಡೆದುಹೋಯ್ತು ಕಲ್ಲಾ ।

ನನ್ನಿಂದೆ ಅವ ಹತಿಯಾರ ।

ಕಾಳಮ್ಮನವತಾರ । ತುಬಾಕಿ ಬಂಧೂರ ।

ಕತ್ತಿ ಧಾಲಾ ॥

ನನ ಕಂಡು ತೆರೆದನೋ ಬಾಯಿ ।

ರಾವಣ ಕೆಸಬಾಯಿ । ನಾನೆ ಇದಿ ಮಾಯಿ ।

ಹೋಗಿದ ಮೊದಲಾ ।

ನಾ ಹೋದ ಬಳಿಕ ಹಿಂದಿಂದ ಬಂತೊ ಬಾಲಾ ।

ರಾವಣನ ಸಂಪತಿ ಮಾಡುದಕಳಿಗಾಲಾ ।

ಕರಿ ಹಣಮ ಹಾನ ಮುರಡೊಂಕಿ ।

ಹಾರಿದಾಲಂಕಿ | ಹಚ್ಚಿ ಅಂವ ಬಿಂಕಿ |

ಸುಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ||

ಕೆಂಪ ಕೋತಿ ಯಂಥ ಜೋಕ್ಕಾರ |

ಮೆರೆದ ಬಲ್ಲಾರ |

ಕರಿಯ ಹೊಲ್ಕಾರ | ಹೊಡೆದ ಅವನ ಹ್ರಾಸ ||

ಕೀಚಕ ನೋಡಿ ದ್ರೌಪದೀ ಕಳೆ |

ಕೂಡೆನಂದ ಒಳೆ |

ಕರಿಯ ಭೀಮ ಸೀಳಿ | ಒಗೆದ ಅವನ ಹೆಸರಾ ||

ಕರಿ ಪರಿಮಳೆ ಹೆಣ್ಣು ಪರಮಾರ್ಥ |

ಆಕೆಯ ಸಾಸುರ್ಥ |

ಘಾಲ್ಕುಣ ಪಾರ್ಥ | ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಬಂದ ಬಿಲ್ಲಾಣಾ ||

ಆದಿ ಬುನಾದಿ ನನ್ನ ಕತ್ತಲಿ |

ಓಂಕಾರದಲ್ಲಿ | ರೂಪ ಸಂದು ಅಲ್ಲಿ |

ಇತ್ತ ಮುನಾ |

ಮುಂದ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿ ಭಾರ ತಾಳಿ ಚೌದಾಭುವನಾ |

ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಬೆಳಕ ಸನ್ನಿಂದ ಆಯ್ದೊ ಮುನ್ನಾ |

ಎನು ಹೇಳಲಿ ನಾರಿ ನಿನ್ನ ಕಪ್ಪ |

ಎಂಥ ನಿನ್ನ ರೂಪ | ಆಯಿತು ನೆಪ್ಪ |

ನೀಲದ್ದಣ್ಣಾ ||

4 ನೆಯ ಚೌಕ:—

ಕರಿ ರೂಪಿಂದ್ಲೀಳಿ ಒಡಿವಾರ |

ಮಾಡಿ ಬಲ್ಲಾರ | ಹೇಳತಿ ಸ ವೂರ |

ಮಾಡಿ ಮುಲ್ಲಾ ||

ಮುಂಚ ಸಬಂದ ಬೆಳಕ ಸುರ್ವಣ ಇತ್ತ ಮೊದಲ |

ನಿಜವಸ್ತು ನಿರ್ನಿಕಾರ ಮಾಡಿದಾನ ಅಮಲಾ |

ಅವಗ ಇಚ್ಛೆ ಬಂತು ಮನದಲ್ಲಿ ।
ಆಯಿತ ಕತ್ತಲಿ । ಮಾಯದ ಮಾಲಿ ।

ಜಿತ್ತು ಜಾಲಾ ॥

ಖೋಲ್ಯಾಗ ಒಯ್ದು ಕತ್ತಲಿ ।
ಇಟ್ಟ ಜ್ವಾಕಿಲಿ । ಹಾಕಿದಾ ಕೀಲಿ ।

ಸುತ್ತ ಎಲ್ಲಾ ।

ಎಳು ಲಕ್ಷ ವರ್ಷ ಅದಕ ಕೈದ್ಯಾಗಿಟ್ಟನಲ್ಲಾ ।
ಮುಂಚ ಮಥನ ಮಾಡಿದವನ ಮೈವಿಗಿ ಅಳತಿಲ್ಲಾ ।
ಆಕಿ ಕೈದಿ ಬಿಟ್ಟಿದಾ ವುನಃ ।
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ದಿನಾ । ಎರಡು ಮಾಡಿ ಸವನಾ ।
ರಾತ್ರಿ ಹಗಲಾ ॥

ಕರಿ ಮದ್ದಿಂದು ಹೇಳತೆ ಬಡಿವಾರ ।
ಮಾಡಿ ಒಳಿ ಭಾರ । ಹೇಳತಿನಿ ಸಾರ ।

ತೆಗೆದು ಅಕಲಾ ।

ನನ್ನ ಕೆಂಪ ಗಂಧಕ ಒಳಗ ಕೂಡ್ಯಾದ ಮಿಗಿಲಾ ।
ಕೆಂಪ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದರ ಮದ್ದ ಹಾರುದ ಮುಗಿಲಾ ।
ಅಗ್ನಿ ನಾರಾಯಣನ ಸಾಮರ್ಥ ।
ಕೆಂಪರೂಪ ತುರ್ತು । ಸುಟ್ಟು ಆದಿ ಭರತ ।
ಆಗ ಕಬಲಾ ॥

ಮಾರುತಿದು ಹೇಳತಿನಿ ಉತ್ತ ।
ವಾಯುಸುತ ಪುತ್ರ ।
ಸಾಂಬಸವತಾರ । ಕೆಂಪರೂಪ ನೇಮಾ ॥

ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದ ಲಂಕಾಕ ಹಾರಿ ।
ಕೆಂಪ ಅಗ್ನಿ ಉರಿ ।
ಜಳಾ ಹತ್ತಿ ಮಾರಿ । ಕಪ್ಪು ಆಯ್ತು ಚರ್ಮಾ ॥

ನಿನಗ ಹೇಳತೀನಿ ದೃಷ್ಟಾಂತ ।

ಆತ್ಮನ ಗುರ್ತು ।

ವಾದ ಹಾಕಿ ವೃಥಾ । ಆದ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮಾ ॥

ಕೆಂಪ ರೂಪಿನದೆಷ್ಟು ಏಸಿರಿ ।

ಪ್ರಭು ಹಾನ ಧೊರಿ । ಅಲ್ಲ ಅವನ ಸರಿ ।

ನಿನ್ನ ಬಣ್ಣಾ ।

ಅವನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡ ಉಣ್ಣು ಜನಾ ।

ನಿನ್ನ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗೆ ಉಪವಾಸ ಪರಿವೂರ್ಣಾ ।

ಏನು ಹೇಳಲಿ ನಾರಿ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟ ।

ಎಂಥ ನಿನ್ನ ರೂಪ । ಆಯಿತು ನೆಪ್ಪು ।

ನೀಲದ್ವಣ್ಣಾ ॥

ಳನೆಯ ಚೌಕ:—

ನಿನ್ನ ಸಾಂಬಂದು ಹೇಳ್ತೆ ಸಾಮರ್ಥ ।

ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ಪಾರ್ಥ । ಸಾರ್ತಿ ಅವನ ವಾರ್ತಾ ।

ನನ್ನ ಮುಂದಾ ।

ಕರಿ ಭಿಲ್ಲಣಿಗೆಯಾಕ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿದ ಹಿಂದ ಹಿಂದ ।

ಕರಿ ಡೊಂಬತಿ ಕಾಲಾಗ ಟೊಣ್ಣೆ ಎಟ ತಿಂದ ।

ಕರಿ ವಿಷಾ ನುಂಗಿ ಶಂಕರಾ ।

ಧಗಿಯೆ ಬಿತ್ತು ಜೋರಾ । ತಲೆಯ ಮ್ಯಾಲ ವೂರ ।

ಗಂಗಿ ಹೌದ ॥

ಸಮುದರಳ ಮಾಡಿದಾ ಮಥನ ।

ಚೌದಾ ಹೊಂಟು ರತನ । ವಿಷಾ ಒಂದು ಜತನ ।

ತೆಗೆದಾ ಹಿರದ ।

ಯಾರೀಗಿ ದಕ್ಕಾಂಗಿದ್ದಿತಿಲ್ಲ ತಾನೆ ತಿಂದಾ ।

ಎಷದುರಪ ಬಿದ್ದು, ಜಡಿಯೊಳಗೆ ಗಂಗಿನ ತಂದಾ ।

ಕರಿ ನೀರಿದ್ದೀಳೆ ಬ್ಯಾಡ ದಮ್ಮಾ ।
ಆಗಲಿಲ್ಲ ಕಮ್ಮು । ಶಬ್ದ ಅಂದ ರಾಮು ।

ಶಾಂತವಾದಾ ॥

ಇಬ್ಬರದು ನಡಿತ ಹಿಂಗೆ ವಾದ ।
ಸಾಂಬ ಕೇಳಿದು । ಸಿಟ್ಟೀಗಿ ಒಂದ ।

ಕ್ರೋಧದಿಂದ ।

ಯಮನರಿಗಿ ಹೇಳಿದಾನ ಜೀವತರೋತ್ಥ ನಂದ ।
ಯಮ ಹೋಗಿ ಜಗ್ಗಿ ತನ್ನ ಜೀವ ಎಳೆದು ಬಯ್ದು ।
ಬೆಳಕ್ಕಾರಿ ಹೋಯಿತು ಅಂತರಲಿ ।
ಜಿತ್ತ ಕತ್ತಲಿ । ಗುರುವಿನ ಕೀಲಿ ।

ತಿಳಿಯದು ಸಂಧಾ ॥

ಈ ದೇಹವೆಂಬುದು ಜೆಣ್ಣು ।
ಆಗುದು ಮಣ್ಣು । ಗಂಡ ಜೀವ ಬಣ್ಣು ।

ಒಳಗ ಇರುದಾ ।

ಜೀವ ಕಡಿಗಿ ಆದ ಮ್ಯಾಲ ದೇಹ ಕತ್ತಲಿಗೊಯ್ದಾ ।
ಬೆಳಕ್ಕಾರಿ ಆಕಾಶದ ಕಡಿ ।
ಒಳಗಿನ ಕುಡಿ । ಹೋಯ್ತು ಇನ್ನ ಹಿಡಿ
ಹಾರಿ ಜಿಗಿದಾ ॥

ಈ ಜ್ಯೋತಿ ಚಿರಂಜೀವ ಇರುದ ।
ದೇಹ ಸಾವೂದ ।
ಹಾಕಬೇಡ ವಾದ । ನೆನಿಯ ಪರಮಾತ್ಮ ॥
ಗುರು ಹರದಾಸ ಪ್ರಸನ್ನ ।
ವಸ್ತಾದನ ತಾಸ ।
ಸಂಗೂ ರಾಯಪನ । ಜ್ಞಾನದಲಿ ಪ್ರೇಮ ॥
ಇರೂ ಠಿಕಾಣಿ ಹಲಸಂಗಿ ಗ್ರಾಮ ।

ಕತ್ತಲಾಯ್ತು ಕಮ್ಮಿ ।

ಬೆಳಕು ಚಂದ್ರಾಮು । ತುರಾಯಿ ಹಚ್ಚಿ ಜೋಮಾ ॥

ಸರ್ವ ಜನಕ ಮಾಡತಿನಿ ಶರಣ ।

ಇರಲಿ ಅಂತಃಕರಣ । ಗುರುವಿನ ಚರಣ ।

ಹಿಡಿದು ಸವನಾ ।

ಖಾಜಾನ ಕವಿಯ ನೋಡಿರಿ ಮುಡಿದಂಗ ದವನಾ ।

ಈ ಜೀವ ದೇಹಕ ಲಾವಣಿ ಮಾಡಿ ರತನಾ ।

ಎನು ಹೇಳಲಿ ನಾರಿ ನಿನ್ನ ಕಪ್ಪು ।

ಎಂಥ ನಿನ್ನ ರೂಪ । ಆಯಿತು ನೆಪ್ಪು ।

ನೀಲದ್ವಣ್ಣಾ ॥

ನಿನ್ನ ಹೊರತು ದೇವರೇ ಇಲ್ಲ

೧

ಸೋಹಂ ಶಿವನೇ ನಿನ್ನ ಹೊರತು ದೇವರೇ ಇಲ್ಲ ॥

ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಯಾವ ದೇವರು ಇಲ್ಲ ।

ಕಲ್ಲಮಣ್ಣ ಕಟಿಗೀವೇ ಎಲ್ಲಾ ।

ಜಸನ ಮರಣ ನಿನಗೆರಡೂ ಇಲ್ಲ ।

ತಾಯಿ ತಂದಿ ನಿನಗ್ಯಾರ್ಯಾರಿಲ್ಲ ।

ನಿನಗೆ ಯಾರೂ ಹಡ್ಡದಿಲ್ಲ ।

ಕಲ್ಲ ಇರುವದು ಮಡ್ಡಾಗೆ ।

ಕಲ್ಲದೇವರ ಹುಟ್ಟುವದು ಬಡ್ಡರ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಕಯ್ಯಾಗೆ ।

ತಾನ್ಮ್ರ ಹಿತ್ತಾಳಿ ದೇವರಾ ಹುಟ್ಟುವದು ಪತ್ತಾರನ ಮನಿಯಾಗೆ

ಕಟ್ಟಿಗಿ ದೇವರ ಹುಟ್ಟುವದು ಬಡಿಗ್ಯಾನ ಕಯ್ಯಾಗೆ ।

ಮಣ್ಣದೇವರ ಹುಟ್ಟುವದು ಕುಂಬಾರ ಗುಂಡಯ್ಯನ ಮನಿಯಾಗೆ ।

ಇಂಥ ದೇವರ ಅಗುವದಿಲ್ಲ ।

ಈ ಮಂದಿಗಿ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ ।

ಸುಳ್ಳೆ ಆಗತಾರ ಖರ್ಚಿಗಿ ಮೂಲ ।

ದೇವರಂಬವಾ ಒಬ್ಬ ಹಾಸ ಮ್ಯಾಲ ।

ಅವನ ಹೊರತು ದೇವರೇ ಇಲ್ಲ ।

ಸೋಹಂ ಶಿವನೇ ನಿನ್ನ ಹೊರತು ದೇವರೇ ಇಲ್ಲ ॥

೨

ಕಲಬುರ್ಗಿ ಕಲ್ಲಾಣಿ ಹಂಪಿ ಹದರಿಯ ಪೀರಾ ।

ಹುಲಜಿಂತಿ ಉಮರ್ಜಿ ಸೊಲ್ಲಾಪುರ ಸಿದ್ರಾಮೇಶ್ವರಾ ।

ಇವರು ದೇವರೇ ಆಲ್ಲ ! ಇವರು ಹಾರೊ

ಮಾನೂಮನಸ್ಯಾರಾ ।

ದುಡಕೊಂಡು ದುಡಕೊಂಡು ಇವರು ಆಗ್ಯಾರ

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶರಣರಾ ।

ಸಾವು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ದೇವರಿಲ್ಲ ।
 ಏನು ಮಾಡತಾವ ಗುಡಿಯಾಸ ಕಲ್ಲು ।
 ಕೊರಳಿಗೆ ಕೊರಳಾ ಬಿದ್ದು ಅಳತಾವ ಎಲ್ಲಾ ।
 ಅಲ್ಲಾನ ಹೊರತು ಬಗಿ ಹರಿಯುವದಿಲ್ಲಾ
 ಅವನ ಹೊರತು ದೇವರೇ ಇಲ್ಲ ।
 ಸೋಹಂ ಶಿವನೇ ನಿನ್ನ ಹೊರತು ದೇವರೇ ಇಲ್ಲ ॥

೩

ಸೃಷ್ಟಿಯೋಳು ಶ್ರೇಷ್ಠಾಂಗಿ ಮೆರೆವುದಾ ।
 ಈ ಕರ್ನಾಟಕದಾಗ ಹಲಸಂಗಿ ಈಶನ ಬಿರದಾ ।
 ಈ ಅಂತರಂಗದ ಗುರುಮಾರ್ಗ ಅವನೇ ತಿಳಿಸಿದಾ ।
 ಶಿಶ್ಯಾರ ಜೋಡಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮೌಲಾ ।
 ಕವಿ ಬಾಜಾ ಹೀಂಗ ಹೇಳಿದ ಅಕಲಾ ।
 ಎಷ್ಟು ಹೇಳಲಿ ನನ್ನ ಗುರುವಿನ ಲೀಲಾ ।
 ಹಲಸಂಗಿ ಈಶಾ ತಾನೇ ಬಲ್ಲಾ ।
 ಸೋಹಂ ಶಿವನೇ ನಿನ್ನ ಹೊರತು ದೇವರೇ ಇಲ್ಲ ।

ಕಠಿನ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳು

ಪುಟ

- ೧ ಸೀತಾಳ - ಪವಿತ್ರಜಲ
- ೨ ಅಬರ - ಬುಕ್ಕಿಟ್ಟು
ನಂತ - ನಂತನು
- ೩ ಸುರತ - ಸೌಂದರ್ಯವತಿ
ಫೆರಿ - ತೆರೆ, ಅಲೆ
ರಂಬಿ - ರಂಭೆ
ಒದುತ - ಒದೆಯುತ್ತ
ನಿಲಗಿ - ನಿರಿಗೆ
ಭವಳಿಕೆ - ಮೂರ್ಛೆ
ಒದರಿ - ಕೂಗಿ
ಬತ್ತಿಸ - ಮೂವತ್ತೆರಡು
- ೪ ಚವಣಕ್ಕಿ - ಚಾಣಕ್ಕಿ, ಮೈನಾ.
ಧಾಕಿ - ಗಾಬರಿಗೊಂಡು
ತಾಡಿ - ಸಮಾನ
ಸುರತ - ಸ್ನೇಹಿ
ಅರತ - ಅರಿತು
ಬಂದ - ಬಂದನು
ಖಬರ - ಎಚ್ಚರ
ಪಾತರದಾಕಿ - ಸೂಳೆ
- ೫ ಖಾಸ - ನಿಜವಾಗಿ
ಅಬರು - ಮಾನ
ಸುರಗಿ - ಸೌಭಾಗ್ಯ
ಹರಲಿ - ಅಪವಾದ, ನಿಂದೆ
- ೬ ಅರಾಣ - ಅರಣ್ಯ
ಕುಸಲ - ಸೂಕ್ಷ್ಮ
೭ ಶಿಕಲ - ರಹಸ್ಯ

ಪುಟ

- ಹೇಳ್ತ ರೂಡಿ - ಅನುಮಾನ
ವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ
- ಪತಿವ್ರತಾ - ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ
ಅಂಚೆ - ಸೀಮೆ
ಉಪರಾಟೆ - ತಿರುವುಮುರುವು
ಮೋಲ - ಮೂಲ್ಯ, ಬೆಲೆ
ತಿನಸಬೇಡ ಗೊತ್ತಿ - ಲಾಗ
ಹೊಡೆಸಬೇಡ, ಪೀಡಿಸಬೇಡ
ಜುತ್ತ - ಜತೆ, ಜೋಡು
- ೮ ಬೋಬಾಟ - ಗಲಾಟೆ
ತುರ್ತು - ಸದ್ಯಕ್ಕೆ
ಬರತ - ಬರುತ್ತೇನೆ
ರೂಡಿ - ತಟ್ಟು
ಬೆರತ - ಬೆರೆತನು
ಅಸ್ತೂರಿ - ಸ್ತ್ರೀ
'ಕಲ್ಲ' ಮತ್ತು 'ತುರಾಯಿ' -
ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ 'ಹೆಣ್ಣು'
ಮತ್ತು 'ಗಂಡು' ಮೇಲು ಮಾಡಿ
ಹಾಡುವ ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿನ ಪಕ್ಷಗಳು
೯ ಕುತ್ತ - ಕುಳಿತನು
ಆದ - ಆದನು
ತೂರ - ತುರಾಯಿ (ಗೆದ್ದ ಲಾವ
ಣಿಕಾರರು ತುಂತುಣಿಗೆ ತುರಾಯಿ
ಕಟ್ಟಿ ಮೆರೆಸುವರು)
ಮಲಿಕ ವೈತರ - ಊರ ಮುಖ
ಲಮಾನರ ದೇವರು (ದೇವರ ತುರಾಯಿ
ಮೆದೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದರ್ಥ)

ಪುಟ

ಹಚ್ಚಿ ವರಿಗಿ - ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ
 ೯ ಹಂತಿಲೆ - ಹತ್ತರ
 ಹಾಸ - ಅಹನು, ಇದ್ದಾನೆ
 ೧೦ ನಜರ - ದೃಷ್ಟಿ
 ಮುಡದಾರ - ವ್ಯಾತ್ಯ,
 ಅಸಂಸ್ಕೃತ
 ೧೧ ಆದ - ಅದೆ, ಇರುತ್ತದೆ
 ಖಲಿ - ಕಲೆ
 ೧೨ ಖ್ಯಾಲ - ಮನಸ್ಸು
 ಬೇಲಾಸಕ್ಕ - ಬೇಲಾಶಕ್, ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲದೆ
 ಮ್ಹಾಲಕ - ಮಹಾಲಿಗೆ, ಮಂದಿ
 ರಕ್ಕೆ
 ೧೩ ಆಲಪರೆದು - ಆಲ್ಪರಿದು,
 ಹಾತೂರೆದು
 ಚಾಲವರೆದು - ದುಂಬಾಲಬಿದ್ದು
 ಗಂಟುಬಿದ್ದು
 ದರಕಾರ - ಎಗ್ಗ, ಪರಿವೆ
 ಬಿನ್ ಘೋರ - ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ
 ಫಂಟ - ಸುಳ್ಳು
 ೧೪ ಹೋಣಾರ - (ಮರಾಠಿ) ಆಗಲಿರು
 ವದು
 ಅಂದಾರ - ಅಂಧಕಾರ, ಕತ್ತಲೆ
 ಅಡಾಡಿನಾಡಿ - ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡಿ
 ಫಾಸೀ - ಮೋಸ
 ತೆಕ್ಹಾದು - ತೆಕ್ಕೆ(ತಕ್ಕೆ)
 ಹಾಯ್ಸ್
 ೨೧ ಗಿಡಮಂಜು - ದಟ್ಟವಾದ ಗಿಡ
 ಗಳ ಗುಂಪು

ಪುಟ

ದರಜು - ದರಕಾರ
 ೨೩ ನೆಗಿಯಾಣಿ - ನಗೆವೆಣ್ಣು, ನೆಗೆಣ್ಣು,
 ಓರಗಿತ್ತಿ
 ೨೪ ತೋಡ - ಪ್ರತಿಯುಕ್ತಿ
 ೨೫ ಹಿಡಿದುಕೇರಿ - ಹಿಡಿದು
 ೨೬ ಮಸ್ಕರಿ - ಚೇಷ್ಟೆ, ವಿನೋದ
 ೨೮ ಫುಗಡಿ - ಇಬ್ಬರು ಕೈ ಕೈ
 ಹಿಡಿದು ಸುತ್ತ ತಿರು
 ಗುವ ಒಂದು ಆಟ
 ಭತ್ತೀಸ - ಮೂವತ್ತಾರು
 ೨೯ ಬಾವನ್ನ - ಐವತ್ತೆರಡು
 ಸೇಲ - ಮೇಲು
 ನಾಯ್ಕಣಿ - ನಾಯಕಸಾನಿ, ಕಲಾ
 ವಂತಿನಿ
 ೩೦ ಜಕಣ್ಯಾರು - ಜಕ್ಕಿಣಿಯರು,
 ಯಕ್ಷಿಣಿಯರು
 ಪದ್ಧಿ - ಪದ್ಧಿನಿ
 ಬಿಂದ್ರಬನ - ವೃಂದಾವನ
 ೩೨ ಕಂಬಿ - ಮಣಿಸಿದ ಸಲಾಕೆ
 ಅಮಲ - ದರ್ಪ
 ತಿಗ - ನಿಕಂಬ
 ಹೊಯ್ಲ - ಅಚ್ಚು (Mould)
 ದಂಗವರದು - ದಂಗು ಬಡಿದು,
 ಬೆಪ್ಪಾಗಿ
 ಮಜಲ - ಐಟು
 ಬೆರತ - ಬೆರೆತನು
 ಮರತ - ಮರೆತನು

ಪುಟ

- ೩೩ ಭಾರಿನಾಗ - ಭಾರಿನೋಳಗೆ,
(ಮರಾಠಿ-ಬಹಾರ) ಯೌವನದ
ಭರದಲ್ಲಿ
ದೊರದಿ - ದೊರೆತಿ
ಜಿಂದಗಿ - ಆಸ್ತಿ
ಯಾಸಿದೀಡಿ - ಕೊಂಕುಮಾಪು
ಕರದ - ಕರೆದೆನು
- ೩೪ ಖಾನಖಾನ - ಗುರುತು
ಸೋಟ - ಲಘಂಗ, ತುಂಟ
ಗ್ಲಾಳಿ - (ಮರಾಠಿ-ಗೋಳಾ)
ಕೂಡಿಹಾಕಿ, ಮುದೆ
ಮಾಡಿ
- ಬೈಮಾನ - ಬೆ ಇಮಾನ,
ವಿಶ್ವಸಫಾತುಕೆ
ವರ್ಮ - ವೈರ
ಶರ್ಮ - ನಾಚಿಕೆ
- ೩೫ ಧಮಕ - ಬೆದರಿಕೆ
ಧಾಕ - ,,
ಮಾಡಸಂದಿ - ಮಾಡಿಸು ಅಂದೆ
ಮುರಕ - ಒಯ್ಯಾರ
- ೩೬ ಹಾಳ - ಇದ್ದಾಳೆ
ಫಂದ - ಜಂಭ
ದಿನತಾನ - ದಿನಗಳ ತನಕ
ಹಿರಸ - ಈರ್ಷೆ
ತುರಸ - ಸ್ಪರ್ಧೆಯ, ಜಗಳದ
ಮಾತು
- ೩೭ ಬರತ - ಬರುತ್ತೇನೆ
೩೮ ಅಗ್ರ - ಮೂಲ, ಆತಂಕ
ಧಗಿ - ಕಿಚ್ಚು
ಹುಗಳಿ - ಹುಗಿದು

ಪುಟ

- ಝಟ್ಟು - ಕೆಲಸ
ಲಗಟಾ - ಬೇಗ
೩೯ ಇರೂತನೆ - ಇರುವ ತನಕ
೪೦ ಸೂರ - ಶ್ರುತಿ
೪೧ ಕೋರಿ ಹರಕರು - ತೀರ
ಬಡವರು
- ೪೨ ವೈನಿಲ್ಲ - ಬೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ, ಪ್ರಶಸ್ತ
ವಾಗಿಲ್ಲ
ಕುಲಾಬಿ ವಂಕಿ - ತೊಟ್ಟಲ
ಕೊಂಡಿ
ಕೊಟ್ಟಿದ - ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ
೪೪ ಧೀರೇ - ತಡ
ಅಗಟಗಿ - ಅಗ್ಗಿಟಗೆ, ಅಗ್ಗಿಷ್ಟಿಕೆ
೪೫ ಸನಮತ್ತ - ಸಮ್ಮತ, ತೃಪ್ತಿ
೪೬ ಇರಟ್ಟಿಗಾಗಿ - ಇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಹಂಡ - ಹಂಡಬಂಡ, ಚಿಕ್ಕೈ
ಚಿಕ್ಕೈಯುಳ್ಳ
ಡವಳಾ - ಚೌಕುಳಿ
ತೀಡಕ್ಕಿ - ತೀಡುವಾಕೆ
ತುದಿಗಟ್ಟ - ಕಟ್ಟೆಯ ತುದಿಗೆ
ಕರವತ್ತಕಾಟ - ಗರಗಸದಂಚಿ
ನದು
೫೦ ನೂಸಿ ಹಸುವತಾವರೆ- ನೋಯಿಸಿ
ಹರಿಯುತ್ತವೆ
೫೪ ಬಾಳಿ ಬಸಿ - ಹೆಸರುಗಳು
೫೬ ನಕರಿ - ಮುರಕ
ಗಚ್ಚಿ - ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಹಗರಣ - ಹೈರಾಣ, ಗಾಸಿ

ಪುಟ

ಖೋಳಾಮ - (ಮರಾಠಿ-

ಖೋಳಾಂಬಾ) ಅಡಿ

೫೮ ಖಾಮಾಖಾಮ - ಖಂಡಿತವಾಗಿ

ಸೋರಿ - ಗಡಿಗೆ

ಪಿಕ್ಕಾ - ಕಳೆಗುಂದಿದವಳು

ಹೋಳಬಿದ್ದು - ಅಡ್ಡದಾರಿ

ಹಿಡಿದು, ತಪ್ಪಿಸಿ

೬೦ ಬಾಜುಬಂದ - ತೋಳಿನ

ಆಭರಣ ವಿಶೇಷ

ಜರಾ - ತುಸು ಕೂಡ

೬೨ ಕವಿ - ಕವಿತೆ

ಚಡ - (ಏರು) ಮೇಲು

೬೩ ಮೈತರು - ಮಿತ್ರ

ಹೆಂಡಿ - ಸಗಣೆ, ಲಂಚ

ಕೆಮಾನಯುಟ್ಟು - ಕ್ರಾಪು

೬೪ ಸಲ್ಲ - ಸೊಲ್ಲು

ಬೊಲ್ಬಲಾ - ಬಾಯ್ಬಡಕತನ

೬೬ ಕಾರಿಪಟ್ಟಿ - ಕೊರಳೊಳಗಿನ

ಒಂದು ಆಭರಣ

ಸುರತ - ಸೌಂದರ್ಯ

ಸೋಕ - ಸ್ವಲ್ಪ, ಕೊಂಚ

೬೮ ಮರಸೋಟಾ - ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಘಂಗ

ಹೊಂಡ - ಹೊರಡು

ಪರಕಾರಾದ - ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ
ವಾಗಿದೆ

೬೯ ಧಸಕ - ಹೆದರಿಕೆ

ಶರಾಸೂರಿಮಾಡಿದ - ಸೂರೆ ಮಾಡಿದ

ಪುಟ

೭೦ ಸಂವ ಮೊಳ - ಒಂದೂಕಾಲು

(ಎಂದರೆ ಹಿಂದಾದ ಭಾಗ್ಯ
ಎಂದರ್ಥ)

ಮರದ - ಮರದ, ಗಂದಸು

ಭಾರಗಿ - ಬರಿಗೆ (ಕಸಪೊರಿಕೆ)

ಉಬೆ - (ಉಭೇ) ಇಡಿ

೭೪ ಮೈಲಿಪ್ರಥಮದಾಗ - ನೊಟ್ಟು
ಮೊದಲು

ನರತಾ - ನೇರವಾಗಿ, ನರಿ ಹಿಡಿದು

೭೫ ಭೇಟಿ - ಕಿತ್ತೂಗೆದು

ಶಪಾ - ಶಪಥ

೭೬ ಖಡತರ - ಹಬ್ಬದ, ದೃಢವಾದ

ಟಿಕಾಶ್ಯಾ - ತಾಳುವನು

ಧುರಪ - ಸ್ವರತಿ

೭೭ ಆಯ್ತು ಖಪ್ಪ - ಕರಗಿ

ಹೋಯಿತು

ಗೋತಾಸಿ - ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದು

ಜಮ್ಮಾ - ಜಮಾಯಿಸಿ, ಕೂಡಿ
ಕೊಂಡು

೭೮ ವರಮಾ, ಹೊಲಮಾ - ಗುಟ್ಟು

ಯಶ ಕುಡುತ - ಯಶವನ್ನು
ಕೊಡುತ್ತೇನೆ

೭೯ ಲೋಡು - ದಿಂಬು

ತಿಗಟ - ಕವಲು ಕಟ್ಟುವುದು

೮೦ ಕೈಯೊಳಗೆ ಕಿಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟು - ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇ
ದಹನ ಮಾಡಿದನು

೮೧ ನಡುತೆ - ನಡೆಯುತ್ತಿ

ಹಣಚಿ ಬಟ್ಟು - ಹಚ್ಚಿ

ಜಾಚೇಲಿ - ಹಲ್ಲಿಟ್ಟು

